

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต-แอ็กชัน
เรื่อง “จุดเปลี่ยน”

DIRECTING OF DRAMATIC-ACTION SHORT FILM
TITLE “TURNING POINT”

นาย พัทวุฒิ โต๊ะเส้น

MR. PATWUT TOSEN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 71428
วัน,เดือน,ปี..... - 9 พ.ศ. 2550

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

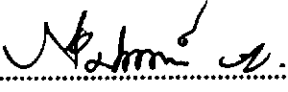
ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต-แอ็กชัน เรื่อง “จุดเปลี่ยน”
DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM TITLE “TURNING POINT”

นาย พัทวุฒิ โตะเส็น
MR. PATWUT TOSEN

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ 16 ธ.ค. 48
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา วันที่ 16 ธ.ค. 48
(อาจารย์ รวิศกดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินพันธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต-มอ็อกชั่น เรื่อง “จุดเปลี่ยน” DIRECTING OF DRAMATIC-ACTION SHORT FILM TITLE “TURNING POINT”
ชื่อ	นาย พัทธุมิ ไล่ะเด็น
สาขา	ภาพยนตร์และวิดีโอ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เกิสอนันต์

บทคัดย่อ

จุดเริ่มต้นของโครงการเกิดจากการที่ข้าพเจ้าพบเห็นข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมและความรุนแรงที่เริ่มขยายตัวเพิ่มขึ้น อาชญากรรมบางคนยังเป็นเขวเขวชนที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และบางคนก่ออาชญากรรมโดยความฉกฉวย ขณะนอน หรือรู้ทำไม่ถึงถึงการนี้ ซึ่งคนกลุ่มนี้ส่วนนี้อาจจะเป็นคนที่อยู่รอบๆ ตัวเรา เป็นคนที่เราเคยพบเจอในชีวิตประจำวันโดยที่เราไม่รู้ตัวก็ได้ ข้าพเจ้าจึงรู้สึกที่อาชญากรรมเป็นเรื่องใกล้ตัวมากไปสภาพสังคมเมืองที่มีการขยายตัวเช่นนี้ อาชญากรรมอาจจะเกิดขึ้นกับใครก็ได้และอาชญากรรมอาจเป็นใครก็ได้เช่นเดียวกัน จากความคิดดังกล่าวทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการนำเสนอเรื่องราวของบุคคลที่กำลังจะเข้าไปสู่การก่ออาชญากรรมเต็มตัว และความกล้าหาญที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากไปการตัดสินใจ โดยข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นว่าทุกคนมีจิตสำนึกที่ดีอยู่ในตัวเองทั้งนั้น เพียงแต่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ เรามีความกล้าพอที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือเปล่าเท่านั้นเอง โดยนำความรู้ความเข้าใจในการผลิตภาพยนตร์มาใช้ถ่ายทอดเรื่องราว เพื่อให้ผู้ที่รับชมเกิดความเข้าใจถึงแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าจะไม่มีวันสำเร็จลงไปได้เลยหากปราศจากบุคคลเหล่านี้ ซึ่งทุกท่านได้ให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าด้วยไมตรีจิตอันดีงาม ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่าน

- นาย ศรวุฒิ โตะเส็น และนาง วิลาศ โตะเส็น
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เกศอนันต์ และคณะกรรมการทุกท่าน
- อาจารย์ประจำภาควิชา นิเทศศิลป์ ทุกท่าน
- นาย อนุทาส ปรมาณูวีดี และนาย จักรภัทร พรหมสิงห์
- นาย กอบศักดิ์ ก้อเลิศวัฒนะ, นาย อภิชาติ งามภักดิ์, นาย พงศ์จักร ชุ่นอ่อน, นาง สายทอง กลิ่นไกล, นาย อังนาจ กลัยกัป, นางสาว พรทิพย์ ต้นศิริ และนางสาว อธิริยาภรณ์ ศิลปศาสตร์
- นาย อธิยวี ศรีสงคราม, นาย อรรณพ มุสิกโปดก, นาย อภิเชษฐ์ อภิสัมภินวงศ์, นาย รมย์ศิลป์ สุขประเสริฐ และนาย พิชาญ สุวดีสาริธ
- นางสาว สุนทรียา ปริยานิตย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ยังมิได้อัฒนาม

ขอให้อำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้บุคคลทุกท่านจงพบแต่ความสุข ความ
ร่มเย็น และความเจริญรุ่งเรืองไปชั่ววิถ์ต่อไป

พัทวุฒิ โตะเส็น
17 ตุลาคม 2548

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
สารบัญตาราง	ช

บทที่

1. บทนำ	1
หัวข้อโครงการ	1
ความเป็นมา	1
วัตถุประสงค์	1
คำจำกัดความของโครงการ	1
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	1
แนวคิดหลัก	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
แหล่งข้อมูล	2
2. การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล	4
ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น	4
ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์ขนาดสั้น	6
องค์ประกอบของภาพยนตร์ขนาดสั้น	11
การสร้างพล็อต	13
องค์ประกอบของตัวละคร	16
การต่ออาชญากรรมประเภทจี้ ปล้น ชิงทรัพย์	19
3. บทภาพยนตร์	22
ประเด็น	22
โครงเรื่องย่อ	22
ลักษณะตัวละคร	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์	26
4. ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	38
การคัดเลือกนักแสดง	38
การออกแบบงานสร้าง	47
การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์	47
การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตัวละคร	55
การวางแผนการถ่ายทำ	62
บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ	63
บทภาพ	75
การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ	88
การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์	99
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	101
งานแสดง	102
งานออกแบบงานสร้าง	106
งานถ่ายทำภาพยนตร์	110
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	117
การตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง	120
การตัดต่อลำดับภาพที่มีการสนทนา	122
การตัดต่อลำดับภาพแบบเน้นอารมณ์	124
การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบ	126
การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด	134
การตัดต่อดิจิทัลวิดีโอ	142
การตัดต่อลำดับภาพด้วยตนเองโดยใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้าน	145
7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	147
บรรณานุกรม	152
ภาคผนวก	153
ก. ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง "จุดเปลี่ยน"	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		
ภาพที่ 4.1	ภาพนักแสดงนาย กอบศักดิ์ ล้อยเอ็ดศรีชนะ รับบทตัวละคร "แม็กซ์"	41
ภาพที่ 4.2	ภาพนักแสดงนาย อ๋านาง มลัทธิภัฏ รับบทตัวละคร "จอม"	42
ภาพที่ 4.3	ภาพภายในชุมชน	48
ภาพที่ 4.4	บ้านของแม็กซ์	48
ภาพที่ 4.5	สถานที่แม็กซ์และเพื่อนนัดพบเจอกัน	49
ภาพที่ 4.6	โต๊ะที่ใช้นั่งพูดคุยกัน	49
ภาพที่ 4.7	บรรยากาศภายในสวนอาหาร	50
ภาพที่ 4.8	รายละเอียดของสวนอาหาร	50
ภาพที่ 4.9	สะพานข้ามคลอง	51
ภาพที่ 4.10	ภาพบนสะพาน	51
ภาพที่ 4.11	สภาพซอยเปลี่ยว	52
ภาพที่ 4.12	มุมที่ใช้ในภาพยนตร์	52
ภาพที่ 4.13	ภาพกว้างในเห็นบรรยากาศของฉาก	53
ภาพที่ 4.14	สถานที่ที่แม็กซ์และจอมคุยกันว่าจะเลิกทำ	53
ภาพที่ 4.15	สถานที่ที่จอมลากผู้หญิงมาข่มขืน	54
ภาพที่ 4.16	จุดที่แม็กซ์และจอมชกต่อยกัน	54
ภาพที่ 4.17	เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สีขาว ตอนที่ยังไม่ทำความผิด	57
ภาพที่ 4.18	เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สีเทา หลังจากที่ทำความผิดครั้งแรก	58
ภาพที่ 4.19	เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สีกรมท่า ทำความผิดหลายครั้ง	59
ภาพที่ 4.20	เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สีดำ กลายเป็นอาชญากร	60
ภาพที่ 4.21	เครื่องแต่งกายของตัวละคร จอม สีดำ	61
ภาพที่ 5.1	สีหน้าการแสดงออกทางแววตาของนาย กอบศักดิ์	103
ภาพที่ 5.2	สีหน้าการแสดงออกทางแววตาของนาย อ๋านาง	104
ภาพที่ 5.3	ภาพสถานที่การถ่ายทำภายในชุมชน	107
ภาพที่ 5.4	สะพานเก่าแก่คูทรุดโทรม	108
ภาพที่ 5.5	รถยนต์ที่ใช้ภาพยนตร์	109
ภาพที่ 5.6	รถมอเตอร์ไซค์ที่ใช้ในภาพยนตร์	109
ภาพที่ 6.2.1-6.2.13	ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่องในฉากบี	121

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.3.1-6.3.13	ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพที่มีการสนทนาในฉากสี	123
ภาพที่ 6.4.1-6.4.17	ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบเน้นอารมณ์ในฉากสี	125
ภาพที่ 6.5.1-6.5.124	ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบหายาบ	127
ภาพที่ 6.6.1-6.6.126	ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด	135
ภาพที่ 7.1.1-7.1.126	ภาพจากภาพยนตร์ เรื่อง "จุดเปลี่ยน"	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		
ตารางที่ 4.1	Call Sheet บันทึกการเรียกนักแสดงเข้าฉาก แผ่นที่ 1	44
ตารางที่ 4.2	Call Sheet บันทึกการเรียกนักแสดงเข้าฉาก แผ่นที่ 2	45
ตารางที่ 4.3	Call Sheet บันทึกการเรียกนักแสดงเข้าฉาก แผ่นที่ 3	46
ตารางที่ 4.4	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 1	89
ตารางที่ 4.5	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 2	90
ตารางที่ 4.6	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 3	91
ตารางที่ 4.7	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 4	92
ตารางที่ 4.8	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 5	93
ตารางที่ 4.9	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 6	94
ตารางที่ 4.10	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 7	95
ตารางที่ 4.11	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 8	96
ตารางที่ 4.12	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 9	97
ตารางที่ 4.13	Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 10	98
ตารางที่ 4.14	Budget Plan เอกสารแสดงงบประมาณทั้งหมด	100
ตารางที่ 5.1	Continuity Report แสดงความต่อเนื่องของการถ่ายทำ แผ่นที่ 1	114
ตารางที่ 5.2	Continuity Report แสดงความต่อเนื่องของการถ่ายทำ แผ่นที่ 2	115
ตารางที่ 5.3	Continuity Report แสดงความต่อเนื่องของการถ่ายทำ แผ่นที่ 3	116
ตารางที่ 6.1	Hardware Price แสดงราคาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	146

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนว ทีวีด-แอลชั่น เรื่อง “จุดเปลี่ยน”

ความเป็นมาของโครงการ

โครงการนี้เกิดจากรถที่เข้าพบเข้าได้พบเรื่องราวความรุนแรงของสังคมในแง่ของ อาชญากรรมจากสื่อต่างๆ เช่นหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ซึ่งที่น่าสนใจคืออาชญากรรมคน ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วยซ้ำ ข้าพเจ้าต้องการที่จะถ่ายทอดเรื่องราวของผู้ที่กระทำอาชญากรรม ประเภทที่ ปล้น ชิงทรัพย์ เป็นครั้งแรกรวมทั้งการที่จะถอนตัวออกมาก่อนที่จะกลายเป็นมิจฉาชีพ เต็มตัว

วัตถุประสงค์

สังคมมีความเสื่อมโทรมอาชญากรรมอยู่ใกล้ตัวมากขึ้น และสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ผู้ ก่ออาชญากรรมอาจจะเป็นใครก็ได้ไม่ว่าวันเกิดจะทั้งเด็ก หรือเยาวชน

คำจำกัดความของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนว ทีวีด-แอลชั่น

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. นำความรู้ทางด้านภาพยนตร์มาใช้ในการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น
2. สันค้ำหาข้อมูลเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมประเภทที่ ปล้น ชิงทรัพย์
3. ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม ลักษณะทางด้านกายภาพ รวมไปถึงสภาพแวดล้อมของผู้ก่อ อาชญากรรมประเภทที่ ปล้น ชิงทรัพย์

4. ศึกษาเกี่ยวกับการถ่ายทำนอกสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางทำในเวลากลางคืน

แนวคิดหลัก

เพื่อนำเสนอให้เห็นว่าไม่มีใครสายเกินไปที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตตัวเองให้กลับมากำหนด
แม้จะเคยทำผิดพลาดมาแล้วก็ตาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดความชำนาญจากกรณีความรู้ทางด้านการถ่ายภาพยนตร์ในทุกขั้นตอน
2. ได้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานในระดับอาชีพ
3. เนื้อหาเรื่องราวในภาพยนตร์สามารถทำให้ผู้ชมเกิดแรงบันดาลใจ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตของโครงการ

- ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง
- ความยาวไม่เกิน 15 นาที

แหล่งข้อมูล

1. อัจฉริย์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะสังคมวิทยา, กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พ.ศ. 2532.
2. นิธิ เอียวศรีวงศ์ และคณะมองอนาคต, มติวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางการสังคมไทย, กรุงเทพมหานคร, บริษัทอัมรินทร์ พรินท์ติ้ง จำกัด, พ.ศ. 2536.
3. ประภัศสร เลิศอนันต์, การกำกับภาพยนตร์, กรุงเทพมหานคร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ. 2544.
4. พิชัย จินตนาภักดี, กรณีศึกษาเคสศึกษารหัสในพื้นที่พักอาศัยของกรุงเทพมหานคร, กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2532.
5. รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม, คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ, กรุงเทพมหานคร, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545.
6. สุชาติ พรหมปัญญา, DV มาตรฐานร้อนแรงแห่งยุค, นิตยสาร DVM, ปีที่ 1 ฉบับที่ 5 ประจำเดือนมกราคม, พ.ศ. 2544
7. สุพัตรัฐ สุภาพ, สังคมวิทยา, กรุงเทพมหานคร, ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, พ.ศ. 2540.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. **Beach, The.** ภาพยนตร์กำกับการแสดง โดย **Danny Boyle**, ค.ศ. 2000.
9. **Fight Club.** ภาพยนตร์กำกับการแสดง โดย **David Fincher**, ค.ศ. 2000.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล

ภาพยนตร์ขนาดสั้น

2.1 ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น¹

บางครั้งอาจมีความสับสนว่าภาพยนตร์ที่เราเรียกกันลักษณะอย่างไรจึงจัดว่าเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นและภาพยนตร์ขนาดสั้นเหมือนกันนวนิยายเรื่องสั้น (Short story) ละคร ภาพถ่าย ภาพเขียน หรือเป็นส่วนหนึ่งของภาพยนตร์บ้างหรือไม่

ในระเบียบของการตัดสินรางวัลออสการ์หรือสถาบันภาพยนตร์ศิลปะและวิทยาศาสตร์ (The Academy of Motion Picture Art and Sciences/AMPAS) ครั้งที่ 67 ได้แบ่งประเภทของภาพยนตร์ขนาดสั้นออกเป็น 2 ประเภทที่อยู่ในข่ายเดียวกัน คือ ภาพยนตร์อนิเมชันและภาพยนตร์ที่ใช้การแสดงสด (Live Action) และภาพยนตร์อนิเมชันก็ยังแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบที่มีตัวละคร (Character) และแบบนามธรรม (Abstract) ใช้เทคนิคต่างๆ ได้แก่ เซลลูลอยด์, คอมพิวเตอร์, สติ๊กเกอร์-โมชัน, ดินน้ำมัน, ฟูน, พิกเซลชัน, คัทเอาท์, มดงเข็ม (Pin Screen), การถ่ายซ้อน, ภาพพิเศษต่างๆ รวมไปถึงการเขียนภาพลงบนตัวฟิล์ม ส่วนการภาพยนตร์ที่เป็น “Live Action” คือเทคนิคที่ใช้กับการแสดงสดเป็นหลักและเป็นสื่อพื้นฐานของความบันเทิงและในระเบียบนี้ไม่รวมภาพยนตร์สารคดี แต่จะจัดอยู่ต่างหากในอีกประเภทหนึ่ง เป็นภาพยนตร์ที่พิมพ์อยู่ในระบบ 16 มม. 35 มม. หรือ 70 มม.ก็ได้ และมีความยาวไม่เกิน 40 นาที

ส่วนสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์แห่งอเมริกา (Director's Guild of America) ได้กำหนดไว้ว่า “หนังทุกชนิดที่ใช้ฟิล์ม 35 มม. มีความยาวไม่เกินหรือน้อยกว่า 2,700 ฟุต หรือถ้าใช้ฟิล์ม 16 มม. มีความยาวไม่เกินหรือน้อยกว่า 1,800 ฟุต” นั่นคือหนังที่มีความยาว 30 นาที เมื่อฉายด้วยความเร็ว 24 เฟรมต่อวินาที

¹ รัตนศิริ วัฒนสินธุตม, ละครสั้น ละครเวที ละครสั้น, กรุงเทพมหานคร, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545, หน้า 1

หากอธิบาย “ภาพยนตร์ขนาดสั้น” โดยเปรียบเทียบกับ “เรื่องสั้น” ในความหมายของ ภาพยนตร์ขนาดสั้นที่ยึดถือตามธรรมเนียมปฏิบัติ คือภาพยนตร์ที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที มีรูปแบบหรือสไลด์หลากหลาย ทั้งที่ใช้การแสดงสด (Live Action) และภาพยนตร์อนิเมชัน (Animated Film) ก็ได้

การกำหนดความยาวของภาพยนตร์ขนาดสั้นด้วยเวลาที่แน่นอน เพราะเนื่องจากภาพยนตร์ที่มีความยาวเกินกว่า 30 นาที จะมีรูปแบบของการเข้าถึงตัวละครและโครงเรื่องต่างจากภาพยนตร์ขนาดสั้นที่มีความยาวไม่เกิน 30 นาที ภาพยนตร์ที่มีความยาวตั้งแต่ 30-60 นาที จะมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนกว่า การกำกับอารมณ์ของบทพูดคนไหนควรเร่งรีบ ตอนไหนควรทิ้ง หรือถ่วงเวลา เพื่อให้คนดูสนุกสนาน ส่วนภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นมีความจำกัด ไม่สามารถถ่ายทอดอารมณ์หรือเล่นอารมณ์กับผู้ชมได้มากนัก จึงต้องเข้าถึงตัวละครอย่างรวดเร็ว และทำโครงเรื่องให้ง่ายไม่ซับซ้อนเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องได้ในเวลาที่จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ปัจจัยสำคัญของภาพยนตร์ขนาดสั้น²

ความยาว (Length)

ความยาวของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นมักจะเป็นปัญหาเสมอว่าควรจะความยาวแน่นอนหรือไม่เท่าไรจึงจะมีความพอเหมาะพอดี

กฎเกณฑ์ในการกำหนดความยาวของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นไม่มีกฎตายตัว ที่มีการสร้างกันในปัจจุบันก็มีตั้งแต่ 1-30 นาที แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ความยาวที่เหมาะสมที่สุดของภาพยนตร์ขนาดสั้นก็คือ ความยาวที่สามารถตอบโต้ประเด็นได้เหมาะสมกับเรื่องได้อย่างสมบูรณ์และครบถ้วน ทั้งบทคนซึ่งขึ้นอยู่กับผู้กำกับเพียงผู้เดียวว่าจะตัดสินใจให้ภาพยนตร์ของตนเล่าเรื่องเป็นอย่างไร บางคนกลัวจะทำให้ผู้ชมไม่เข้าใจสิ่งที่ตนถ่ายทอด หรืออาจจะชอบจนก็เป็นพิเศษทั้งๆ ที่ไม่ได้สร้างความหมายอะไรมาแน่ จึงอาจทำให้ภาพยนตร์ที่สร้างออกมา มีความยืดยาวเกินความจำเป็น หรือผู้กำกับขาดประสบการณ์ในการแต่งเรื่องราวให้คนดูสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องจึงทำให้เรื่องราวสั้น และห้วนไปได้

แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่อง คือ ความคิดถึงซึ่งเป็นนัยธรรม หรือความคิดที่ยึดโครงสร้างเรื่องและนำเสนอผ่านตัวละครเป็นแก่นหลักของการแสดงทั้งหมด บอกต่อกันอย่างดีคือแก่นของเรื่องเป็นศูนย์กลางของความคิดหลักที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่ผู้กำกับต้องการจะสื่อสารกับคนดู นอกจากนี้แล้วความสำคัญของแก่นเรื่องมีไว้ก็เพื่อ เมื่อเราคิดเรื่องราวหรือเหตุการณ์อื่นมาใส่ เราก็จะมีแก่นเรื่องไว้ควบคุมคอยยึดเรื่องราวทุกอย่าง หรือองค์ประกอบอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

การสร้างภาพยนตร์จำเป็นอย่างยิ่งที่ควร จะไปขึงคิดกับผู้ชมบ้าง และพยายามสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจ เมื่อทำได้เช่นนั้นก็เกิดคุณค่ากับงานของเรา เพราะภาพยนตร์ก็เหมือนกับวรรณกรรมถ้าเราสร้างความหมายอย่างหนึ่งไว้กับมัน ให้คนได้อ่านรู้ตีกละระหนัก หรือสะกิดใจในเรื่องที่เขา มองข้ามไปนั่นคือความสำเร็จเช่นเดียวกับภาพยนตร์นั่นเอง ความคิดหลักของเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สังคม สภาพแวดล้อมรอบๆตัว เป็นต้น

² อิศราณี วิวัฒน์มงคล, เรื่องเล่าฉบับสั้น, หน้า 125-143
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความขัดแย้ง (Conflict)

ความขัดแย้งเป็นการกำหนดความต้องการ หรือเป้าหมายบางอย่างให้กับตัวละคร แล้วสร้างอุปสรรคให้เกิดขึ้นเพื่อให้ตัวละครพยายามที่จะแก้ปัญหา ซึ่งจะช่วยให้ตัวละครนั้นดูไปทำงานจนกระทั่งได้รับการแก้ไข จากนั้นความตึงเครียดก็จะผ่อนคลายลงในตอนจบเมื่อตัวละครสามารถสู้หรือแก้ปัญหาเพื่อบรรลุเป้าหมายของตน โดยหากเพิ่มข้อขัดแย้งเข้าไปก็ยิ่งจะทำให้ภาพยนตร์ของเรามีความเข้มข้นขึ้น

พื้นฐานความขัดแย้งมีอยู่หลายแบบ คือ

- ความขัดแย้งภายในจิตใจตนเอง (Internal)
- ความขัดแย้งระหว่างบุคคล (Personal)
- ความขัดแย้งระหว่างคนกับสังคม (Social Environment)
- ความขัดแย้งระหว่างคนกับธรรมชาติ (Physical Environment)

ความขัดแย้งสามารถเกิดขึ้นแบบใดแบบหนึ่ง หรือหลายแบบรวมกันได้ เป็นการดึงความสนใจของเราไปหาความยากลำบากของตัวละครหลัก แต่เมื่อเราใช้ความขัดแย้งหลายๆแบบรวมกันแล้ว จะหาจุดเชื่อมของอารมณ์โดยแสดงสาเหตุการกระทำของตัวละครดีก็ออกมาอย่างชัดเจนแล้ว เรื่องของเราจะมีความน่าสนใจขึ้นเมื่อข้อขัดแย้งได้ถูกแก้ไข เพราะถ้าตัวละครสามารถไปถึงต่างๆมาอย่างง่ายดาย ก็จะไม่เกิดเรื่องราวได้

เหตุการณ์เดียว (One Primary Event)

ภาพยนตร์ขนาดสั้นควรเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในเวลาอันสั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดขึ้นช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรืออาจจะกินระยะเวลาไปหนึ่งหลาย วันหรือหลายอาทิตย์ ไม่ควรเป็นที่ยาวที่ยังจะใช้เหตุการณ์หลายๆเหตุการณ์มาเล่าเรื่อง นอกจากจะไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเล่าแล้ว อาจจะทำให้เรื่องราวที่ควรจะได้เปลี่ยนแปลงไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละคร (One Major Character)

ตัวละครก็คือมุมมองหรือวิถีในการมองโลกในแง่มุมมองต่างๆ โดยผ่านตัวละครของเราซึ่งอาจเป็นกลุ่มผู้คนที่ต่างสถานะ และมุมมองที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อม และพื้นเพของแต่ละคน

ในภาพยนตร์ขนาดสั้นควรมีตัวละครนั้นเพียงตัวเดียว และควรจะสร้างตัวละครไว้ที่มีความน่าสนใจเพราะด้วยเหตุผลว่าภาพยนตร์ขนาดสั้นมีข้อจำกัดทางด้านเวลาเข้ามาเป็นตัวกำหนด จึงไม่มีเวลามากพอที่จะสร้างหรือพัฒนาเรื่องราวให้สลับซับซ้อนได้ ดังนั้นจึงควรแสดงความเป็นตัวละครนั้นๆ ให้เห็นได้อย่างชัดเจนในระยะอันสั้น

การสร้างตัวละครไว้ที่น่าสนใจ อยู่ในความทรงจำของคนดูเสมือนว่ามีตัวตนอยู่จริงในโลก ต้องทำให้คนดูเกิดความเชื่อ ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความเชื่อในการกระทำ พฤติกรรม เนื้อเรื่อง หรือตัวเอง ได้อย่างกลมกลืน มีความน่าเชื่อถือในจิตใจของอารมณ์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะช่วยสร้างความเชื่อให้เกิดขึ้นในจิตใจของคนดูได้

อย่างไรก็ตาม การสร้างตัวละครไปหนึ่งมักทำให้ตัวละครมีความคลุมเครือ ไม่ชัดเจน สร้างความสับสนและมึนงงสำหรับผู้ที่รู้เกี่ยวกับตัวละคร เพื่อให้เกิดผลบางอย่างกับตัวละคร ให้เขาเหมือนกับเป็นคนจริงๆ ธรรมดาคนหนึ่งที่เราพบเห็นทั่วไป

ความต้องการ (Need & Want)

ความต้องการของตัวละคร คือสิ่งที่ตัวละครอยากเอาชนะ, อยากได้, ต้องการให้ได้มา, ต้องการบรรลุในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระหว่างเนื้อหาของเรื่องราว

เราต้องกำหนดความต้องการของตัวละครตั้งแต่ตอนเขียนบท โดยกำหนดว่าจะอะไรคือความต้องการของตัวละคร และความต้องการนี้จะป็นคำหลักดันผ่านอภักข์ของตัวละคร จากนั้นจึงสร้างอุปสรรคขัดขวางความต้องการนั้น เรื่องราวของเราจึงมีความกดดันทางด้านอารมณ์เพราะมีความขัดแย้ง ข้อขัดแย้งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่าเรื่อง จึงควรระลึกไว้เสมอว่าการละครคือความขัดแย้ง และที่สำคัญความต้องการนี้จะช่วยให้อิครเรื่องพัฒนาไปอย่างมีทิศทาง ดังนั้นผู้กำกับเรื่องสั้นหรือนักเขียนหน้าใหม่ไม่ควรมองข้ามจุดนี้ไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้เรื่องในเรื่องพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาสามารถช่วยคนเขียนบทได้ ซึ่งในหนังสือสั้น (หรือในหนังสือบทหนังเรื่องยาวเช่นเดียวกัน) ความต้องการของตัวละครหลักมีหลายระดับ มีความซับซ้อน

โครงสร้างของบท (Structure)

โครงสร้างของบทเป็นรูปแบบในการเขียนบทภาพยนตร์ที่จะช่วยยึดใจจับสำคัญที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นเข้าด้วยกัน ซึ่งถ้าไม่มีสิ่งนี้จะทำให้ภาพยนตร์ไร้ซึ่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โครงสร้างเรื่องของภาพยนตร์ส่วนใหญ่แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

การเริ่มเรื่อง (**Set Up**) เป็นส่วนที่ให้เห็นที่มาของเรื่องราว อารมณ์ ปัญหา เพื่อที่จะทำให้คนดูเข้าใจได้ต่อไปว่าเหตุการณ์จะเป็นเช่นไร และทำให้คนดูเข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมดมากขึ้น หรือเป็นการบอกคนดูให้ทราบว่าถึงแม้ว่าภาพยนตร์ที่ได้ดูนั้นเป็นแนวไหนและจะมีทิศทางในการดำเนินเรื่องเป็นเช่นไร ภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นไม่ได้กำหนดความยาวว่าจะต้องเล่าเรื่องยาวเพียงใด แต่ด้วยข้อจำกัดของเวลาทำให้ผู้กำกับต้องเล่าเรื่องอย่างกระชับ และทำให้คนดูเข้าใจได้อย่างรวดเร็วสักซึ่ง เพื่อจะได้ดำเนินเรื่องราวต่อไป

การเผชิญหน้า (**Confrontation**) เป็นช่วงที่ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรค เห็นความต้องการของตัวละครหลักซึ่งจะทำให้เรื่องราวทั้งหมดสามารถดำเนินได้ต่อไป เกิดจากความต้องการของตัวละครที่ต้องการจะเอาชนะหรือการให้ได้มาซึ่งการครอบครอง หรือการพยายามที่จะบรรลุความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งในช่วงนี้จะเป็นช่วงที่มีเรื่องราวและเนื้อหาหนักที่สุด

บทสรุป (**Climax & Resolution**) เป็นช่วงสุดท้ายของเรื่องว่าจะมีผลสรุปอย่างไรหลังจากที่ได้เผชิญกับอุปสรรคต่างๆมา ซึ่งถือว่าช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ตื่นเต้นที่สุด เป็นส่วนที่ควรจะทำให้มีความเข้มข้นมากที่สุด เพื่อจะไม่ทำผู้ชมรู้สึกค้างคาง ส่วนบทสุดท้ายอาจเป็นเพียงข้อคดีเดียวหรือฉากเดียวสั้นๆเพื่อให้คนดูสามารถสรุปได้ว่าแล้วเรื่องราวจะเป็นไปในทิศทางใดต่อไปเป็นบทสรุปให้กับคนดู

โครงสร้างไม่จำเป็นต้องดำเนินไปตามลำดับเช่นนี้ เราสามารถเรียงลำดับใดก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง หรือของแนวภาพยนตร์นั้นๆ นอกจากนี้ได้กล่าวมาข้างต้น โครงสร้างยังหมายถึงเหตุการณ์สำคัญที่ถูกเลือกมาจากชีวิตของตัวละคร แล้วนำมาลำดับด้วยซีเควนซ์ที่กระตุ้นความรู้สึกพิเศษบางอย่างหรือถ่ายทอดมุมมองต่อชีวิตที่ไม่ธรรมดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปูมหลัง (Back-Story)

ปูมหลังของเรื่องคือ เหตุการณ์ในอดีตจะส่งผลโดยตรงกับอารมณ์ของตัวละครหลัก ปูมหลังของเรื่องนี้มีความสัมพันธ์กับความต้องการของตัวละครที่คนเขียนบทต้องรู้ล่วงหน้าก่อนลงมือเขียนบท แต่ไม่จำเป็นต้องปรากฏอยู่ในบท ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยสร้างความเป็นมาที่น่าเชื่อถือให้กับตัวละครในช่วงปัจจุบันที่ปรากฏในเรื่อง ดังนั้นปูมหลังของเรื่องจะช่วยอธิบายความสัมพันธ์ของพฤติกรรมตัวละครในเรื่องได้ และสิ่งสำคัญ ปูมหลังของเรื่องไม่ควรขวางถันเหตุการณ์ในปัจจุบัน หรือถ้ามีมากเกินไปก็อาจเป็นการทำลายการเล่าเรื่องได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 องค์ประกอบของภาพยนตร์ชั้นต้น

เหตุการณ์ (Event) คือ การเกิดความเปลี่ยนแปลงซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นควรจะมีผลกระทบต่อตัวละครทางด้านคุณค่าในชีวิตตัวละครซึ่งหมายถึงคุณลักษณะบางอย่างของชีวิตมนุษย์ที่มีความเป็นสากล และสามารถเปลี่ยนแปลง จากด้านบวกไปลบ เช่น รัก/เกลียด, อีศวะ/ตกเป็นทาส, ซื่อตรง/ทรยศ, ฉลาด/โง่, คืบคลาน/เงี้ยว ฯลฯ ซึ่งมีเนื้อใส่เข้าไปรับรองเรื่องแล้ว มันจะทำให้เรื่องนั้นสามารถสื่อสารกับคนดูได้อย่างเป็นสากล ชวนให้มีส่วนร่วม และทำให้เขารู้สึกว่ากำลังดูชีวิตที่ไม่ธรรมดา แต่เป็นตัวแทนของมนุษย์อย่างซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในชีวิตจริงของเขา

คุณค่าเป็นสิ่งสำคัญในภาพยนตร์ ตัวอย่างเช่น หากทิวทัศน์นอกหน้าต่างที่มองออกไปได้ในตอนนี้เป็นทวีปอเมริกาซึ่งสุดแสนจะแห้งแล้ง แล้วจู่ๆก็เกิดฝนตก เหตุการณ์ฝนตกนี้ก็จะเกิดความหมายขึ้นมาในทันที เพราะฝนก็คือความชุ่มชื้นและการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ซึ่งอาจจะใช้ตีความหมายกับผู้คนที่อยู่บริเวณนั้น แต่เหตุการณ์เช่นนี้อาจจะทำให้คนดูรู้สึกบังเอิญเกินไป ดูไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะยอมรับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญในการพยายามหาเหตุการณ์เพื่อสร้างคุณค่าคือ การให้เหตุการณ์เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายต่อด้านคุณค่าของชีวิตของตัวละคร และต้องเกิดขึ้นโดยผ่านภาวะของความขัดแย้ง

ฉาก (Scene) หมายถึง การทำของตัวละครซึ่งเกิดขึ้นท่ามกลางความขัดแย้งต่างๆ (อาจเป็นการกระทำต่อเนื่องกันไปทั้งเวลาและสถานที่) ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณค่าของชีวิตตัวละคร โดยควรจะพิจารณาอย่างละเอียดว่าในตอนเริ่มต้นขึ้น ชีวิตของตัวละครมีคุณค่าอย่างไร กำลังรู้สึกว้าวมืด, กำลังมีความรัก, กำลังมองโลกใบนี้ดี ฯลฯ เป็นต้น คุณค่าทางด้านบวกหรือลบ จากนั้นให้ดูตอนจบของซีนนี้ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้มีผลกระทบต่อคุณค่าของตัวละครบ้างไหม หากเปรียบเทียบแล้วไม่ได้ทำที่ทั้งตอนต้นและตอนจบของเรื่องที่ดีนั้นจะต้องให้ผลของเหตุการณ์ที่ต่างกันให้เห็นได้ชัด เช่น จากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก เป็นต้น

ซีเควนซ์ (Sequence) คือการรวมกันของเหตุการณ์หลายๆเหตุการณ์ หลายซีนเข้าด้วยกัน และเมื่อแต่ละซีนก็ต่างสร้างความเปลี่ยนแปลงในเชิงความหมายอะไรสักอย่าง ให้กับชีวิตตัวละคร เมื่อมันมารวมกันก็จะต้องก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงใหญ่โตขึ้นไปอีก การตั้งชื่อให้ซีเควนซ์ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้เราเข้าใจภาพรวมของเนื้อหนังภาพยนตร์มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องก์ (Act) ขึ้นสร้างความปลอดภัยแปลงเล็ก ๆ รวมกันเป็นชิ้นส่วนเพื่อสร้างความปลอดภัยที่ส่งผลกระทบต่อมากขึ้น และถ้านำเอาหลายๆชิ้นส่วนมารวมกันก็จะกลายเป็นองก์ ซึ่งทำให้เกิดการพลิกผันในคุณค่าของชีวิตตัวละครอย่างใหญ่หลวง

เรื่อง (Story) เมื่อเรานำเอาหลายๆองก์มารวมเข้าด้วยกัน มันก็จะกลายเป็นโครงสร้างใหญ่ที่สุด นั่นคือ เรื่อง โดยหากเราเปรียบเทียบคุณค่าของชีวิตตัวละครในตอนเริ่มกับตอนจบเรื่องเราก็จะเห็นเส้นทางความพลิกผันของกาพย์คนๆ เพราะในเรื่องที่เข้มข้นและน่าสนใจนั้น จุดเริ่มและจุดจบของตัวละครจะต้องเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง และการเปลี่ยนแปลงชนิดที่ไม่มีวันกลับไปได้ เหมือนเดิมอีกเลย (อาจจะหมายถึงในระดับความรู้สึกนึกคิดของเขา, ความสัมพันธ์กับคนรอบตัว, ความสัมพันธ์กับสังคมหรือทุกอย่างรวมกัน)

ในความเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีวันกลับนั้น ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในแต่ละชิ้นอาจจะเปลี่ยนแปลงกลับไปเหมือนเดิมได้ เช่น พระเอกนางเอกที่เลิกกันอาจกลับมารักกันใหม่ได้ ความเปลี่ยนแปลงในชิ้นส่วนก็อาจกลับมาเป็นเหมือนเดิมได้ เช่น นางเอกได้งานในเมืองหลวงต่อเมื่อรู้ว่างานน่าเบื่อ แทนที่โดนเรอที่นั่นก็อยากกลับบ้านอีกครั้งและมีแต่การเปลี่ยนแปลงในองก์ก็กลับไปเหมือนเดิมได้ เช่น ตัวละครตายในตอนที่ยองก์สองและฟื้นในองก์สาม ทุกอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงกลับไปได้ แต่มันจะไม่เกิดขึ้นกับโคลัมบัสขององก์สุดท้าย เพราะผลจากความเปลี่ยนแปลงในทุกองก์ก่อนหน้าจะนำมาสู่องก์สุดท้าย ซึ่งจะทำให้เรื่องเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง และจะไม่วันกลับไปเป็นเหมือนจุดเริ่มต้นได้อีก

องค์ประกอบที่เล็กที่สุด ที่มีความหมายเช่นกัน บทพูดทุกประโยคและการกระทำทุกอย่างของตัวละครนำไปสู่ความปลอดภัยแปลง ลงใช้เหตุการณ์สร้างชิ้น ใช้ขึ้นสร้างชิ้นส่วน ชิ้นส่วนสร้างองก์ และใช้องก์นำพาไปสู่โคลัมบัสอันเข้มข้น

2.4 การสร้างพล็อต

การสร้างภาพยนตร์ที่ดีบางครั้งอาจจะเกิดขึ้นได้โดยที่คนเขียนไม่ได้ใช้แรงบันดาลใจเป็นคำผลักดันเลย แต่ถ้าถึงกระนั้นก็ตามบรรดาผู้ที่ไม่สามารถเขียนบททั้งเรื่องด้วยการนำแรงบันดาลใจหรือเหตุการณ์ที่ไม่สำคัญอะไรมาเรียงต่อกันโดยที่มันก็ยังคงเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญแบบนั้นไปจนจบตรงกันข้าม คนเขียนบทจะต้องงมมือขัดเกล แร้งบันดาลใจเข้าแล้วซ้ำแล้ว เพื่อที่จะทำให้ภาพยนตร์ดูไม่จืดจาง เป็นธรรมชาติ และสามารถเกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผลที่สุด

การสร้างพล็อต หมายถึง การเรียงเรื่องราวและเหตุการณ์ โดยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเลือกเหตุการณ์ที่ดีที่สุดให้อยู่ในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งการสร้างพล็อตนั้นไม่จำเป็นว่าต้องการสร้างจุดหักเหหรือทิว هوا, สถานการณ์หรืออารมณ์สุดขีด หรือเป็นเรื่องที่คาดไม่ถึงอย่างที่สุด แต่มันหมายถึงการที่คนเขียนบทจะต้องเลือกเหตุการณ์ และวิธีนำเสนอหรือเรียงกันภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งถึงแม้ว่าการนำเหตุการณ์ต่างๆ มาสร้างสรรคให้เป็นเรื่องต่างๆ จะทำกันได้หลายวิธีนับไม่ถ้วน แต่ก็ไม่ได้ถึงการเขียนบทจะสามารถทำได้อย่างไร้ข้อจำกัด เพราะเมื่อวิเคราะห์กันจริงๆ แล้วพบว่า การเขียนพล็อตนั้นมักจะอยู่ 3 ประเภทเท่านั้น

พล็อตแบบ Classical Design

พล็อตเช่นนี้เป็นพล็อตที่ใช้ได้กับทุกภาพยนตร์ทุกชาติทุกสมัย เป็นพล็อตที่ใช้กับเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละครนำผู้ต้องต่อสู้กับอุปสรรคภายนอกที่ขัดขวางความปรารถนาของเขา, เกิดในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกัน, ในเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน จนถึงในฉากบทสรุปไปจบลงจนทำให้ชีวิตของตัวละครเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง

พล็อตแบบ Classical Design จะจบเรื่องแบบเปิดซึ่งหมายถึงจบโดยมีบทสรุปชัดเจน ทุกคำถามที่เกิดขึ้นในเรื่องจะได้รับคำตอบ ทุกอารมณ์ขัดแย้งจะมีการคลี่คลาย จนเมื่อผู้ชมเดินออกจากโรงภาพยนตร์จะเดินออกไปด้วยความสบายใจเพราะไม่มีอะไรเหลือค้างไว้ให้ครุ่นคิดด้วยความสงสัยเลย เรื่องราวที่เกิดขึ้นมักจะเน้นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายนอกของตัวละคร แม้ว่าตัวละครจะมีปัญหาภายในจิตใจของตัวเองด้วยพร้อมกัน แต่น่าหนักส่วนใหญ่มักจะถูกเทไปที่การต่อสู้ของเขา

3

ART OF SCREEN WRITING. มิตเชลล์ BIOSCOPE. กรุงเทพมหานคร. บริษัท ไบโอสโคป จำกัด. ครั้งที่ 23 ประจำปีสองพันเจ็ด. พ.ศ.

๒๕๓๗. หน้า ๑๖๕

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาอื่น ๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์, สถาบันทางสังคม หรือแม้แต่โลก โดยปกติพล็อตใน
 แนวนี้มักจะมีตัวละครนำคนเดียว และเวลาส่วนใหญ่ของภาพยนตร์ก็หมดไปกับการเล่าเรื่องของตัว
 ละครนั้นๆ แต่สามารถสังเกตได้ว่าในระยะหลังเราจะเริ่มเห็นบทภาพยนตร์ในกลุ่มนี้เล่าเรื่องหลายๆ
 เรื่องของตัวละครหลายๆคน โดยที่แต่ละคนก็รับหน้าที่เป็นตัวละครนำในเรื่องของตัวเอง ซึ่งก็จะทำ
 ให้น้ำหนักของภาพยนตร์ลดจากความเป็น **Classical** ลงไปเป็น **Minimalism** และตัวละครมักจะเป็น
 เป็นบุคคลประเภทหัวทวย มีดวงจันทร์ดวงใจเต็มเปี่ยมในการต่อสู้อุปสรรคภายนอกนานาชนิด
 เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

แม้จะเห็นว่าพล็อตเช่นนี้เป็นพล็อตที่สมธรรมชาติ แต่พล็อตเช่นนี้ก็ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการ
 เขียนบททุกแนวที่มีพล็อตประเภท **Minimalism** ก็ยังต้องเริ่มจากองค์ประกอบตาม **Classical**
Design มาก่อนจึงตัดทอนบางอย่างลง

พล็อตแบบ Minimalism

Minimalism ไม่ได้มีความหมายว่าจะไม่มีพล็อต แต่หมายถึงพล็อตที่เน้นความเรียบง่าย ใช้
 องค์ประกอบอย่างประหยัด โดยที่ยังคงใช้กลวิธีบางอย่างตามแนวทางของพล็อตแบบ **Classical**
 เพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ชม พล็อตในกลุ่ม **Minimalism** จะจบแบบเปิด แม้คำถามส่วนใหญ่
 จะได้รับการตอบไปแล้ว แต่ยังคงเหลือบางหรือสองข้อที่ทิ้งเอาไว้ให้ผู้ชมได้ครุ่นครวญเอาเอง
 หลังจากจบเรื่อง เช่นเดียวกับที่จะยังมีอารมณ์บางอย่างส่วนที่ถูกปล่อยให้ค้างคาอย่างไรก็ตาม ไม่ได้
 หมายความว่าภาพยนตร์จะจบลงโดยที่เหตุการณ์เพียงจะดำเนินมาครึ่งๆกลางๆแล้วทิ้งทุกอย่างไว้ไม่
 คลี่คลายไรเลย แต่หมายถึงคำถามและอารมณ์ส่วนใหญ่ในพล็อตแบบนี้จะต้องได้รับการสะสางไป
 แล้ว เพียงแค่ภาพยนตร์เลือกจะจบลงโดยที่การสะสางทั้งหมดยังไม่ถึงขั้นชัดเจนเท่านั้น

จุดไหลบ่ามักซ์ซึ่งเกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงกับตัวละคร โดยที่ทุกคำถามใน
 ภาพยนตร์และทุกอารมณ์ได้รับการคลี่คลายจนผู้ชมกระจ่างแจ้ง โดยที่ไม่ว่าจะเป็นจะต้องคิดอะไรต่อ
 เรียกว่า การจบแบบปิด (**Closed Ending**) ส่วนไหลบ่ามักซ์ที่ยังคงทิ้งคำถามบางคำถามเอาไว้ และ
 อารมณ์ไม่ได้รับการเติมเต็มเรียกว่า การจบแบบเปิด (**Open Ending**)

การทิ้งบทสรุปสุดท้ายให้ผู้ชมตัดสินใจเองคือสิ่งที่คนเขียนพล็อตแนว **Minimalism**
 ต้องการ พล็อตในแนวนี้ถึงแม้ตัวละครจะขัดแย้งกับครอบครัว, สังคม, หรือสภาพแวดล้อม แต่เวลา
 ส่วนใหญ่ของเขาจะหมดไปกับการต่อสู้กับความคิด, อารมณ์, จิตสำนึกของตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พล็อตแบบ Anti-Structure

พล็อตแบบ **Anti-Structure** นั้น มีความคล้ายคลึงกับนิยายประเภท **Anti-Novel** หรือละครแบบแอบสิวร์ด (**Absurd**) ซึ่งเกิดจากการจัดองค์ประกอบของพล็อตแบบ **Classical** มาทำใหม่โดยจับให้เกิดคู่ตรงข้ามกันแตกออกจากรูปแบบ หรืออาจถึงขั้นล้อเลียนเลยก็ได้ ฉะนั้นคนเขียนบทแนวนี้จะไม่ค่อยนิยมรูปแบบการนำเสนอเรื่องแบบเรียงเบียดเรียบร้อย แต่ต้องการที่จะแสดงถึงแนวความคิดที่เป็นกฎ หรือความเป็นนักปฏิวัติอย่างโจ่งแจ้งจนสามารถรู้สึกได้ในทันทีที่เห็น การเรียงลำดับเหตุการณ์ก็แทบไม่สนใจที่จะทำไปให้ตรงเวลา แต่นิยมกระจายเรื่องออกแล้วเล่าสลับสับสนไปมาเพื่อไม่ให้ผู้ชมจับต้นชนปลายได้ว่าอะไรเกิดก่อนเกิดหลัง และการดำเนินเรื่องก็จะเล่าพร้อมๆกันหลายเหตุการณ์โดยไม่เป็นเหตุเป็นผลกันเลย บางครั้งเมื่อผู้ชมดูจบอาจไม่เข้าใจว่าภาพยนตร์กำลังบอกอะไรเพราะทุกอย่างที่เห็นดูเหมือนจะไร้ความหมาย เข้าใจยาก หรือเป็นการจบเรื่องแบบเปิดนั่นเอง

พล็อตแบบ **Anti-Structure** ต้องการที่จะแตกกฎทำลายเงื่อนไขทุกอย่างของพล็อตแบบ **Classical** โดยแนวคิดนี้เริ่มเกิดจริงจัง จากฝีมือของนักเขียนอย่าง เวอร์จิเนีย วู้ลฟ, เจมส์ จอยส์, แซมวล เบ็กเก็ต และวิลเลียม สอซ เมอร์โรวิทซ์ ซึ่งต้องการแยกงานเขียนออกจากความเป็นจริงภายนอกและจากความรู้สึกผูกพันของคนอ่าน ลักษณะศิลปะ อย่าง เล็กพรตชั้นนิสน์, ดาต้าอีสม์, แอบสิวร์ด และภาพยนตร์แนวทำลายโครงสร้าง (**Anti-Structure**) ล้วนเกิดขึ้นด้วยจุดประสงค์เดียวกัน คือสำรวจภาวะภายในของผู้สร้างงานเป็นหลัก ดังนั้น ตัวงานที่ออกมาจึงเต็มไปด้วยความไม่เป็นเหตุเป็นผล ไม่เป็นกลุ่มก้อน ไม่ต่อเนื่อง และหากเป็นภาพยนตร์ ตัวละครก็จะมีกรกระทำในแบบที่ "ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยหลักจิตวิทยา เพราะพวกเขาอาจจะไม่ใช้ตัวละครธรรมดา แต่กำลังทำหน้าที่เป็นสัญลักษณ์บางอย่าง ภาพยนตร์กลุ่มนี้ไม่ใช่ภาพแทนของชีวิตจริงเหมือนภาพยนตร์ทั่วไป แต่เป็นชีวิตในความคิดของคนทำภาพยนตร์นั่นเอง ซึ่งในการที่เขาจะทำให้ผู้ชมเข้าใจปรัชญาของพวกเขาได้ ก็จำเป็นอย่างมากที่จะต้องควบคุมปัญหาสารพัดที่จะแตกกระสานซ่านเซ็นในภาพยนตร์ให้มีความเป็นเอกภาพภายใต้ปรัชญาเดียวกันด้วย ถ้าเขาทำได้จริง แม้ภาพยนตร์จะชวนงงแค่ไหน แต่เมื่อดูจบแล้ว เราก็ยังพอจะเข้าใจได้ถึงสิ่งที่เขาอยากจะทำ แม้จะไม่เข้าใจรายละเอียดในแต่ละฉากเลยก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 องค์ประกอบของตัวละคร

อีกสิ่งหนึ่งที่เราควรให้ความสนใจในตัวละครก็คือ การแยกองค์ประกอบของตัวละครซึ่งมีดังต่อไปนี้

ตัวละครต้องมีพลังใจ

ตัวละครน่าจะต้องมีพลังใจมากพอที่จะผลักดันให้ดิ้นรนเพื่อความปรารถนาของตนได้ตลอดทั้งเรื่อง ไม่ว่าจะผ่านความขัดแย้งแค่ไหน โดยพลังและความปรารถนาก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่ใหญ่โต อาจจะเป็นเรื่องราวความปรารถนาที่ดูเล็กน้อยสำหรับบางคนก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากตัวละครเป็นพวกไม่เคยยอมแพ้อะไรเลย คิดสั่นใจไม่เป็น และมีเมื่อตัดสินใจทำอะไรลงไปก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อใครทั้งสิ้น ก็เป็นเรื่องยากที่สร้างเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้

ตัวละครต้องรู้ความปรารถนาของตนเองอย่างชัดเจน

พวกเขามีความต้องการ มีเป้าหมายที่ชัดเจน และตัวละครก็รู้ว่าเขาต้องการอะไร ความต้องการนี้อาจจะเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน หรือภายนอกก็ได้ ซึ่งความปรารถนาก็จะสามารถบอกความต้องการ มุมมอง ทัศนคติของตัวละคร จนถึงบทสรุปของเรื่องได้

ตัวละครน่าควรจะมีความปรารถนาที่ก้าวไกลอย่างหนึ่งโดยที่เขาเองไม่รู้ตัว

ถึงแม้จะเห็นความปรารถนาของตัวละครชัดเจนแล้ว ควรสร้างความน่าสนใจยิ่งขึ้นด้วยการสร้างความปรารถนาที่ก้าวไกลซึ่งตัวละครไม่รู้ อาจจะมีความขัดแย้งกับความปรารถนากายนอกด้วย และสุดท้ายตัวละครก็จะรู้ว่า สิ่งที่เขาเชื่อ ว่าเขาต้องการนั้น แท้จริงแล้วกลับตรงข้ามกับสิ่งที่เขาปรารถนาอยู่ลึกๆ การสร้างความขัดแย้งเหล่านี้ไว้ ทั้งไว้เพื่อสร้างความน่าสนใจ และชวนติดตามให้กับคนดูมากยิ่งขึ้น

ตัวละครน่าควรมีความสามารถพอที่จะบรรลุความปรารถนาของเขาได้

เราต้องทำให้คนดูสามารถเชื่อได้ว่าเขามีคุณสมบัติหลายๆอย่างที่พอเหมาะพอดีกับความปรารถนาของเขาสามารถเมื่อเห็นสิ่งที่เขาทำ และทำให้สามารถไปถึงสิ่งที่เขาปรารถนาได้ ซึ่งไม่จำเป็นว่าสิ่งที่เขาทำจะสำเร็จเสมอไป อาจล้มเหลวก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละครน่าต้องมีโอกาสที่จะบรรลุความปรารถนาของตนอย่างน้อยหนึ่งครั้ง

เหตุผลนี้สามารถอธิบายด้วยหลักจิตวิทยาก็คือ เพราะในชีวิตจริงนั้น มนุษย์ไม่มีใครเชื่อว่าจะไม่ประสบความสำเร็จกับอะไรเลยสักอย่างในชีวิตนี้แค่ครั้งเดียว เราหวังกับสิ่งเล็กน้อยในชีวิตอยู่เสมอไม่ว่าจะพบกับอุปสรรคแค่ไหนก็ตาม จึงทำให้ผู้ชมมักจะไม่พอใจนักกับการดูตัวละครที่เป็นไปไม่ได้เลยที่จะบรรลุสิ่งที่ปรารถนา เพราะฉะนั้นตัวละครที่ไม่มีควมหวังและไม่เคยเข้าไปใกล้ความสำเร็จแม้แค่ครั้งเดียวจนกระทั่งจบเรื่อง จึงเป็นมนุษย์ที่น่าสงสารเอาเสียเลยสำหรับการเป็นตัวละครในภาพยนตร์

ตัวละครน่าต้องทำให้นักดูมีความรู้สึกร่วม

ภาพยนตร์ลูก โรแมนติก เป็นตัวอย่างของการสร้างตัวละครให้นักดูรู้สึกชอบ มีเสน่ห์จนบางครั้งผู้ชมยังนึกถึงที่อยากได้ตัวละครนั้นๆไว้เป็นเพื่อนจริงๆความรู้สึกนั้นเป็นสิ่งดี แต่การสร้างตัวละครที่ให้นักดูกลัวเมื่อเรมนี้คนไปได้ด้วยนั้นก็มีผลที่ลึกซึ้งมากกว่า ความรู้สึกร่วมนั้นอาจแปลได้อีกอย่างคือ เหมือนเราเมื่อผู้ชมได้ชมแล้วก็จะพยายามจะเอาใจช่วยกับตัวละครนั้นเพราะตัวละครมีแง่มุมบางอย่างของความเป็นมนุษย์ที่เรานี้ นั่นคือความผูกพันระหว่างตัวละครกับผู้ชม

71428

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 การก่ออาชญากรรมประเภทจี ปล้นชิงทรัพย์

สาเหตุ แรงจูงใจ

แรงจูงใจที่ทำให้คนพวกนี้ก่อคดีจี ปล้นชิงทรัพย์ นั้นหากจะแบ่งออกเป็นปัจจัยใหญ่ๆแล้ว จะได้ 2 ปัจจัย ซึ่งก็คือ ปัจจัยภายในจิตใจและปัจจัยภายนอกจิตใจ

ปัจจัยภายใน นั้นหมายถึง ความต้องการ ความอยากมี อยากได้ ในสิ่งที่ตนเองขาด โดยส่วนมากจะเป็นเรื่องของเงินหรือวัตถุ เพราะคนพวกนี้เติบโตในครอบครัวที่ค่อนข้างยากจนทำให้ความต้องการของพวกเขาไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว พวกเขาต้องดิ้นรนหาได้ด้วยตนเอง และวิธีที่จะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น โดยง่ายและรวดเร็วคือการทำผิดกฎหมาย

ปัจจัยภายนอก ประกอบไปด้วยหลายสาเหตุ การอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แออัด การคบคนพาล หรือพวกมิจฉาชีพเป็นเพื่อน และความเห็นผิดเป็นชอบ ส่วนประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต่อเนื่องกันเป็นทอดๆเมื่อพวกเขาเติบโตในชุมชนที่แออัดก็ทำให้มีโอกาสพบเจอกับคนที่ไม่ดีบ่อยครั้งซึ่งรวมไปถึงพวกที่ข้องเกี่ยวกับอบายมุขต่างๆ และการคบคนพวกนี้เป็นเพื่อนก็ทำให้ทัศนคติ ความคิดเปลี่ยนไปเห็นการกระทำผิดกฎหมายเป็นเรื่องธรรมดา เป็นความกล้าหาญ คนที่ไม่กล้าคือคนที่ปอดแตกมิใช่ถูกผู้ชาย

ลักษณะครอบครัว และการแสดงออก

จากการสำรวจพบว่าครอบครัวเป็นสาเหตุสำคัญของการก่อให้เกิดอาชญากรรม ผู้ก่ออาชญากรรมประเภทจี ปล้นชิงทรัพย์ส่วนมากมาจากครอบครัวที่ยากจน ไม่อบอุ่น และมีมาตรฐานการศึกษาต่ำทั้งสิ้น

ส่วนมากแล้วครอบครัวของพวกเขาเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่น เช่น ถ้าพ่าร้าพ่อแม่(หรือทั้งสองอย่าง) พ่อกับแม่แยกทางกัน คนเองต้องไปอยู่กับญาติ หรือเป็นครอบครัวที่มีลูกมากไม่ได้รับการเอาใจใส่อย่างทั่วถึง เพราะต่างคนต่างอยู่ ตัวใครตัวมัน การศึกษาน้อยเพราะทางบ้านไม่มีปัญญาส่งเสียให้เรียน ส่วนใหญ่จะจบไม่เกินชั้นมัธยม 3 ทำให้ไม่มีจุดมุ่งหมายอะไรในชีวิต "ไม่รู้จะประกอบอาชีพอะไรเพราะการศึกษาต่ำ เคื่องทำงานหนักซำกิ้นค่า ซึ่งเป็นงานที่ค่าตอบแทนน้อยและเหนื่อยกว่าจะได้เงินมาสักบาท พวกเขาจึงเลือกที่จะเป็นมิจฉาชีพ เพราะได้ค่าตอบแทนดี ทำได้ง่าย ไม่เหน็ดเหนื่อยว่าจะเป็นงานที่ผิดกฎหมายก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเลือกสภาพแวดล้อมในการก่อเหตุ

การเลือกทำเลที่ตั้งในการก่อเหตุก็เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเช่นกัน ตามที่มีการสำรวจพบว่า คนร้ายมักเลือกที่จะทำการจี้ ปล้น ชิงทรัพย์ ซึ่งจะอยู่ห่างจากที่พักอาศัยของตัวเองพอสมควร อย่างเช่น หากเขาอาศัยอยู่แถบสำโรงก็อาจจะเลือกก่ออาชญากรรมละแวกบางนา เพราะหากก่อเหตุใกล้กับที่พักอาศัยของคนใดคนหนึ่งหรือผู้พบเห็นจะจำได้ก็มีสูง พวกเขาจำเป็นต้องมีความคุ้นเคยสถานที่ เพราะจะได้รู้เส้นทางต่างๆ ในการหาทางหนีที่ไปได้ถูกต้อง ส่วนจุดที่จะกระทำการจี้ ปล้น ชิงทรัพย์ ส่วนใหญ่จะเป็นที่เปลี่ยวในยามวิกาลซึ่งในสถิติพบถึงร้อยละ 75 สภาพแวดล้อมข้างเคียงมักเป็นที่ที่มีการซ่อมแซมหรือก่อสร้างบ้าน การขุดคลองระบายน้ำ การทำถนน หรือที่ดินรกร้างว่างเปล่า ภูเขาชันสูง ส่วนรายงานยังกล่าวอีกด้วยว่าพวกเขาจะก่อเหตุในช่วงที่มีฝนตกครึ้มหรือมีลมแรง เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ เทศกาลลอยกระทง เป็นต้น อาจเป็นเพราะเป็นเทศกาลที่ผู้คนพลุกพล่านตลอดทั้งคืนก็ได้ ทำให้คนร้ายไม่กล้าที่จะลงมือ

การเลือกเหยื่อ

การเลือกเหยื่อในการก่ออาชญากรรมประเภทจี้ ปล้น ชิงทรัพย์ นั้นเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานของคนพวกนี้เพราะเมื่อเลือกที่จะก่อเหตุแล้วต้องห้ามทำงานพลาดเด็ดขาด จากการสำรวจพบว่าพวกมันจะเลือกเป้าหมายโดยลำดับดังนี้

เลือกเหยื่อที่เป็นผู้หญิงคนเดียว เป็นพระ ผู้หญิงเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากมักมีการตัดสินใจที่เชื่อว่าผู้ชาย เหยื่อมักตกใจกลัวและขาดสติ ทำให้โอกาสที่ผู้หญิงตัวคนเดียวจะขัดขึ้นหรือต่อสู้เพื่อป้องกันตัวมีน้อยมากเมื่อเทียบกับเหยื่อประเภทอื่นๆ การทำงานที่รวดเร็ว และทำได้ง่าย

เลือกเหยื่อที่เป็นคู่รัก การเลือกเหยื่อที่เป็นคู่รักผู้ชายกับผู้หญิงก็มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูงเช่นกันเพราะเมื่อเป็นคู่รักกันก็ย่อมจะทวงใจอีกฝ่าย และไม่ต้องการให้เกิดอะไรที่ไม่ดีกับคนที่เรารัก เมื่อเป็นเช่นนี้โอกาสที่จะได้ทรัพย์ก็มีมาก

เลือกเหยื่อที่เป็นผู้ชายคนเดียว จริงๆแล้วการเลือกเหยื่อที่เป็นผู้ชายคนเดียวน่าจะเสี่ยงที่จะพลาดได้ง่ายกว่าเลือกเหยื่อที่เป็นผู้หญิงสองคน เพราะอย่างไรก็ตามผู้ชายก็มีความกล้า และบ้าบิ่นกว่า แต่พวกมันจะเลือกเหยื่อที่มีลักษณะอย่างที่ว่าเลย พวกเขามักเลือกเหยื่อผู้ชายที่ค่อนข้างอ่อนแอป้องกันตัวเองไม่ได้ แต่มีฐานะดี หากคัดหาไม่ได้ให้เหยื่อวิ่งหนีไปได้โอกาสที่จะทำงานสำเร็จก็มี

ถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลือกเหยื่อที่เป็นผู้หญิงสองคน ไม่มีบ่อยครั้งนักที่คนร้ายจะเลือกเหยื่อเป็นผู้หญิงสองคน เพราะโอกาสที่จะทำงานประสมผลสำเร็จมีน้อยมาก นอกจากว่าสถานที่จะเป็นสถานที่ปิด ซึ่งเลือกอำนวยความสะดวกแก่คนหนึ่งคนใดวิ่งหนีไปได้คนร้ายจะทิ้งอีกคนแล้วหลบหนีไป

การทำงาน

การก่ออาชญากรรมประเภทนี้ ปล้นชิงทรัพย์ นั้นคนร้ายมักจะทำงานกัน 2 คนเป็นส่วนมาก เพราะหากเหยื่อเห็นว่ามีคนเข้ามามีกัน 2 คน โอกาสที่จะขัดขืนต่อสู้ ก็จะน้อยลง และยังช่วยในเรื่องของการดูเส้นทางขณะที่อีกคนกำลังปลดทรัพย์เหยื่อได้อีกด้วย ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ โดยมากจะมียานพาหนะเป็นมอเตอร์ไซค์ 1 คัน หรือบางครั้งอาจเป็นปืน (โดยส่วนมากจะเป็นของปลอม) เป็นอาวุธ

โดยขั้นแรกเริ่มพวกเขาจะเฝ้ามองเหยื่อในที่ลับตา เพื่อสังเกตดูว่าเหยื่อเป็นใคร มีทรัพย์มากพอหรือไม่ โดยจะดูจากการใส่เครื่องประดับที่มองเห็นภายนอก เช่น สร้อยคอ แหวน นาฬิกา หรือโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น แต่หากเฝ้ามองไม่เห็นสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ก็จะสังเกตจากรายละเอียดอื่น เช่น หากเห็นว่าเหยื่อเลือกที่จะเดินเข้าซอยแทนที่จะนั่งมอเตอร์ไซค์รับจ้าง นั่นก็แสดงว่าเหยื่อคนนั้นอาจจะไม่มีเงิน เหตุที่ต้องสังเกตหรือวิเคราะห์อย่างละเอียดเพราะ การลงมือแต่ละครั้งมีความเสี่ยงที่จะผิดพลาดได้เช่นกัน ฉะนั้นเมื่อเสี่ยงแล้วก็ต้องได้ผลลัพธ์เป็นค่าตอบแทนที่คุ้มค่า ในบางครั้งหากมั่นใจว่าเหยื่อมีฐานะดีมาก แต่จังหวะไม่เอื้ออำนวย พวกเขาจะไม่ตื้อดึงหรือฝืนเด็ดขาด สรุปก็คือสิ่งสำคัญของการกระทำกรรโชกปล้นชิงทรัพย์ คือต้องมั่นใจว่าตนเองจะควบคุมสถานการณ์ได้อย่างแน่นอน และมีความเสี่ยงที่จะผิดพลาดน้อย

เมื่อได้เหยื่อแล้วจากนั้นพวกเขาจะขับมอเตอร์ไซค์ไปตัดหน้าเหยื่อส่วนอีกคนจะดักข้างหลัง จากนั้นก็ใช้อาวุธที่เตรียมมาขู่กรรโชกเพื่อให้ได้ทรัพย์ ส่วนใหญ่หากเหยื่ออยู่คนเดียวก็ไม่กล้าที่ขัดขืน และจะยอมมอบทรัพย์ให้โดยดี หากเหยื่อบางคนทำท่าทางจะหลบหนีหรือแข็งขืนคนร้ายก็จะทำร้ายร่างกายเหยื่อเพื่อให้รู้ว่าตนเองจริง แต่ส่วนมากพวกเขาจะหลีกเลี่ยงที่จะทำร้ายเหยื่อบาดเจ็บ เพราะหากเหยื่อบาดเจ็บก็มีโอกาสที่จะไปแจ้งความสูงขึ้น ผู้ก่อคดีลักษณะนี้บางส่วนได้ทำการขึ้นใจเหยื่อที่เป็นผู้หญิงด้วย โดยอ้างว่าเพื่อเป็นการทำให้เหยื่อเกิดความอับอายไม่กล้านำเรื่องไปแจ้งความกับตำรวจ

ทรัพย์สิ่งของทั้งหมดที่ได้มาโดยมากจะเป็นเงินสด หากเป็นสร้อยคอ แหวน นาฬิกา หรือโทรศัพท์มือถือ คนร้ายจะนำไปขายเพื่อให้ได้เป็นเงินสดได้สะดวกในการแบ่งปันกัน การข่มขู่เงินก็เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะแบ่งกันแบบสมเหตุสมผล เช่น ยานพาหนะหรืออาวุธที่ใช้ในการก่อเหตุเป็นของใคร คนนั้นก็ย่อมจะได้เงินมากกว่า จากคำบอกเล่าของผู้ก่ออาชญากรรมประเภทนี้ครั้งหนึ่งๆพวกเขาจะได้เงินหรือทรัพย์สินจากเหยื่ออย่างค่า 500 บาท ถึง 1,000 บาท มากที่สุดที่เคยได้ประมาณ 20,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ประเด็น

ความกล้าในการทำในสิ่งที่ตรง ความกล้าในการทำสิ่งที่ถวร้าย

3.2 โครงเรื่องย่อ

เม็กซ์ เด็กหนุ่มวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในชุมชนแห่งหนึ่ง เขาใช้ชีวิตวันๆ ไปอย่างไร้จุดหมาย ปัญหาในชีวิตของเขา คือเรื่องเงิน เม็กซ์เชื่อมั่น ว่าหากมีเงินชีวิตก็มีความสุข จนกระทั่ง จอม เพื่อนที่ไม่ได้พบเจอกันหลายปีกลับมาเข้ามาในชีวิตของเขา เม็กซ์พยายามสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของจอมในหลายๆด้าน แต่ถึงที่พบได้อย่างชัดเจนคือจอมมีเงินใช้มากขึ้น เม็กซ์ขอร้องให้ออมพาเขาไปทำงานด้วยเพราะเขาอยากมีเงินใช้เช่นกัน หลังจากนั้นเม็กซ์ถูกจอมผลักไปทำงานจับปลานโดยที่เขาไม่รู้มาก่อน จากนั้นเม็กซ์และจอมร่วมกันก่ออาชกรรมจับปลานอีกหลายครั้งแต่ด้วยจิตสำนึกดีที่พอจะมีอยู่บ้างเม็กซ์พยายามจะถอนตัวถึงแม้ว่าเงินที่ได้มาจะทำให้ชีวิตเขาดีขึ้นก็ตาม และในการก่อเหตุครั้งสุดท้ายเม็กซ์ตัดสินใจหยุดเรื่องต่างๆด้วยตัวของ

3.3 ลักษณะตัวละคร

เม็กซ์

เด็กวัยรุ่นอายุประมาณ 21 ปี หลังจากที่เรียนไม่จบชั้นมัธยมปลาย เขาก็ใช้ชีวิตวันๆหมดไปกับเรื่องไร้สาระ สุมหัวอยู่กับเพื่อนในชุมชนเดียวกัน เม็กซ์อาศัยอยู่กับแม่เพียงสองคน แม่ของเขาหวังจะเห็นเม็กซ์ทำตัวให้เป็นที่ประ โยชน์ด้วยกันทำมาหากินหรือกลับไปเรียนหนังสือ แต่เขามีความคิดว่าคนมีการศึกษาด้อย่างเขาทำงานได้ก็เพียงใช้แรงงาน ได้เงินวันละร้อยกว่าบาท ผู้เขาอยู่เฉยๆแม่ก็มีปัญหาเลี้ยงดูเขาอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าจะต้องอดบ้างแต่ก็ดีกว่าต้องออกไปค้าขายนอกบ้าน เหมือนอย่างเพื่อนๆบางคน จนกระทั่งวันหนึ่งที่เขามีความต้องการด้านการเงินมากขึ้น อาจเป็นเพราะ ภัยที่เพิ่มขึ้นด้วย เขาอยากมีเงินใช้ อยากได้โทรศัพท์มือถือใหม่จอสี่นิ้วรูปได้ เม็กซ์เริ่มรู้สึกว่าการที่เขาใช้ชีวิตเช่นนี้คงไม่มีทางได้ในสิ่งที่เขาต้องการแน่นอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอม

อายุ 24 ปี เพื่อนที่ไม่ได้เจอกันหลายปีของเม็กซ์ ในอดีตทั้งคู่เป็นเพื่อนที่สนิทกันมาก จอมอาศัยอยู่กับป้าซึ่งอยู่ในละแวกเดียวกันกับที่บ้านของเม็กซ์ อาจเป็นเพราะจอมอายุมากกว่าเม็กซ์ถึง 3 ปี ทำให้ในวัยเด็กจอมเป็นคนปกป้องเม็กซ์ตลอดยามที่เขามีเรื่องชกต่อย จอมเป็นคนพูดน้อยมาตั้งแต่เล็กทำไยซากที่จะเข้าใจว่าในบางครั้งที่เขาคิดอ่านอะไรอยู่ แต่เม็กซ์ก็เชื่อเสมอว่าจอมหวังดีต่อเขา จอมย้ายไปอยู่กับพ่อที่สระบุรี ในช่วงเวลาที่เม็กซ์โดนไล่ออกจากชั้นมัธยมปลาย แม่ของเม็กซ์เชื่อว่าจอมเป็นคนทำให้เม็กซ์เสียคนและกลายเป็นคนเถร 4ปีต่อมาเม็กซ์ก็กลับมาอยู่กับป้าอีกครั้ง เขาอ้างว่าทะเลาะกับพ่อซึ่งความเป็นจริงแล้วเขาหนีคดีที่ก่อไว้ในจังหวัดสระบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 บทโครงเรื่องขยาย

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “จุดเปลี่ยน”

ซีเควนซ์ เอ

SEQUENCE a

ความไม่มีเงินคือความทุกข์

ณ ชุมชนแอ่งแอว แม็กซ์และเพื่อน ใช้ชีวิตวันหนึ่งๆ หมดไปกับเรื่องไร้สาระ เขากลับมาที่บ้านขอเงินแม่เพื่อที่จะได้ออกไปเที่ยวกับเพื่อนแต่แม่ไม่ให้ แม่คิดว่าเรื่องที่แม็กซ์ไม่เรียนหนังสือ ไม่ยอมทำงาน และเอาแต่เที่ยวเล่น แม็กซ์เริ่มตระหนักว่าความไม่มีเงินคือความทุกข์ และความยากจนคือต้นเหตุของปัญหาทั้งหมดนี้

ซีเควนซ์ บี

SEQUENCE b

กรรมของจอม

กรรมของจอมเพื่อนสนิทที่หายไปหลายปีสร้างความประหลาดใจให้กับแม็กซ์มาก และสิ่งที่สังเกตได้ชัดเจนคือจอมมีเงินใช้มากขึ้น ซึ่งต่างจากอดีตที่เขามักจะเป็นคนออกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับจอมเสมอ

ซีเควนซ์ ซี

SEQUENCE c

ต้องการเงิน

ขณะที่กำลังนั่งอยู่ในร้านอาหารแห่งหนึ่ง แม็กซ์สารภาพกับจอมว่าเขาต้องการเงิน และชักชวนกับจอมว่าไปทำอะไรทำไปไม่มีเงินใช้ ตัวเขาก็ต้องการเงินบ้าง แต่ไม่รู้ว่าจะทำอะไรดีเพราะการศึกษาน้อยทำให้ไม่สามารถหางานดีๆ ทำได้นอกจากใช้แรงงานรับจ้าง จอมรีบปากว่าจะพาแม็กซ์ไปทำ

ซีเควนซ์ ดี

SEQUENCE d

สะพานลอย

กลางดึกทั้งสองยืนคุยกันบนสะพานลอย แม็กซ์ถามจอมว่างานที่จะให้เขาทำคืออะไร สักพักหญิงวัย 25 ปี เดินผ่านมา จอมเดินเข้าไปประจบและใช้กำปั้นทุบลงไปที่ท้ายทอยของหล่อน ผู้หญิงคนนั้นทรุดตัวล้มลง เขาค้างระงับเอาสะพานของเธอบกะบอกให้แม็กซ์วิ่ง ด้วยความตกใจแมดแม็กซ์ยังพอมีสติที่จะวิ่งหนี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีเลวนซ์ อี

SEQUENCE e

โจร

จอมนำเงินส่วนแบ่งมาให้กับแม็กซ์ แม็กซ์โกรธและบอกว่าจอมต่าง ๆ นานา จอมไม่ตอบโต้อะไรเพียงแต่บอกให้เก็บเงินนั้นเอาไว้

ซีเลวนซ์ เอฟ

SEQUENCE f

สายตาของแม็กซ์

เวลาคดึกสงัดท่ามกลางความเงียบสงบของซอยเปลี่ยวชานเมือง จอมกำลังชู้กรร โขกชายหนุ่มที่ล่อล่อนบอกไว้เพื่อให้ได้ซึ่งทรัพย์สินที่ติดตัวมา สายตาของแม็กซ์จ้องมองมาที่จอมขณะกำลังไข่มัดข้อไปที่คอหอยของชายคนดังกล่าว ว่าทำไมกำลังตั้งคำถามกับตัวเองว่าเขากำลังทำอะไรอยู่ เขาจับมัจเก็บของมีค่าที่จอมได้มาจากเหยื่อได้กระเป๋าสองใบทั้งสองก็หลบหนีไป

ซีเลวนซ์ จี

SEQUENCE g

ไม่ยอมยกเป็นโจร

ขณะที่แม็กซ์กำลังดูโทรศัพท์มือถือที่ขโมยเพิ่งซื้อใหม่ แม่ของแม็กซ์เดินเข้ามาและพูดเรื่องที่คนแถวบ้านโดนโจรชิงทรัพย์ แม่บอกให้เขาระวังตัวไว้บ้าง แม็กซ์รู้สึกว่าเขาบอกให้จอมเลิกสักที จอมรับปากแต่ขอทำอีกเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อหาเงินสักก้อน

ซีเลวนซ์ เอช

SEQUENCE h

ครั้งสุดท้าย

แม็กซ์และจอมใช้มีดจี้เอาผู้หญิงสาว ทั้งสองพาเธอไปที่รถร้างว่างเปล่าข้างไกลชุมชน หลังจากได้ทรัพย์สินของเจ้าทุกข์แล้ว จอมต้องการที่จะข่มขืนเพื่อปิดปาก แม็กซ์มองไปที่เหยื่อที่กำลังร้องไห้ เมื่อจอมกดร่างของเธอลงกับพื้น เขาตัดสินใจเดินเข้าไปที่อกของจอมจนเสียหลัก ทั้งสองตะกุ่มบอนต่อสู้อัน จอมหมดสติไปโดยที่แม็กซ์เป็นฝ่ายชนะจอม และเขาสามารถเอาชนะใจตนเองได้ เขาคืนทรัพย์สินทั้งหมดไปให้ฝ่ายหญิงและพาเธอไปส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 บทภาพยนตร์

SCREENPLAY

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “จุดเปลี่ยน”

ซีควเอนซ์ เอ

SEQUENCE a

ความไม่มีเงินคือความทุกข์

ฉาก เอ/1

SCENE a/1

ภายนอก ชุมชน กลางวัน

ณ ชุมชนแอ่งแกวหนึ่ง ซึ่งความแออัดยัดเยียดกันของผู้อยู่อาศัยไม่ต่างจากชุมชนอื่นๆ เคย ตัว
บ้านชั้นล่างเป็นปูน ชั้นบนเป็นไม้ ตะแคงอายุที่ไม่น่าจะต่ำกว่า 20 ปี ย่อมทำให้ทรุดโทรมไปตาม
กาลเวลา ประกอบกับการต่อเติมและการตกแต่งแบบบ้านใครบ้านมัน ยิ่งทำให้สภาพของชุมชน
แกลดูยุ่งเหยิงมากขึ้นไปอีก

เม็กซ์เดินออกมาจากบ้านภายในชุมชนแอ่งแกว

เขาเดินผ่านบ้านพักหลายๆ หลังก่อนที่จะหยุดตรงหน้าบ้านหลังหนึ่ง

เม็กซ์

“ไอ้โศ เสี่ย ไอ้โศ”

สักพักโศเดินออกมาจากในบ้าน หน้าผาเดอนอน

โศ

“เมื่อคืนกูทำงาน เพิ่งจะได้นอน มีหี้อยะไรวะ”

เม็กซ์เดินออกจากบ้านหลังเดิมไปที่อีกหนึ่งหลัง

ขณะกำลังจะเรียก เม็กซ์เหลือบไปเห็นพ่อของโศนั่งกำลังรอน้ำดื่มไม่อยู่

เม็กซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“โหม่งอยู่ริเปล่าอะ”

พ่อของโหม่ง

“วันนี้มันไปเรียน ออกไปมดเช้าแล้ว จะชวนกันไปไหนอีกละ”

เขาเดินไปที่บ้านพักอีกแห่ง ซึ่งอยู่ในซอยถัดไป

ฉาก ๒๐/๒

SCENE a/2

ภายนอก ลานกว้าง กลางวัน

เวลาที่ขงเสยๆที่ลานกว้างของชุมชน ซึ่งขณะนี้เป็นเวลาที่ย้อนเกินไปทำให้มันถูกจับจองโดยกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่มีอะไรทำ

แม็กซ์ และเพื่อนอีก 2 คนนั่งดูบับหรืออยู่บนโต๊ะ

แม็กซ์ “มึงยังเรียนอยู่อีกหรือวะ กูไม่ค่อยจะเห็นมึงไปเรียนเลย”

โหม่ง “เฮ้อ บานๆไปที”

แม็กซ์ “อย่างนั้นมึงเรียนทำไปอะ”

โหม่ง “กูจะได้ไม่ต้องหางานทำไง”

แม็กซ์ “เอออวจริง ถ้าไม่เรียนหนังสือ ก็ต้องทำงาน”

เขาหยุดดูบับหรือแล้วพูดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่กซ์

“มีงดูไอ้หีโยโต แม่เงลิกงานเกือบเช้าทุกวัน แต่ได้เงินไม่กี่ปัน”

โต

“เรียนมาน้อยก็ต้องทำงานอย่างนี้แหละ”

แม่กซ์

“บักมีงไปให้ทำไปมอะ ฎ่าอยู่บ้านเฉยๆดีกว่า”

โต

“ฎู้ซี้เกียจขอตั้งค้เขาไปไซ้ แม่ฎู้ก็ไม้อ่อยจะมีด้วย”

โขนงกับตุนาพิท

แม่กซ์

“ว้อ เตียวฎูเข้าบ้านไปเอาเงินก่อน แล้วเจอกันไว้อ”

แม่กซ์เดินออกจากไป

ฉก ๒/3
SCENE a/3

ภายใน บ้านพัก กลางวัน

แม่กซ์เดินผ่านแม่ของเข่าที่กำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ แล้วพูดขึ้น

แม่กซ์

“แม่ ขอเงินซ้กสองร้อยนะ”

แม่ของแม่กซ์

“มีงจะไปไหนอีกแหละ”

แม่กซ์

“ไปกับพวกไอ้โขนง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ของเม็กซ์

“วันๆพวกมึงเอาแต่เที่ยวนะ ไม่ทำตัวให้เป็นประโยชน์บ้างวะ กูส่งไปให้
มึงเรียน มึงก็ไม่ยอมเรียน แทนที่จะช่วยกันหาเงิน มึงก็ไม่ยอมทำอีก”

เขาเดินเข้าไปในห้อง แม่ของเม็กซ์ยังนอนอยู่ไม่ขยับ

เสียงเม็กซ์บรรยาย

“แท้จริงแล้วความยากจนเป็นสิ่งเลวร้าย ปัญหาที่ผมพบเจอทุกปัญหา
ล้วนมีต้นเหตุมาจาก เอกความยากจนทั้งสิ้น ทุกข์ทุกอย่างสามารถแก้ไขได้
ด้วยเงิน หากมีเงินชีวิตก็จะไม่เลว สุข”

ซีเควนซ์ บี
SEQUENCE b
กรรมาของจอว

ฉาก บี/1
SCENE b/1

ภายนอก บ้านพัก กลางวัน

ท่ามกลางแสงแดดที่ร้อนแรง เม็กซ์กำลังนั่งรออยู่บนน้ำนั้น เขาไม่รู้ตัวว่ามีคนเดินมาข้างหลัง

จอว

“ดูบาราน้อย สักจะออกาเบคแล้ว”

เม็กซ์หันไปมอง ก่อนจะพูด

เม็กซ์

“ไอ้เหี้ย มึงมาถืออะไรวะนี่”

จอว

“ถือชานี่เอง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งสองหักทอยกันตามประสาคนที่ไม่ได้เจอกันหลายปี

แม็กซ์ และจอมเดินเข้าไปในบ้าน

ฉาก บี/2

SCENE b/2

ภายใน บ้านพัก กลางวัน

แม็กซ์ และจอมนั่งอยู่บนเก้าอี้ หน้าโทรทัศน์

แม็กซ์
“นี่มันจะอยู่ที่วัน ะ”

จอม
“กูทะเลาะกับพ่อ เกยว่าจะอยู่กับบ้าน้อยสักพักหนึ่ง”

จอมพูดพร้อมกับชี้วงเอโทรทัศน์ที่มือถือรุ่นใหม่ที่อยู่ในกระเป๋าางเกง ขึ้นมาวางบนโต๊ะ

แม็กซ์มองไปที่โทรทัศน์ที่มือถือรุ่นเก่าของตนที่วางอยู่ข้างๆกัน

แม็กซ์
“อยู่นานหน่อยก็ดี”

ซีควเอนซ์ ซี

SEQUENCE c

ต้องการเงิน

ภายใน ร้านอาหาร กลางวัน

ร้านอาหาร แม็กซ์และจอมกำลังทานอาหาร พร้อมทั้งพูดคุยกันอยู่

แม็กซ์

“ตอนนี้กูเริ่มอยากทำงานด้วยนะ จะได้ไม่ต้องขอเงินเขาซะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอม

“ส่ง”
กต

จอมพูดโดยไม่ใส่ใจมากนัก พลางดักขำเข้าปาก

แม็กซ์

“เฮ้ย ตามจริงจุงึงไปทำอะไรมาวะ ทำไมเดี๋ยวนี้อะไรเงินใช้เยอะจัง”

จอมเงิบ

แม็กซ์

“มึงพาลูไปทำบ้าจึ กูอยากหาเงิน”

แม็กซ์มองหน้าจอมแต่จอมแค้นจอมไม่สนใจก็เกะเกิ่นทานอาหารต่อไป

จอม

“แต่มันไม่สนุกอย่างที่มีคิดหรอก”

แม็กซ์

“เออน่า ใจกูทำทำอะไรก็ได้กูอยากได้เงิน”

แม็กซ์ตอบอย่างกระตือรือร้น

จอม

“เฮฮา คราวนี้นั้นเดี๋ยวกูจะพามึงไปด้วย”

พูดเสร็จเขาก็รักกระเป๋าเงินออกมา แม็กซ์แอบมองเงินในกระเป๋าของจอมมีแบงก์ร้อยอยู่หลายใบ เขาหยิบแบงก์ร้อยออกมาใบหนึ่งแล้วเดินไปจ่ายค่าอาหารกับนมคั่ว

ซีแควนซ์ ดี
SEQUENCE d
สะพานลอย

ภายนอก สะพานลอย กลางคืน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางดึกทั้งสองขึ้นคุยกันบนสะพานลอย แม้จะเป็นเวลาหลังเที่ยงคืนแต่ก็แทบจะไม่มีคนข้ามสะพานลอยนี้เลยอาจจะเพราะความเปลี่ยวก็ได้ที่ทำให้คนส่วนใหญ่เลือกที่จะข้ามถนนมากกว่า

เมื่อกซ์

“ไหนบอกจะพาคุณทำงานไป นั้เหรองน ”

เมื่อกซ์พูดที่เล่นทีจริง แก้วเอี่ยม

ผู้หญิงอายุราวๆ 30 ปี เดินขึ้นมาบนสะพานลอย

เมื่อกซ์ยังคงอยู่ขณะที่ผู้หญิงคนนั้นกำลังเดินตัดกำลังพวกเขาไป จอมเดินก้าวตามไปประกบด้านหลัง แล้วใช้กำปั้นทุบไปที่ท้ายทอย เธอทรุดตัวล้มลง

จอมล้มตัวลงไปคว่ำกระเป๋าสะพายของเธอพร้อมกับตะโกน

จอม

“เมื่อกซ์ วัง”

จอมวิ่งลงสะพานลอยหนีไป

เมื่อกซ์ตกใจ แต่ยังไม่คิดอยู่เท่าไร เขาวังไปเคาะขีมิค

เมื่อกซ์ขู่วัง พักเหนื่อย เขากับลงมือรองเท้าของตัวเอง

ซีแควนซ์ อี

SEQUENCE e

โจร

ภายนอก บ้านพัก กลางวัน

เมื่อกซ์กำลังนั่งซักรองเท้าผ้าใบอยู่หน้าบ้าน จอมเดินมาหา

จอม

“นี่ ของมึง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขายื่นแบงก์ห้าร้อย 2 ใบไปกับจอม

แม็กซ้องชักกริ่งทำผ้าไปค่อไป แต่สำเนาเริ่มโกรธ

แม็กซ

“ทำไม มึงไปบอกกุก่อนวะ ไอ้เหี้ย”

แม็กซมองหน้าจอมเขาโกรธจัด

แม็กซ

“ทำไมมึงไม่คิดถึงคนอื่นบ้างวะว่าเขาจะเดือดร้อนแค่ไหน มึงทำได้ยัง
โงะ งานที่ฮยาบเบนนูไม่ทำว้ย”

จอมสำเนารวมเรียกไม่สบตา

แม็กซ

“นี่เราเป็นโจรไซไหมวะ”

จอม

“มึงเก็บเงินไว้ทำอะไร”

แม็กซก็ปลงมองเงินในมือ แล้วขยับขึ้นมาเห็นจอมเดินจากไป

จีเควนซ์ เอฟ

SEQUENCE f

สายตาของแม็กซ

ภายนอกซอยเปลี่ยว กลางคืน

กลางดึกส่งตภายในซอยเปลี่ยว สองข้างทางเต็มไปด้วยกอหญ้าขึ้นสูงมีต้นอ้อเป็นหย่อมๆ ทั่วต้นไม้สูงเปลือกแตงสีดำกลุ่่นากแล้ว ในซอยแทบปรุแสงไฟส่องจันทร์ แม้ว่าจะมีหอพักให้เช่าอยู่ลึกๆ เข้าไปก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่กษัทร่วมตัวอยู่บนมอเดอริไซค์ เบื้องหน้าเขาคือจอมที่กำลังก้มตัวเข้าไปที่หอคอยของชายร่างอ้วน
วัยกลางคน

เสียงแม่กษัทรบรยาย

“ทุกอย่างมันลวร้ายลงไปทุกที ผมฝืนเองที่ปล่อยให้ความอ่อนแอครอบ
คุมจิตใจ”

สายตาของแม่กษัทร้องมองที่ถาวรกระทำของจอม

จอม

“มีเงาใจนะ ว่ามีกลิ่น”

เขาตะคอกชายคนดังกล่าว

เสียงแม่กษัทรบรยาย

“แต่ใครจะสนใจละในเมื่อคุณเคยทำความแค้นแล้ว การทำอีกครั้ง อีก
สองครั้งหรืออีกสามครั้ง ก็คงไม่ต่างกัน สิ่งสำคัญอยู่ที่คุณทำมันต่างหาก”

จอมพรวดขึ้นรถมอเดอริไซค์ แม่กษัทรบรถออกจากซอยไปอย่างรวดเร็ว

ซีเควนซ์ จี
SEQUENCE g
ไม่แยกเป็นโจร

ฉาก จี/1
SCENE g/1

ภายใน บ้านพัก กลางคืน

แม่กษักำลังดูโทรทัศน์มือถือเครื่องใหม่ที่เพิ่งจะซื้อมา แม่ของเขาดินเข้าบ้านมา

แม่ของแม่กษั

“รู้ยังว่าคุณป้าอโรลันด์มันจะไม่ได้เป็นอะไรรวมกันเอาทองไปบาท
หนึ่งกับโทรทัศน์ เราก็เหมือนกันกลับบ้านดี ๆ ระวังไว้บ้าง ถึงเป็นผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายที่เกาะ "ไอ้พ ักนี้มันเหี้ยจะตาย"

แม่กัซนอนดูฟังอย่างตั้งใจ

แม่เขายังพูดไม่ยอมหยุด

ฉาก จี/2

SCENE g/2

ภายนอก ลานจอดรถ กลางวัน

จอมขึ้นดูบรูหรืออยู่ ขณะที่แม่กัซนั่งอยู่ข้างๆ

จอมไม่พูดอะไร

"ถ้ากูจะเลิกจะ"

แม่กัซ

"ไอ้พี่ย มึงไม่รู้สิ กะไรเลยเหอวะ"

แม่กัซ

จอม

"รู้สิสิ กะ แต่มึงจะไปกูทำยังไมวะ มึงก็เห็นว่าเราทำแต่ขวิดเดียวก็ได้เงิน
ใช้ตั้งหลายพัน กูเลิกไปก็ไม่ว่าจะทำไปบดก"

แม่กัซ

"แต่กูจะเลิก มึงก็เลิก"

ทั้งสองมองหน้ากัน จอมหลบหน้าไป

จอม

"ได้ไป แต่กูขออีกครึ่งแล้วกัน กูอยากได้เงินอีกก้อน"

แม่กัซมองหน้าจอมอย่างเหนื่อยใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีควเอนซ์ เอช
SEQUENCE h
ครั้งสุดท้าย

ภายนอก ซอยเปลี่ยว กลางคืน

ภายในซอยเปลี่ยว พื้นถนนถูกขูดเป็นขลุ่ยเป็นบ่อจากการวางท่อระบายน้ำ ด้านข้างเป็นตึกแถวที่
สร้างไว้ไม่เสร็จถูกทิ้งให้รกร้าง

ขณะนี้จอมกำลังใช้มีดชี้ไปที่อวัยวะของหญิงสาวคนหนึ่ง

ผู้หญิงคนนั้นพยายามร้องขอชีวิต

ผู้หญิง
“อย่าทำอะไรฉันเลยนะ”

จอม
“มือของเธอออกมาให้ฉันดู”

ผู้หญิงคนนั้นหอบของมีค่า ทุกอย่างออกมาอย่างวังเวงเย ด้วยมือที่สั่น

แม็กซ์
“เฮ้ย ได้ของก็ไปได้แล้ว”

จอมยั้งรัวกับไม่ได้ยื่นที่แม็กซ์พูด

แม็กซ์
“เฮ้ย”

จอม
“กูจะเอามัน มันจะได้ไม่มอกโคร”

หลังจากได้ยินประโยคนี้ผู้หญิงก็ร้องไห้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงเม็กซ์บรรยาย

“ผมไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมผมถึงไม่ห้ามตั้งแต่ตอนนั้น อาจเป็นเพราะ
ความกลัวที่มันเริ่มก่อตัวจนราชาเสด็จไปยังซังโจ”

จอมลากผู้หญิงเข้าไปในตึกวังแล้วผลักเธอลงบนพื้น

จอม

“เฮ้ย มีงมาช่วยจับหน่อย”

เม็กซ์เดินตามเข้าไป

จอมกวาดผู้หญิงคนนั้นลงกับพื้นธรู้อังไฟ

เม็กซ์สะดุ้งใจรีบไปที่อกของจอม

“โอ๊ยเฮ้ย”

จอมลุกขึ้นมา ทั้งสองต่อสู้กัน

ทั้งคู่ตะลุมบอนกันอยู่สักพัก

เม็กซ์เป็นฝ่ายชนะ จอมนอนสลบอยู่ข้างๆ

ผู้หญิงคนนั้นตื่นตกใจและยังคงร้องไห้อยู่

เม็กซ์เอาทรัพย์สินทั้งหมดคืนให้ฝ่ายหญิง และพาเธอไปส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

งานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ถือได้ว่าเป็นก้าวแรกของงานสร้างภาพยนตร์ เป็นการวางโครงสร้างและแผนการดำเนินงานทั้งหมด การเตรียมงานที่ดีถือว่าการเริ่มต้นที่ดีด้วยส่วนหนึ่ง หากมีส่วนหนึ่งส่วนใดบกพร่องไปแล้วนั้นอาจจะส่งผลกระทบต่อขั้นขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ดังนั้นการเตรียมงานให้พร้อมในทุกๆด้าน จะทำให้ขั้นตอนในการดำเนินงานในขั้นตอนนี้ไปประสบความสำเร็จสูงสุดตามที่ผู้กำกับคาดคิดไว้เบื้องต้น

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1 การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

การคัดเลือกนักแสดงเป็นหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่ทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของตัวละครที่เราปั้นแต่งขานขึ้นมาในภาพยนตร์ เบื้องต้นเราให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตาและลักษณะบุคลิกภาพภายนอกก่อน เพื่อดูว่าเขามีความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับตัวละครของเรามากน้อยแค่ไหน ในขั้นต่อมาเราจึงเข้าไปสำรวจดูการแสดงของเขา โดยพิจารณาการแสดงออก น้ำเสียง ความเป็นธรรมชาติ และสิ่งสุดท้ายคือความสามารถทางการแสดง ที่มีความเข้าใจในตัวละครที่เขาจะต้องสวมบทบาท

ขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดงมีดังต่อไปนี้

การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ (Physical Self) เป็นหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่เข้าพเจ้าใช้ในการพิจารณานักแสดงทุกคนที่เข้ามารับบทบาทตัวละครตามบทบาทภาพยนตร์ลักษณะภายนอกทั้งรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพภายนอกโดยรวมเป็นส่วนที่เข้าพเจ้านำมาประกอบกัน

การทดสอบบท (Audition) เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกับขั้นตอนแรก เมื่อเราพิจารณาความเหมาะสมทางกายภาพของนักแสดงแล้วเราต้องงัดถึงขั้นตอนการทดสอบบท เพื่อที่จะพิจารณาว่านักแสดงที่เราคัดเลือกมานั้น สามารถสวมบทบาทเราได้หรือไม่ การทดสอบบทเริ่มจากกรณีศึกษาเพื่อมาพบเห็นลักษณะของนักแสดงจริงๆ ก่อนที่เราจะเริ่มการทดสอบบทต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยเริ่มจากการพูดคุยทำความเข้าใจกันก่อน เพื่อเป็นการผ่อนคลายและสร้างความไว้วางใจยิ่งขึ้น จากนั้นจะอธิบายถึงลักษณะตัวละครตัวนั้นอย่างคร่าวๆ ให้นักแสดงได้นึกภาพตามถึงบทบาทเบื้องต้นที่จะทดสอบเขา จากนั้นจึงใช้เวลาไปการอ่านบทภาพยนตร์ทั้งหมดก่อนหนึ่งรอบเสร็จสิ้นจึงให้นักแสดงได้พักก่อนอธิบายองค์ประกอบก่อนที่จะเริ่มทดสอบบทกับนักแสดง โดยเริ่มทดสอบเพียงบางช่วง โดยเลือกเอาช่วงที่มีการเน้นในเรื่องการสนทนาเป็นหลัก และสังเกตความเป็นธรรมชาติของการแสดง เมื่อมีบทได้ต่อกัน การทดสอบบทไม่มีวิธีตายตัว ตามแต่หลักเกณฑ์ของผู้กำกับแต่ละคน ในฐานะผู้กำกับที่เป็นนักศึกษา การทดสอบบทเป็นการเรียนรู้และทดสอบการกำกับการแสดงเบื้องต้นของผู้กำกับไปด้วย

การซ้อมบท (Rehearsal) การซ้อมบทให้นักแสดงนั้น ทั้งผู้กำกับและผู้กำกับจะทำการฝึกซ้อมกันก่อนที่จะมีการถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งนี้และทั้งนั้นเพื่อให้นักแสดงได้มีการพัฒนาไปบทบาทการแสดงที่เขาได้รับเพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความสนิทสนมคุ้นเคยกันระหว่างตัวนักแสดงด้วยกันเอง และระหว่างนักแสดงกับผู้กำกับ ซึ่งจะส่งผลทำให้การถ่ายทำหนังไปได้อย่างราบรื่นเนื่องจากนักแสดงมีความเข้าใจและชำนาญในบทบาทที่ตนเองได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารคัดเลือกนักแสดง (Casting Sheet)

เอกสารคัดเลือกนักแสดงเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่ง เป็นข้อมูลนักแสดงที่บอกถึงชื่อนามสกุล ที่อยู่ น้าหนัก ส่วนสูง เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้และบทบาทที่ได้รับ ข้อมูลทั้งหมดเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมข้อมูลของนักแสดงแต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

เรื่อง	จุดเปลี่ยน
ผู้กำกับ	พัทภูมิ โต๊ะสิน
ชื่อ	กอบศักดิ์ ล้อเลิศรัตนะ
เพศ	ชาย
อายุ	22 ปี
สัญชาติ	ไทย
ส่วนสูง	172 ซม.
น้ำหนัก	57 กก.
ที่อยู่	23 อ่อนนุช 51/1 สวนหลวง กรุงเทพมหานคร
เบอร์โทรศัพท์	01-431-6008
บทบาท	แม็กซ์

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดงนาย กอบศักดิ์ ล้อเลิศรัตนะ

รับบทตัวละคร “แม็กซ์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

เรื่อง	จุดเปลี่ยน
ผู้กำกับ	พัทภูมิ โต๊ะสิน
ชื่อ	อำนาจ มลัยกัป
เพศ	ชาย
อายุ	25 ปี
สัญชาติ	ไทย
ส่วนสูง	170 ซม.
น้ำหนัก	55 กก.
ที่อยู่	49/71 ม.3 อนุสาวรีย์ บางเขน กรุงเทพมหานคร
เบอร์โทรศัพท์	01-583-4278
บทบาท	จอม

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดงนาย อำนาจ มลัยกัป
รับบทตัวละคร “จอม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนัดเรียกนักแสดง (Call Sheet)

ในช่วงท้ายของขั้นตอนการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์ เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดงควรจะทำขึ้นมาเพื่อเป็นการยืนยันและนัดหมายกำหนดการในการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจะมีการกำหนดชื่อและนักแสดงที่จะเข้ามา จากที่จะถ่ายทำ วัน เวลา และสถานที่ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันทุกฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน			
ผู้กำกับ	พิท ฐิติ วิริยะสิน			
Prod No. 1	วันที่	17/9/2548	กลางวัน	กลางคืน
สถานที่	ชุมชนย่านวัชรพล	Ext	Int	
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาเข้าฉาก	08.00 น.	Sheet 1
Set #	ฉาก	Shot	นักแสดงนำ	
1. ภายนอกชุมชน	a/1	01 ถึง 13	กอบศักดิ์	แม็กซ์
2. ห้องรับแขก	a/3	26 ถึง 32		
3. ห้องรับแขก	g/1	73 ถึง 74		
4. ที่โล่ง	a/2	14 ถึง 25		
			นักแสดงสมทบ	
			พงศ์จักร อภิชาติ สายทอง	โต โหนง แม่
แผนที่ในการเข้าฉาก				

ตารางที่ 4.1

Call Sheet บันทึกการเรียกนักแสดงเข้าฉาก แผ่นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน			
ผู้กำกับ	พัท ภูมิ วัชรพล			
Prod No. 1	วันที่	18/9/2548	กลางวัน	กลางคืน
สถานที่	ชุมชนย่าน วัชรพล	Ext	Int	
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาเข้าฉาก	08.00 น.	Sheet 2
Set #	ฉาก	Shot	นักแสดงนำ	
1. ร้านอาหาร	c/1	43 ถึง 49	กอนศักดิ์	แม็กซ์
2. หลังบ้าน	e/1	59 ถึง 68	อำนาจ	จอม
3. หน้าบ้าน	b/1	33 ถึง 38		
4. ห้องรับแขก	b/2	39 ถึง 42		
5. ที่โล่ง	g/2	77 ถึง 79		
นักแสดงสมทบ				
แผนที่ในการเข้าฉาก				

ตารางที่ 4.2

Call Sheet บันทึกการเรียกนักแสดงเข้าฉาก แผ่นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน			
ผู้กำกับ	พัทวุฒิ วัชระเส็น			
Prod No. 1	วันที่	30/9/2548	กลางวัน	<u>กลางวัน</u>
สถานที่	ย่านลาดกระบัง		<u>(Ext)</u>	Int
เวลานัดหมาย	18.00 น.	เวลาเข้าฉาก	19.00 น.	Sheet 3
Set #	ฉาก	Shot	นักแสดงนำ	
1. ซอยเปลี่ยว	f/1	69 ถึง 72	กอบศักดิ์	แม็กซ์
2. สะพาน	d/1	50 ถึง 58	อำนาจ	จอม
3. ทูร่าง	h/1	80 ถึง 97		
			นักแสดงสมทบ	
			บัญชา	เหี้ยว
			พรทิพย์	เหี้ยว
			อัสริยาพร	เหี้ยว
แผนที่ในการเข้าฉาก				

ตารางที่ 4.3

Call Sheet บันทึกการเรียกนักแสดงเข้าฉาก แผ่นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การออกแบบงานสร้าง (Production Design)

การออกแบบสร้างเป็นการจัดทำและปรุงแต่งส่วนต่างๆ ที่ประกอบกันขึ้นมาให้มีทิศทางและดำเนินไปในแนวทางที่ผู้กำกับต้องการ บทภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะเป็นตัวกำหนดการออกแบบงานสร้างทั้งหมด ขั้นตอนนี้มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าขั้นตอนอื่นๆ หากขาดการเตรียมการที่ดีแล้วก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดในขั้นตอนของการถ่ายทำ

เนื่องจากเป็นภาพยนตร์ที่เน้นความสมจริงเป็นถึงสำคัญที่สุด ดังนั้นการออกแบบงานสร้างจะต้องยึดอยู่บนพื้นฐานของความสมจริงด้วย

การสำรวจค้นหสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

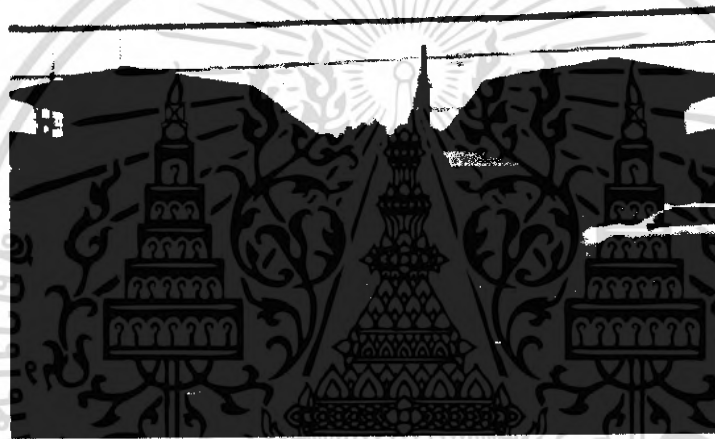
ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้สถานที่จริงถ่ายทำทั้งหมด เนื่องจากเป็นการยากที่จะจัดหาเงินมาให้เหมือนกับสถานที่จริงตามที่คิดเอาไว้ แม้ว่าการจัดฉากขึ้นมาเองนั้นจะสามารถควบคุมการทำงานได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการวางมุมกล้องหรือทิศทางแสงก็ตาม แต่ด้วยข้อจำกัดหลายอย่างทำให้ต้องเลือกเอาสถานที่จริงมาใช้สำหรับการจัดฉากตกแต่งสถานที่ให้มีความกับที่คิดเอาไว้ให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถแบ่งออกเป็นฉากต่างๆ ได้ดังนี้

ภายในชุมชน

ฉากนี้เป็น **Back Ground** ของเรื่อง ข้าพเจ้าได้เลือกชุมชนห้องแถว 2 ชั้น แห่งหนึ่งในย่านวัชรพล เหตุที่เลือกที่นี่เพราะสถานที่พอจะมีความงามขององค์ประกอบศิลปะอยู่บ้าง ไม่ดูรก หรือสกปรกมากเกินไป และที่สำคัญสถานที่นี้ให้ความรู้สึกเหมือนชุมชนในต่างจังหวัดซึ่งจะตรงกับในท้องเรื่อง

ภาพที่ 4.3 ภาพภายในชุมชน

ภาพที่ 4.4 บ้านของเม็กซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่เม็กซ์และเพื่อนคุยกัน

ฉากนี้เป็นฉากที่เม็กซ์และเพื่อนใช้เป็นที่สูมหัวกัน เป็นสถานที่ที่เงียบและมีความเป็นส่วนตัว เหมาะแก่การนั่งสังสรรค์ดื่มเหล้า พูดคุย

ภาพที่ 4.5 สถานที่เม็กซ์และเพื่อนนัดพบเจอกัน

ภาพที่ 4.6 โต๊ะที่ใช้นั่งพูดคุยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่แต่งขึ้นสำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากในร้านอาหาร

ฉากนี้เป็นฉากที่แม็กซ์ขอร้องให้จอมพาเขาไปทำงาน ซึ่งแม็กซ์ก็ไม่รู้ว่างานของจอมคืออะไร ในตอนแรกข้าพเจ้าจินตนาการสถานที่ที่เป็นร้านข้าวต้มข้างทาง แต่เมื่อกลับมาคิดดูอย่างถี่ถ้วนแล้ว จึงเปลี่ยนเป็นสวนอาหารแทน เพราะจะทำให้เห็นถึงการมีฐานะที่ดีขึ้นของจอมมากกว่าร้านข้างทางธรรมดา

ภาพที่ 4.7 บรรยากาศภายในสวนอาหาร

ภาพที่ 4.8 รายละเอียดของสวนอาหาร

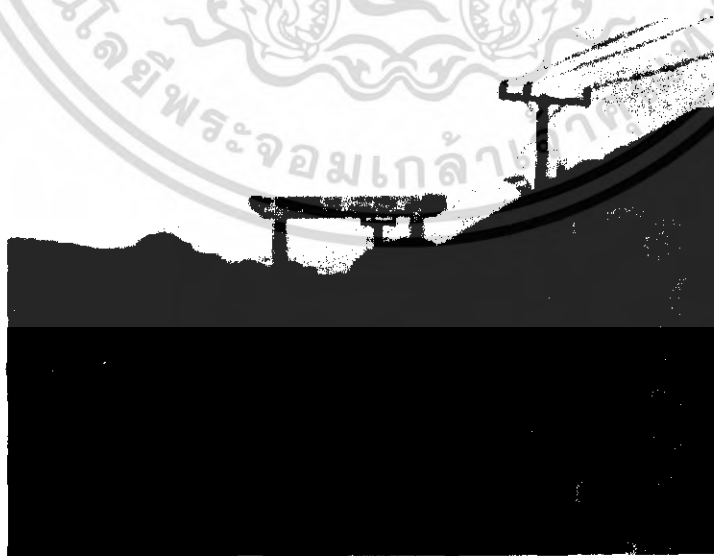
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากบนสะพานลอย

ฉากนี้เป็นฉากที่แม็กซ์ โคนจอมหลอกมาทำงานจีป่ลัน แรกเริ่มเดิมทีข้าพเจ้าคิดจะใช้ สะพานลอยข้ามถนนตามข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามา แต่เมื่อมองในช่องมองภาพแล้วเห็นรถวิ่งไปมา มัน กลับไม่ให้อารมณ์ที่ดูน่ากลัวพอ จึงเปลี่ยนเป็นสะพานข้ามคลองแทน ตามหลักจิตวิทยาหัวใจคนเรา จะรู้สึกตื่นเร็วเมื่อเดินข้ามสะพานที่ดูไม่แข็งแรงทรุดโทรม

ภาพที่ 4.9 สะพานข้ามคลอง

ภาพที่ 4.10 ภาพบนสะพาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่อยู่ในซอย

ฉากนี้เป็นฉากที่แม็กซ์และจอนจีไปเล่นทรายร่างอ้วนในซอยเปลี่ยว ภายในซอยมีหิ้งูรึกเต็มสองข้างทาง ถนนไม่ได้ลาดยางมะตอย เป็นเพียงถนนหินกรวด ซอยนี้ในเวลากลางวันเป็นซอยที่ดูน่ากลัวมาก และที่สำคัญด้านหลังมีหอพักเป็น **Back Ground** ซึ่งในตอนกลางวันจะเห็นไฟข้างหลังเป็นดวงเล็กๆ

ภาพที่ 4.11 สถาปัตยกรรมซอยเปลี่ยว

ภาพที่ 4.12 มุมที่ใช้ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากในสนามเด็กเล่น

ฉากนี้เป็นช่วงที่แม่ก็รู้สึกไม่ต้องการทำอาชีพนี้อีกแล้ว เขาคูยกับจอมเพื่อจะเลิก สถานที่ที่ใช้คืออุ้งแห่งหนึ่งปัจจุบันถูกใช้เป็นที่จอดรถ

ภาพที่ 4.13 ภาพกว้างให้เห็นบรรยากาศของฉาก

ภาพที่ 4.14 สถานที่ที่แม่จ๊และจอมคุยกันว่าจะเลิกทำ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาหรับการเชิงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากสุดท้าย

ฉากนี้เห็นฉากที่จอมลิกจะข่มขืนผู้หญิงแต่เม็กซ์ทนดูไม่ได้เขาเข้าไปห้ามและทั้งสองก็ชกต่อยกัน ในสถานที่จริงนั้นวันที่ถ่ายทำเจ้าของสถานที่ได้นำครนป็นจั้นมาวางไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่าความสูงของมันจั้นได้ช่วยเพิ่มอารมณ์ของความรู้สึกไม่แน่นอนน่าหวาดกลัวเข้าไปในภาพ ช่วยให้แลดูน่ากลัวขึ้น

ภาพที่ 4.15 สถานที่ที่จอมจะลากผู้หญิงมาข่มขืน

ภาพที่ 4.16 จุดที่เม็กซ์และจอมชกต่อยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตัวละคร (Costume Design)

การแต่งกายถือได้ว่าเป็นการบ่งบอกความเป็นตัวละครนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน การที่ผู้ชมได้เห็นตัวละครนั้นๆ แล้วจำกัดความนั้นไว้แค่เพียงคนดูจำได้ถึงบทบาทการแสดงของนักแสดงเพียงเท่านั้น เครื่องแต่งกายของตัวละครในเรื่อง ก็เป็นเอกลักษณ์และส่วนประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งที่จะทำให้คนดูจดจำตัวละครตัวนั้นได้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของตัวละครในภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้

1. บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง

เรื่องราวในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ชีวิตมนุษย์การที่ทำให้ผู้ชมรับรู้และเข้าใจได้ถึงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครในเรื่องได้นั้น เราต้องไปขำวสารด้านยุคสมัยแก่คนดูด้วย ดังนั้นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีส่วนอย่างยิ่งในการสร้างเสริมเรื่องราวของยุคสมัยให้เกิดขึ้น

2. บอกอารมณ์และโทนของเรื่อง

สิ่งที่ซ่อนอยู่ลึกกว่าการมองเห็นเพียงการแต่งกายที่ผิวเผินนั้น ที่จริงเป็นความตั้งใจบางประการ ใจเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของภาพยนตร์ที่จะแสดงความจริงใจไปควบคู่กับสุนทรียภาพที่เกิดขึ้น เพราะเหตุนี้เองเครื่องแต่งกายของตัวละครจึงมีลักษณะพิเศษแฝงอยู่ ส่วนหนึ่งก็ต้องการบอกอารมณ์ของเหตุการณ์ในแต่ละฉากหรือทั้งเรื่องอีกส่วนหนึ่งเพื่อบ่งบอกโทนของภาพยนตร์ การใช้สี เส้น และลวดลายมาประกอบเหตุผลในเครื่องแต่งกายนั้นสร้างอารมณ์ ความหมายได้หลากหลาย เช่น เหตุการณ์ที่เศร้าหมองแสดงออกได้ด้วยโทนสีหม่นทึม สีกันดูมืดมน แสดงความสดใสและร่าเริง อารมณ์ความขัดแย้งอาจใช้ทิศทางของลายเส้นและลวดลายที่วุ่นวาย หรือใช้สีที่วุ่นวายหรือใช้สีที่ตัดกันเป็นต้น

3. บอกถึงบุคลิกของตัวละคร

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสามารถบ่งบอกบุคลิก ลักษณะและอุปนิสัยใจคอของตัวละคร สี เส้น และลวดลายยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับโดยตรง การกำหนดการแต่งกายของตัวละครนั้นอาจสร้างให้เป็นลักษณะประจำตัว เพื่อต้องการให้เห็นจุดด่างหรืออาจให้ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างสิ้นเชิง เพื่อให้คนดูเห็นถึงการพัฒนาไปบนทางใดทางหนึ่งของตัวละคร ทั้งหมดนั้นแล้วแต่
จุดประสงค์ในการนำเสนอของผู้กำกับแต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดของการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของตัวละครเป็นดังนี้

ข้าพเจ้าได้เปรียบเทียบสีเสื้อของตัวละครเป็นตัวแทนของความเลวที่พวกเขาได้ค่อยๆ ก่อ
ขึ้น ตอนเริ่มแรกข้าพเจ้าจะใช้เสื้อสีขาวเพื่อแทนความรู้สึกที่ยังบริสุทธิ์ไม่มีมลทินของแม็กซ์

ภาพที่ 4.17 เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สีขาว ตอนที่ยังไม่ทำ
ความผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อมาเริ่มกลายเป็นสีเทาเพราะถูกสีดำเข้ามาเจือปนแต่เพียงเล็กน้อย แทนความคิดเริ่มก่อตัว
ขึ้นเล็กน้อย ความคิดครั้งแรกเป็นการไม่ตั้งใจ

ภาพที่ 4.18 เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สีเทา หลังจากที่ทำ
ความคิดครั้งแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลายเป็นสิกรรมท่า เมื่อทำความผิดมากขึ้น และใกล้จะซาชินกับความเลว

ภาพที่ 4.19 เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สิกรรมท่า ทำความผิด
หลายครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีดำเป็นสีที่แทนความหมายของความมืด ความชั่ว เสื้อผ้าของแม็กซ์กลายเป็นสีดำ คือ ความชั่วร้ายที่ติดตัวเขาไปตลอด

ภาพที่ 4.20 เครื่องแต่งกายของตัวละคร แม็กซ์ สีดำ กลายเป็น
อาชญากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่นเดียวกับจอมที่เคยทำความผิดมาก่อนหน้าที่จะพบกับเม็กซ์ เขาใส่เสื้อผ้าโทนสีเข้มเพื่อ
 บังเอกรถึงความขำขันไม่สนใจกับความชั่วร้ายที่ติดตัว

ภาพที่ 4.21 เครื่องแต่งกายของตัวละคร จอม สีดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การวางแผนการถ่ายทำ (Shooting Plan)

การวางแผนการถ่ายทำจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราได้เตรียมงานในขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำจนเกือบเสร็จสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว เปรียบได้กับการจัดวงกลยุทธ์ในการทำงานของผู้กำกับแต่ละคน ซึ่งมีแนวทางในการวางแผนงานต่างกัน แต่สิ่งเดียวที่ผู้กำกับทุกคนต้องการเหมือนกันนั่นคือการวางแผนการเตรียมงานให้พร้อมที่สุด เพื่อลดปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งปัญหามากมายที่ไม่อาจคาดคิดพร้อมจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งส่วนการถ่ายทำได้ดังนี้

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

เริ่มต้นจากการศึกษาบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำมาตีความออกมาเป็นภาพ ซึ่งผู้กำกับทุกคนมักมีภาพต่างๆ อยู่ในความคิดของตัวเองอยู่แล้ว เพียงแค่ขั้นตอนนี้ต้องการความชัดเจนในการกำหนดภาพของการถ่ายภาพยนตร์ รายละเอียดของภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำนี้ เริ่มตั้งแต่ ขนาดภาพ การเคลื่อนไหวกล้อง การเชื่อมภาพ การกำหนดระยะเอียงคานี้ลงไป ทำให้ช่างกล้องรู้และเข้าใจความต้องการของผู้กำกับ ขอบเขตของงานก็จะครบลง ทำให้ทำงานได้อย่างมีระบบมากขึ้น

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ

SHOOTING SCRIPT

ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “จุดเปลี่ยน”

ซีเควนซ์ เอ

SEQUENCE a

ความไม่มีเงินคือความทุกข์

ฉาก เอ/1 ภายนอก ชุมชน กลางวัน

SCENE a/1

1. ภาพกว้าง

ฟิล์มภาพเอที่องฟ้าดอเนียงลงมาที่บ้านห้องแถวภายใต้หลังที่อยู่ติดๆกัน

2. ภาพปานกลาง

ถ่ายเจาะไปที่เห็นหน้าบ้านหลังหนึ่ง

3. ภาพกว้างปานกลาง

กล้องแหกจากบ้านห้องแถว กลางหนึ่งไปสู่อีกหลังหนึ่ง

4. ภาพไกล

กล้องเข้าภาพเม็กซ์เดินเข้ามาจากระยะไกลเข้ามาใกล้เรื่อยๆ

5. ภาพปานกลาง

เม็กซ์หยุดที่หน้าบ้านหลังหนึ่ง

6. ภาพใกล้

เห็นเต็มหน้า

เม็กซ์

‘ ไอ้โต ฮี้ ไอ้โต ’

7. ภาพปานกลาง

แขนขาโตเม็กซ์เห็นโตเดินออกมาจากในบ้าน หน้าตาคนนอน

โต

‘ เมื่อคืนกูทำงานเพิ่งจะได้นอน มีที่ฮืออะไรวะ ’

8. ภาพกว้าง

เม็กซ์เดินอยู่ในซอยก่อนที่จะไปหยุดที่หน้าบ้านหลังหนึ่ง

9. ภาพปานกลาง

เม็กซ์มองเข้าไปในบ้านหลังนั้น ก่อนที่จะกลับไปเห็น

เอเอ00ภาพปานกลางที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ่อของโหม่งกำลังรอน้ำเส้นไม้อยู่

11. ภาพกว้างปานกลาง

แม่กซ์ขึ้นเกาะรั้วบ้าน

แม่กซ์

‘ โหม่งอยู่รีเป่าอะ ’

12. ภาพใกล้

พ่อของโหม่งไม่ได้สนใจแม่กซ์เลย รอน้ำต้นไม้เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

พ่อของโหม่ง

‘ วันนี้มันไปเรียน ออกไปแค่เช้าแล้ว จะชวนกันไปไหนอีกละ ’

13. ภาพกว้าง

เขาเดินไปที่บ้านพักอีกหลัง

ฉาก ๑๖/2 ภายนอก ลานกว้าง กลางวัน

SCENE a/2

14. ภาพไกล

แม่กซ์และเพื่อนอีก 2 คนนั่งดูบรูว์อยู่บนโต๊ะ

15. ภาพปานกลาง

แม่กซ์หันไปพูดกับโหม่ง

แม่กซ์

‘ เ็งยังเรียนอยู่อีกยาวอะ ’

16. ภาพปานกลาง

โหม่งหันไปพูดกับแม่กซ์

โหม่ง

‘ เออ ญะได้ไม่ต้องทรมานทำไม ’

17. ภาพกว้าง

ภาพแทรกเป็นภาพโหม่งยืนยิ้มอยู่หน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหง

18. ภาพปานกลาง

แม่กซ์ทำหน้าคิดในสิ่งที่โหม่งพูด

แม่กซ์

‘ เองจริง ถ้าไม่เรียนหนังสือ ก็ต้องทำงาน ’

19. ภาพไกล

เอกสารนี้เข้าถึงสามคนดูบรูว์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. ภาพปานกลาง

แม่กษัตริย์

แม่กษัตริย์

‘ มิ่งดูไอ้เหี้ยโต อย่งเด็กงามก็อบเช้าทุกวัน มดได้เงินไม่กี่พัน ’

21. ภาพกว้าง

ภาพแทรกเป็นภาพโตในชุดกระเป่ารถมด ขึ้นทำหน้าเหรียญมีหรือออก

22. ภาพปานกลาง

หน้าโต

โต

‘ เรียนมาน้อยก็ต้องทำงานอย่างนี้แหละ ’

23. ภาพปานกลาง

โหนดแก้วดูนาฬิกา

24. ภาพปานกลาง

แม่กษัตริย์ขึ้นขึ้น

แม่กษัตริย์

‘ เลี้ยวกูขึ้นบ้านไปอนเงินก่อน แล้วเจอกันไว ’

25. ภาพไกล

แม่กษัตริย์เดินออกจากสนามเด็กเล่นไป

ฉาก ๑๖/3 ภายใน บ้านพัก กลางวัน

SCENE a/3

26. ภาพใกล้

แม่ของแม่กษัตริย์กำลังอ่านหนังสือ

27. ภาพกว้าง

แม่กษัตริย์เดินเข้ามาในบ้าน แล้วมองไปที่แม่ของเขา

แม่กษัตริย์

‘ แม่ ขอเงินซักสองร้อยนะ ’

28. ภาพปานกลาง

แม่ของแม่กษัตริย์

‘ มึงจะไปไหนอีกละ ’

29. ภาพกว้างปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่กาน้ำดาบี่อ๋อหน้าย

แม่กัซ

‘ ไปกับพวกไอโหน่ง ’

30. ภาพปานกลาง

แม่แม่กัซลุกขึ้นต่อว่า

แม่เองแม่กัซ

‘ วันๆพวกมึงเอนแต่หิ้ววะะ ไม่ทำตัวให้เป็นประโยชน์บ้างวะ กูส่งให้มึงเรียนมึงก็ ไม่ยอมเรียน แทนที่จะช่วยกันทำงานหาเงิน มึงก็ไม่ยอมทำอีก ’

31. ภาพกว้าง

แม่กัซหันเหินบี่อ๋อหน้ายเดินออกจากห้องไป

32. ภาพใกล้มาก

เห็นแววตาของแม่กัซ

เสียงแม่กัซบรรยาย

‘ แท้จริงแล้วค บำเหน็จงานเป็นสิ่งที่ควรร้าย ปัญหาที่ผมพบเจอทุกปัญหาคือมันมีต้นเหตุมาจากความยากจนทั้งสิ้น ทุกข์ทุกอย่างสามารถแก้ไขได้ด้วยเงิน หากมีเงิน ชีวิตก็จะมีค บำเหน็จ ’

ซีเควนซ์ บี

SEQUENCE b

กรรมของจอม

ฉาก บี/1 ภายนอก บ้านพัก กลางวัน

SCENE b/1

33. ภาพใกล้

สีหน้าแม่กัซขณะกำลังล้างรถยนต์อยู่น้ำบ้าน

34. ภาพกว้าง

แม่กัซกำลังล้างรถยนต์ เธอไม่รู้ตัวว่ามีคนเดินมาข้างหลัง

จอม

‘ ูบเบาๆหน่อย สิ่งจะออกมดแลคัว ’

แม่กัซหันไปมองตามเสียง

35. ภาพปานกลาง

มีคนสายดาแม่กัซมองไปที่จอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

36. ภาพใกล้

แม่กษัณณ์ตีใจ

แม่กษัณณ์

‘ ใจนี้หทัย มิ่งมมมือ ไทร ระวังเนี่ย ’

37. ภาพใกล้

จอมพูดให้หน้ายิ้ม

จอม

‘ เมื่อชาน้อง ’

38. ภาพกว้าง

แม่กษัณณ์และจอมขึ้นพูดคุยกัน สักพักทั้งสองเดินเข้าไปในบ้าน

ฉาก บี/2 ภายใน บ้านพัก กลางวัน

SCENE b/2

39. ภาพกว้าง

แม่กษัณณ์และจอมนั่งอยู่บนเก้าอี้หน้าโทรทัศน์

แม่กษัณณ์

‘ นี่มิ่งจะอยู่กับนะ ’

จอม

‘ กูทะเลาะกับพ่อ เคยว่าจะอยู่กับป้าน้อยซักพักหนึ่ง ’

จอมพูดพร้อมกับเสียงโทรทัศน์มือถือรุ่นใหม่ที่อยู่ในกระเป๋าของจอม ขึ้นมาวางบนโต๊ะ

40. ภาพใกล้

สายตาแม่กษัณณ์มองไปที่โทรทัศน์

41. ภาพใกล้ขนาด

โทรทัศน์มือถือจอสีรุ่นใหม่วางอยู่บนโทรทัศน์มือถือรุ่นเก่า

42. ภาพใกล้

แม่กษัณณ์เขยิบก่อนจะพูด

แม่กษัณณ์

‘ อยู่บนๆน้อยก็ดี ’

ซีควเอนซ์ ซี

SEQUENCE c

ต้องการเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก จี/1 ภายใน ร้านอาหาร กลางวัน
SCENE c/1

43. ภาพกว้าง

เม็กซ์และจอมกำลังทานอาหาร ในร้านอาหาร

44. ภาพปานกลาง

เม็กซ์หยิบน้ำมาดื่ม

เม็กซ์

‘ตอนนี้กูเริ่มอยากทำงานแล้ววะ จะได้ไม่ต้องคอยขอเงินเขาใช้’

45. ภาพปานกลาง

จอมทานข้าวต่อโดยแทบไม่ได้ใส่ใจกับคำพูดของเม็กซ์

จอม

‘ก็ดี’

46. ภาพใกล้

เม็กซ์หันหน้าไปหาจอมด้วยความอยากรู้อยากเห็น

เม็กซ์

‘เฮ้ย ถ้ามึงจริงๆ มึงไปทำอะไรมาวะ ทำไมเดี๋ยวนี้มีเงินใช้เยอะจัง’

47. ภาพใกล้

ภาพพจนานุกรมเม็กซ์ จอมเงยบ ตีหน้าจริงจัง

เม็กซ์

‘มึงพากูไปทำมั้งซี กูอยากทอนเงิน’

จอม

‘เอาสิ คราวหน้าเดี๋ยวกูจะพามึงไปด้วย’

พูดเสร็จเขาล้มศีรษะไปเงินออกมาก

48. ภาพกว้าง

จอมลุกเดินไปจ่ายอาหารกับเม็กซ์

ซีเควนซ์ ดี

SEQUENCE d

สะพานลอย

ฉาก ดี/1 ภายนอก สะพานลอย กลางคืน

SCENE d/1 เอกสารที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

50. ภาพไกล

กลางดึกทั้งสองยืนคุยกันที่สะพานลอย

51. ภาพปานกลาง

ทั้งสองยืนหัวมกบนสะพานลอยบนๆจะมีรถยนต์วิ่งมาซัดกัน แม็กซ์หันไปพูดกับจอมอย่างอารมณ์ดี

แม็กซ์

‘งานห่วยอะไรนะนี่ มาขึ้นดูรถ’

52. ภาพกว้าง

ผู้หญิงอายุราวๆ 25 ปี เดินขึ้นมายืนบนสะพานลอย

53. ภาพปานกลาง

แม็กซ์หันไปมองผู้หญิงคนนั้น แล้วหันไปมองรถวิ่ง

54. ภาพปานกลาง

ภาพมุมส่ายขึ้น ผู้หญิงคนนั้นกำลังเดินตัดหลังพวกเขาไป จอมเดินก้าวตามไปประทบด้านหลัง แล้วใช้กำปั้นทุบไปที่ท้ายทอย เธอทรุดตัวสี่ยลักลัมลง

55. ภาพใกล้

แม็กซ์หันมามองอย่างตื่นตะลึง

56. ภาพปานกลาง

แทนสายตาของแม็กซ์ จอมก็มลงไปที่เท้ากระป๋องสะพานของเธอพร้อมกับมองมาที่แม็กซ์ แล้วตะโกน

จอม

‘แม็กซ์ รัง’

จอมวิ่งลงสะพานลอยหนีไป

57. ภาพใกล้

แม็กซ์เหมื่อนได้สติ

58. ภาพกว้าง

แม็กซ์บะจ่อมิ่งอย่างไม่มีคิดขีวิลดลงจากสะพานลอย

ซีแควนซ์ อี

SEQUENCE e

โจร

เอก อี/1 ภายนอก บ้านพัก กลางวัน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE e/1

59. ภาพกว้าง

เม็กซ์กำลังนั่งชกรองเท้าผ้าใบอยู่หน้าบ้าน

60. ภาพใกล้ปานกลาง

เม็กซ์หันหน้าดูขอมย จอมยเดินมาหาขอมยอยู่ข้างๆ

จอมย

‘ นี่ ขอมย ’

เม็กซ์เงยหน้าขึ้นมอง

61. ภาพใกล้

แขนสายคนเม็กซ์เป็นมุมสวย จอมยยื่นแขนงัก้าร้อย 2 ใบให้กับเม็กซ์

62. ภาพใกล้

แขนสายคนจอมยเป็นมุมกด เม็กซ์สั่นหัวจะ โกรธเมื่อมองหน้าจอมย

63. ภาพปานกลาง

เม็กซ์หันกลับไปชกรองเท้าผ้าใบต่อ แต่สั่นหัวเริ่มโกรธจัด เขาไปแปรงชกรองเท้าลงพื้น แล้วยืนขึ้น

เม็กซ์

‘ ทำอะไรไม่คิดถึงคนอื่นบ้าง ว่าเขาจะเดือดร้อนแค่ไหน มึงทำได้ยัง
ใจจะ งานที่ยุ่งแบบนั้นกูไม่ทำไอ้ ’

64. ภาพใกล้

จอมยสั่นหัวเรียบเฉย

65. ภาพใกล้

เม็กซ์เดินไปได้ขอรอเม็กซ์

เม็กซ์

‘ นี่เราเป็นโจรใช่ไหมวะ ’

66. ภาพปานกลาง

เม็กซ์บ่งจอมยขึ้นมองหน้ากัน

จอมย

‘ มึงเก็บเงินไว้เถอะ ’

จอมยยื่นเงินใส่กระเป๋าเสื้อเม็กซ์ เม็กซ์หยิบเงินออกมาดู

67. ภาพใกล้

แขนสายคนเห็นแขนงัก้าร้อย 2 ใบในมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซีควนซ์ เอฟ
SEQUENCE f

สายตาของเม็กซ์

ฉาก เอฟ/1 ฉายนอก ซอยเปลี่ยว กลางคืน
SCENE f/1

68. ภาพไกลปานกลาง

ถ่ายด้วยมุมมองแบบสังเกตการณ์ เม็กซ์คร่อมตัวอยู่บนมอเตอร์ไซค์ เบื้องหน้าเขาคือจอมที่กำลังกดมีดจี้เข้าไปที่คอหอยของชายร่างอ้วนวัยกลางคน

69. ภาพใกล้มาก

เห็นดวงตาของเม็กซ์

เสียงเม็กซ์บรรยาย

‘ทุกอย่างมันกลัวร้ายลงไปทุกที ผมคิดเองที่ปล่อยให้ความอ่อนแอเข้ามา
กุมจิตใจ’

70. ภาพใกล้มาก

แทนสายตาเม็กซ์มองจอมที่กำลังตะคอกชายคนนั้น

จอม

‘มีงแน่นอนะว่านี่’

เสียงเม็กซ์บรรยาย

‘แค่ใครจะสนใจอะไรเมื่อคุณเคยทำความแค้นแล้ว การทำอีกครั้ง อีก
สองครั้ง หรืออีกสามครั้ง ก็คงไม่ต่างกัน สิ่งสำคัญอยู่ที่คุณทำมันต่างหาก’

71. ภาพไกลปานกลาง

ถ่ายด้วยมุมมองแบบสังเกตการณ์ จอมเพร่วลขึ้นรถมอเตอร์ไซค์ เม็กซ์ขับรถออกจากซอยไปอย่างรวดเร็ว

ซีควนซ์ จี

“ไม่อยากเป็นโจร

ฉาก จี/1 ฉายใน บ้านพัก กลางคืน
SCENE g/1

72. ภาพใกล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เม็กซ์กำลังเล่นโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่

73. ภาพใกล้

แม่ของเม็กซ์เดินเข้ามาในบ้าน

แม่ของเม็กซ์

‘ รุ้รียังว่าลูกไปออร์โตนจี้ ดันะที่ไ่ได้เป็นอะไรมาก มันอเทองไปบพหนึ่งกับ
โทรศัพท์ เร ก็เหมือนกัน กลับบ้านดึกๆก็ระวังไว้บ้าง ถึงเป็นผู้ชายก็อะ
ไอ้พวกนี้มันเหี้ยจะตาย ’

เม็กซ์นอนฟังอย่างตั้งใจ

74. ภาพปานกลาง

เม็กซ์วางโทรศัพท์ลงกับโต๊ะเสิร์ฟน้ำผัดแห้ง

ฉาก จี/2 ภายนอก ที่จอดรถร้าง กลางวัน

SCENE g/2

75. ภาพใกล้

จอมยืนสูบบุหรี่อยู่ ขณะที่เม็กซ์นั่งอยู่ข้างๆ

เม็กซ์

‘ ญ่าญ่าจะเลิกอะ ’

จอมไม่พูดอะไร

เม็กซ์

‘ ไอ้เหี้ย มึงไม่รู้สิ กะไรเลยหระอะ ’

75. ภาพปานกลาง

จอม

‘ รุ้สึกชิวะ แต่มึงจะไ่ญ่าทำซังไร อะ มึงก็เห็นว่ารำนัดเดียวก็ไ่ได้เงินไ่
ตั้งหกเซพัน ญ่าเลิกไปก็ไ่รู้อะไ่ไปทำอะไรแตก ’

77. ภาพปานกลาง

เม็กซ์หันไปพูดเสียงแข็ง

เม็กซ์

‘ แต่ญ่าจะเลิกมึงก็ต้อเลิก ไ่มั้งญ่ากับมึงขาดกัน ’

ทั้งสองมองหน้ากัน จอมหลบหน้าไป

78. ภาพปานกลาง

จอมยืนยืนหน้าถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอม

‘ ก็ได้ แต่ถูกขออีกครั้งแล้วกัน ถูกขยาดได้เงินอีกซักก้อน ’

ซีเกวนซ์ เอช
SEQUENCE h
ครั้งสุดท้าย

ฉาก เอช/1 ภายนอก ซอยเปลี่ยว กลางคืน
SCENE h/1

79. ภาพไกล

ขณะนี้จอมกำลังใช้มีดเข้าไปที่หน้าของหญิงสาวคนหนึ่ง หลังจากที่เธอถูกผลักลงไปกับพื้น โดยมีแม็กซ์ยืนด้วยสีหน้าเคร่งเครียดอยู่ข้างๆ

80. ภาพปานกลาง

ผู้หญิงคนนั้นพยายามร้องขอชีวิต

ผู้หญิง

‘ อย่าทำอะไรรึ้นเลยนะ ’

81. ภาพปานกลาง

แทนสายตาของหญิงสาว จอมตะคอก

จอม

‘ มีงัด ของออกมาให้หน่อย ’

82. ภาพใกล้

แม็กซ์พยายามจะเร่งจอม

แม็กซ์

‘ เสี่ย ได้ของก็ไปได้แล้ว ’

83. ภาพกว้าง

จอมนั่งร่ากับไม่ได้ยินที่แม็กซ์พูด

84. ภาพใกล้มาก

แม็กซ์ตะโกนซ้ำอีกครั้ง

แม็กซ์

‘ เสี่ย ’

85. ภาพปานกลาง

จอมหันมาตอบด้วยสำเนียงเรียบเฉย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอม

‘ กูจะเอามัน มันจะไล่ไป’ไปบอกใคร ’

86. ภาพใกล้

ผู้หญิงคนนั้นวิ่งไล่

เสียงเมื่อกษ์บรรยาย

‘ ผมไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมผมไม่หยุดมันตั้งแต่ตอนนั้น อาจเป็นเพราะ
ความกลัวที่มันเริ่มก่อตัวจนเราขาดสติยับยั้งชั่งใจ ’

87. ภาพไกล

จอมพยายามคว้ารถลงกับพื้น หลังจากนั้นหันมาพูดกับเมื่อกษ์

จอม

‘ เฮ้ย มีงมาช่วยจับมันหน่อย ’

88. ภาพปานกลาง

เมื่อกษ์เดินไปหาจอมด้วยสำเนียงราบเรียบ

89. ภาพกว้าง

จอมพยายามจะครอบมบนร่างผู้หญิงคนนั้น เธอยังคงร้องไห้

90. ภาพปานกลาง

เมื่อกษ์ตัดสินใจถีบไปที่อกของจอม

91. ภาพปานกลาง

จอมเสียหลักลงไปนอนกับพื้น ก่อนจะลุกขึ้นแล้วพุ่งไปหาเมื่อกษ์

จอม

‘ ไอ้เหี้ย ’

92. ภาพกว้าง

ทั้งคู่ตะกุกมบอบนกันอยู่ซักพัก

93. ภาพปานกลาง

เมื่อกษ์นั่งอยู่บนตัวของจอม และรื้อรัดไปที่หน้า

94. ภาพกว้าง

เมื่อกษ์เป็นฝ่ายชนะ จอมนอนสลบอยู่ข้างๆ

95. ภาพใกล้

ผู้หญิงคนนั้นตื่นตะลึงและยังคงร้องไห้อยู่

96. ภาพกว้าง

เมื่อกษ์เอาทรัพย์สินทั้งหมดคืนให้ผู้หญิง และพาเธอไปส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

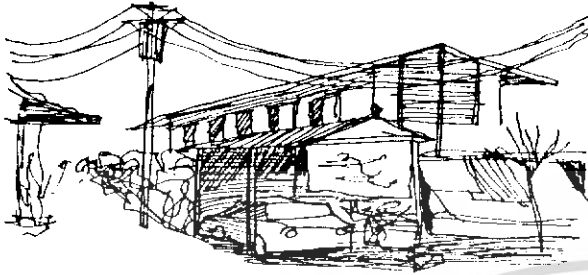
บทภาพ (Story Board)

เราใช้ประโยชน์จากภาพที่มีเกร็ดเล็กน้อยที่ต่อเนื่องในการอธิบายฉากกล้อง เพื่อความเข้าใจในเรื่องของทิศทางการเคลื่อนที่กล้อง ตำแหน่งแหล่งแสงและตัวแสดงภายในฉาก เราไม่จำเป็นต้องเขียนทุกเหตุการณ์ทุกฉาก ควรเขียนเฉพาะส่วนที่อยากต่อความเข้าใจหรือในช่วงการถ่ายทำที่มีการเคลื่อนที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน

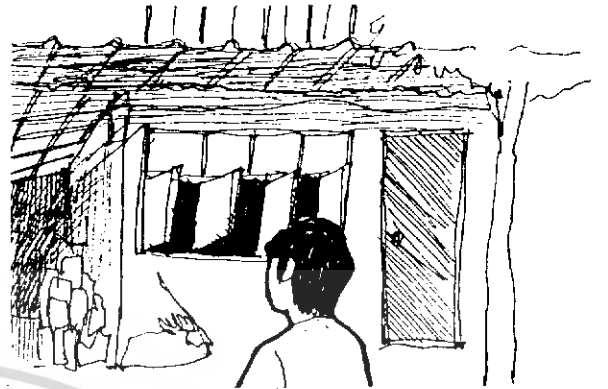
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Story Board

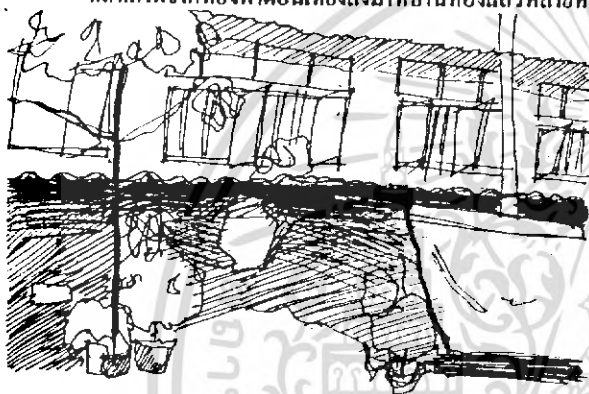
1. ภาพกว้าง

ทิวทัศน์ภาพกว้างของฟ้าคอนกรีตที่ยังลงมเห็นบ้านห้องแถวหลายหลังที่อยู่ติดๆกัน

5. ภาพปานกลาง

แม่ก็งหยดที่หน้าบ้านหลังหนึ่ง

2. ภาพปานกลาง

ถ่ายเจาะให้เห็นหน้าบ้านหลังหนึ่ง

6. ภาพใกล้

เห็นเต็มหน้า

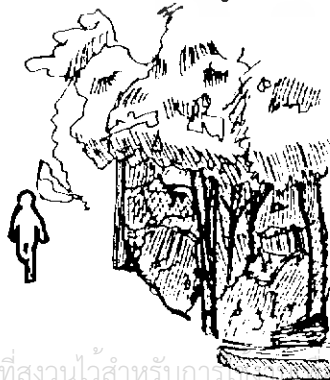
3. ภาพกว้างปานกลาง

กล้องแพนจากบ้านห้องแถวจากหลังหนึ่ง ไปสู่อีกหลังหนึ่ง

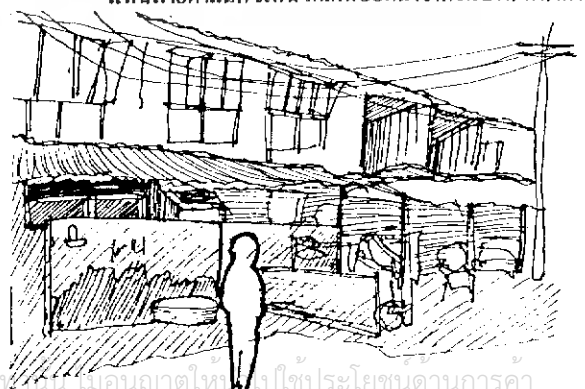
7. ภาพปานกลาง

แทนสายคนแม่ก็เห็น โดเดินออกมาจากในบ้าน หน้าตาขมขม

4. ภาพใกล้

กล้องแซกภาพแม่ก็เดินเข้ามวงกระนะ โกลสขึ้นมาใกล้เรื่อยๆ

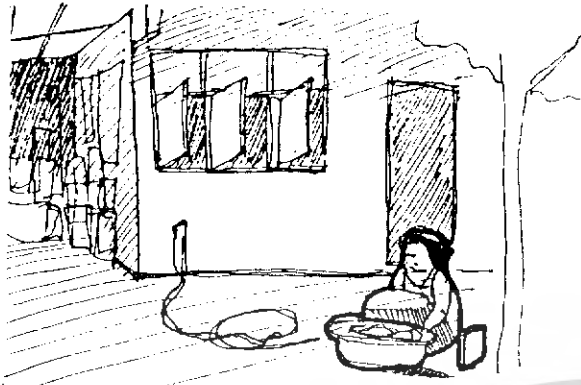

8. ภาพกว้าง

แม่ก็เดินอยู่ในซอยก่อนที่จะ ไปหยุดที่หน้าบ้านหลังหนึ่ง

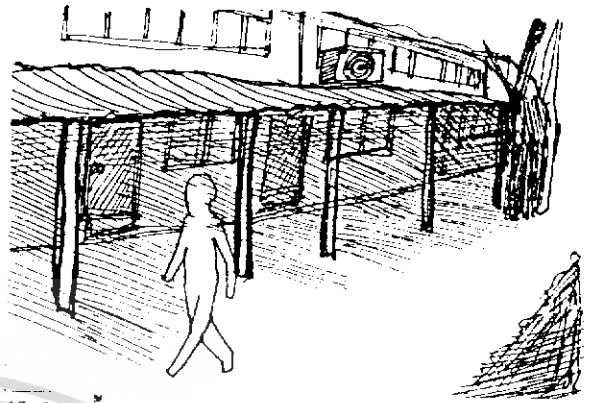
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าจะโดยใดๆ ผู้ใช้จะต้องรับผิดชอบต่อผู้ต้นฉบับและต้องอ้างอิงถึงเราทางเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
แม่ก็เดินอยู่ในซอยก่อนที่จะ ไปหยุดที่หน้าบ้านหลังหนึ่ง

Story Board

9. ภาพปานกลาง

แม่จ๋มองเข้าไปในบ้านหลังนั้น ก่อนที่จะหนีออกไปเห็น

13. ภาพกว้าง

เขาเดิน ไปที่บ้านพักอีกหลัง

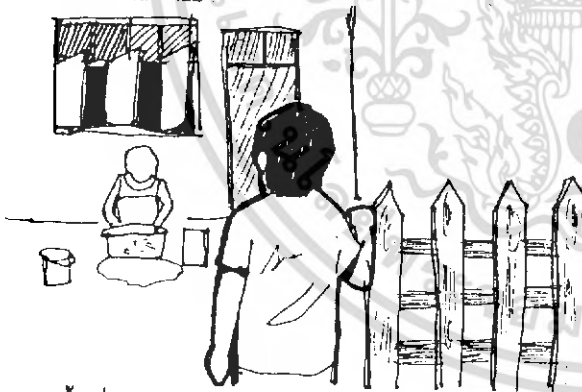
10. ภาพปานกลาง

แม่ของ โหน่งกำลังซักผ้าอยู่

14. ภาพไกล

แม่จ๋มและเพื่อนอีก 2 คนนั่งดูบุนหรือหุ่นเครื่องเล่นสำหรับเด็ก

11. ภาพกว้างปานกลาง

แม่จ๋มขึ้นเกาะรั้วบ้าน

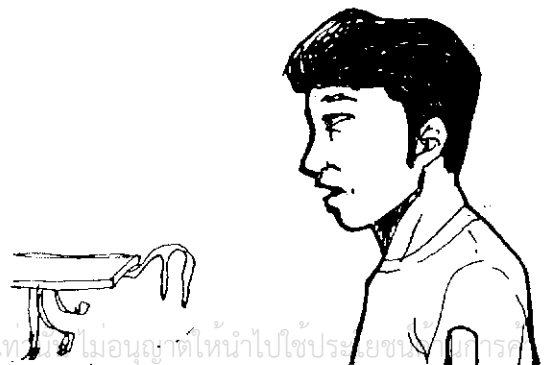
15. ภาพปานกลาง

แม่จ๋มหันไปพูดกับโหน่ง

12. ภาพใกล้

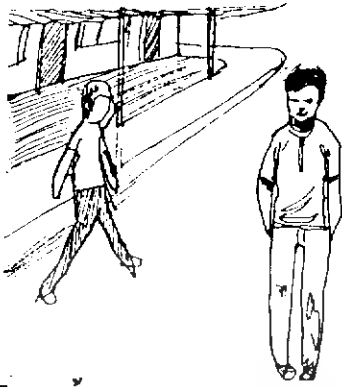
เอกละครนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เด็ก ๆ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกละครทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
แม่ของ โหน่ง ไม่ไดสนใจแม่จ๋มเลย กับหน้าจกผีเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

16. ภาพปานกลาง

โหน่งหันไปพูดกับแม่จ๋ม

Story Board

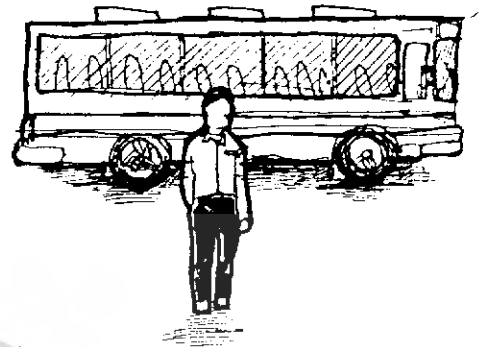
17. ภาพกว้าง

ภาพแรกเป็นภาพโฉบขึ้นยืนอยู่หน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

18. ภาพปานกลาง

แม้จะจำหน้าคิดในสิ่งที่ไหน่งพูด

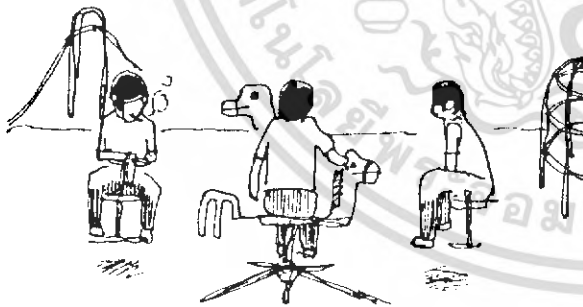
21. ภาพกว้าง

ภาพแรกเป็นภาพโตในจุดกระเปาะอมยิ้ม ขึ้นท่าหน้าคนครึ่งคน

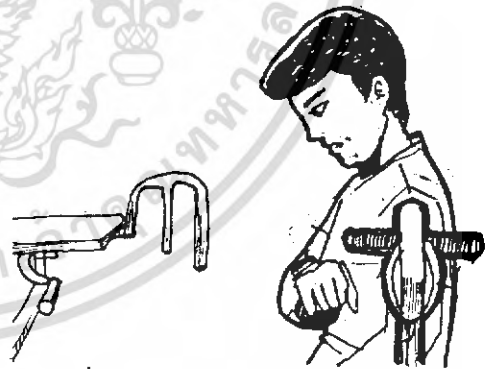
22. ภาพปานกลาง

หน้าโต

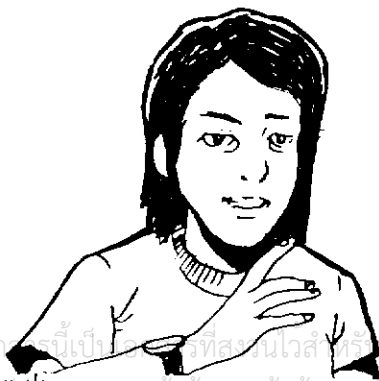
19. ภาพไกล

ทั้งสามตอนดูบุหรี

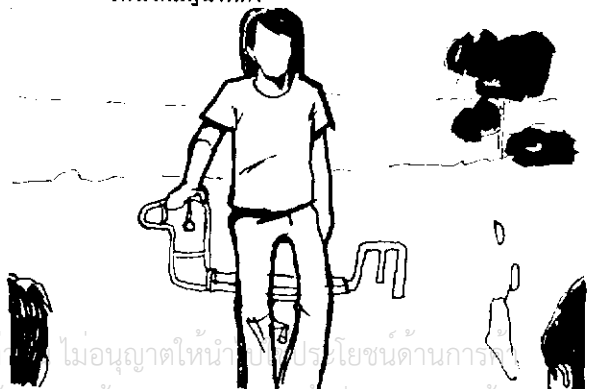
23. ภาพปานกลาง

โหน่งกับดูนาฬิกา

20. ภาพปานกลาง

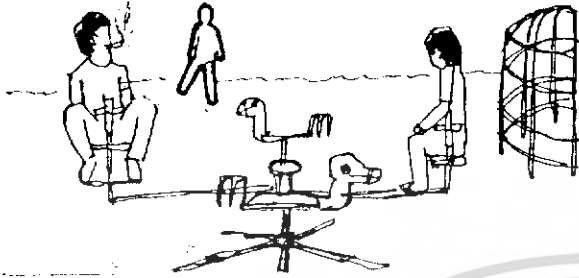
แม้ก็ ซพูด

24. ภาพปานกลาง

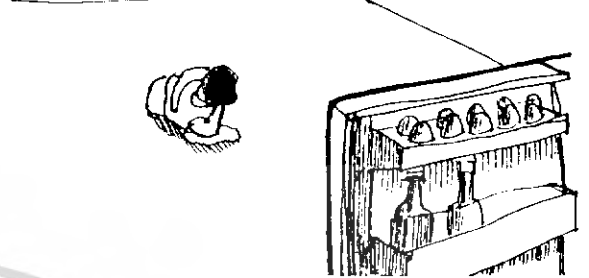
เอกสารนี้เป็น... ที่สอนให้... ใช้การทำงานเพื่อการศึกษา... ไม่นอนุญาตให้... ปร โยชน์ด้านกา...
แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอยู่... เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Story Board

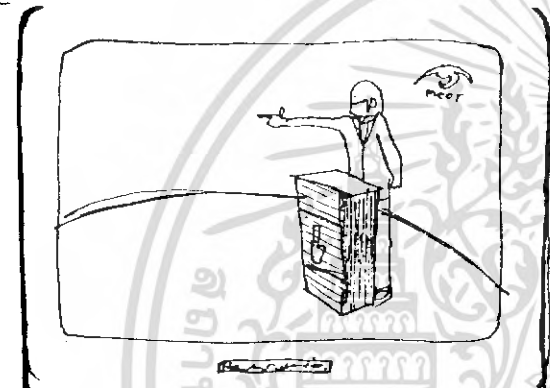
25. ภาพไกล

แม่ก็เดินออกจากสวนมาเด็กเล่นไป

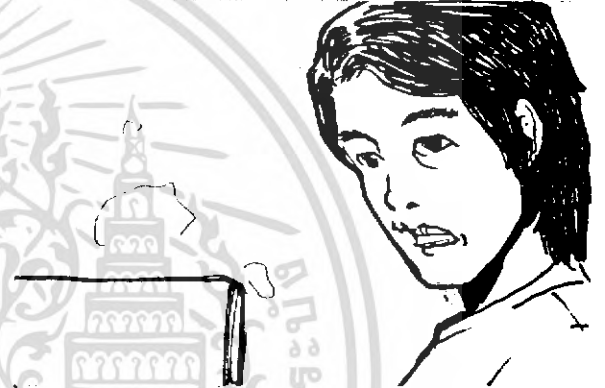
29. ภาพกว้างปานกลาง

แทบตายคาแม่ก็เห็นแม่ของแม่ก็ด้านหลัง

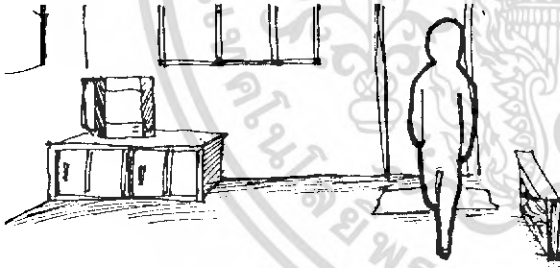
26. ภาพใกล้

โทรศัพท์กำลังจายรเซการเกนต์ไซซ์

30. ภาพปานกลาง

เขาวางแก้วน้ำบนโต๊ะ สายตมองไปที่โทรศัพท์

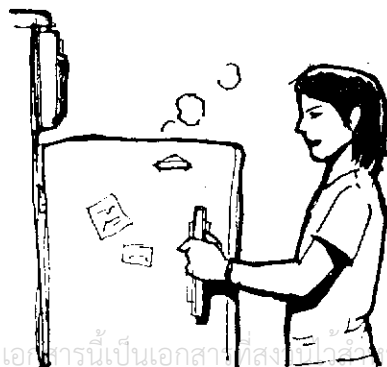
27. ภาพกว้าง

แม่ของแม่ก็กำลังนอนดูโทรทัศน์อยู่ แม่ก็เดินเข้ามาในบ้าน

31. ภาพกว้าง

แม่ก็หันหน้าเพื่อหน้าเดินเข้าไปในห้องแล้วนั่งลงบนเตียง

28. ภาพปานกลาง

แม่ก็ไปดูตู้เย็นที่บ้าน

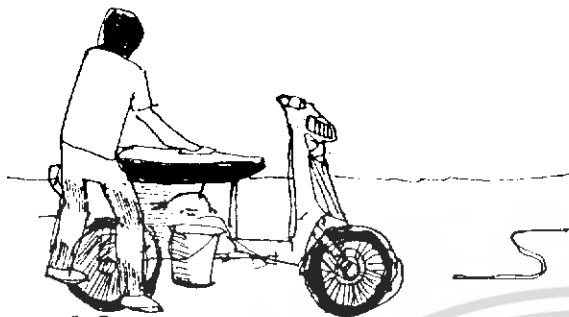

32. ภาพใกล้

เห็นแววตาของแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งไปให้ผู้รับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ จะถึงมือใครก็ตามมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เห็นแววตาของแม่

Story Board

33. ภาพใกล้

ตีหน้าแม่จ๋มขณะกำลังล้างรถมอเตอร์ไซด์

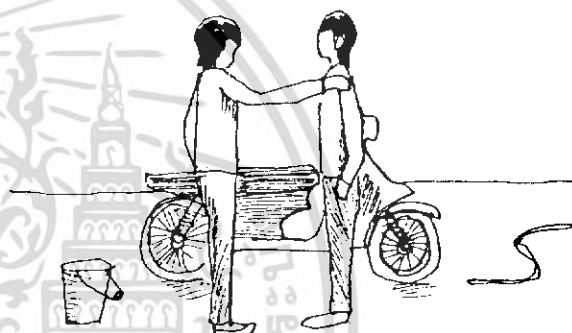
37. ภาพใกล้

จอมพูดตีหน้า เข้ม

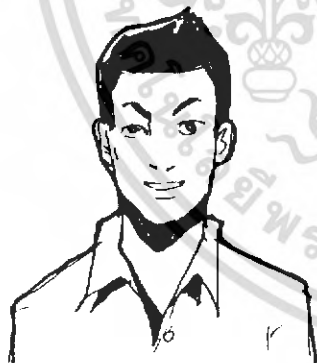
34. ภาพกว้าง

แม่จ๋มกำลังล้างรถมอเตอร์ไซด์ เขาไม่รู้ตัวว่า แม่จ๋มเดินมาข้างหลัง

38. ภาพกว้าง

แม่จ๋มและจอมอินซูลคุยกัน สักพักทั้งสองเดินเข้าไปในบ้าน

35. ภาพปานกลาง

แทนสายตแม่จ๋มของไปที่จอม

39. ภาพกว้าง

แม่จ๋มและจอมนั่งอยู่บนเก้าอี้หน้าโทรทัศน์

36. ภาพใกล้

แม่จ๋มยิ้มดีใจ

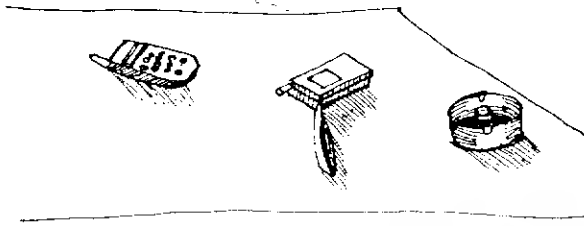

40. ภาพใกล้

สายตแม่จ๋มของไปที่โทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

41. ภาพใกล้มาก

โทรศัพท์มือถือจอสีรุ้งใหม่วางอยู่ข้างโทรศัพท์มือถือรุ่นเก่า

45. ภาพปานกลาง

จอมตามันข้าวต่อโดยแทบไม่ได้ใส่ใจกับคำพูดของแม็กซ์

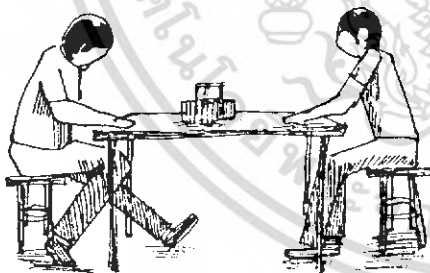
42. ภาพใกล้

แม็กซ์เงิบก่อนจะพูด

46. ภาพใกล้

แม็กซ์หันหน้าไปทงจอมด้วยความอยากรู้ยอกเห็น

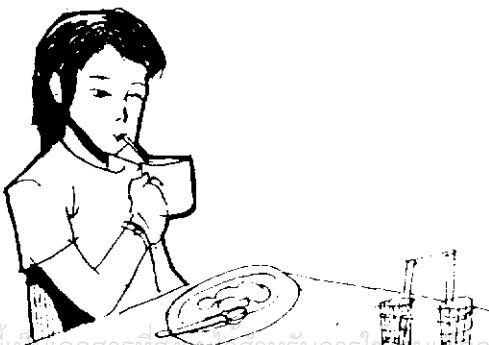
43. ภาพกว้าง

แม็กซ์และจอมกำลังทานอาหาร ในร้านอาหารริมตมั้ง

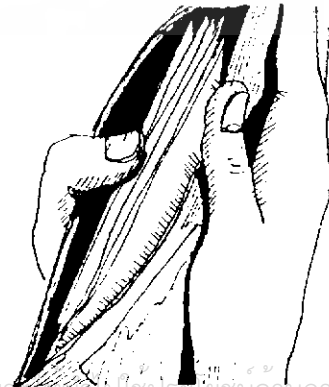
47. ภาพใกล้

ภาพแทนสายตาคนแม็กซ์ จอมเงิบ สีหน้าจริงจัง

44. ภาพปานกลาง

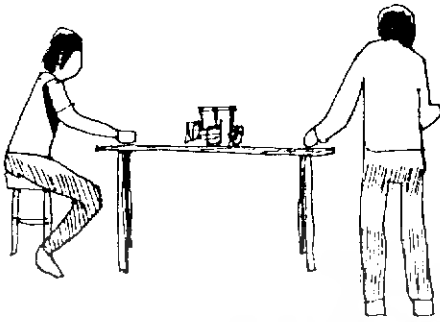
เอกสารนี้เริ่มเอกสารที่ส่งวันไว้สำหรับการเิงในเือกการศึกษาเท่านั้น ไม่เือกดู เือกเห็นไปไซประเิกเช่นด้นการค้ำ
เือกหขบับเือกคิม

48. ภาพกว้าง

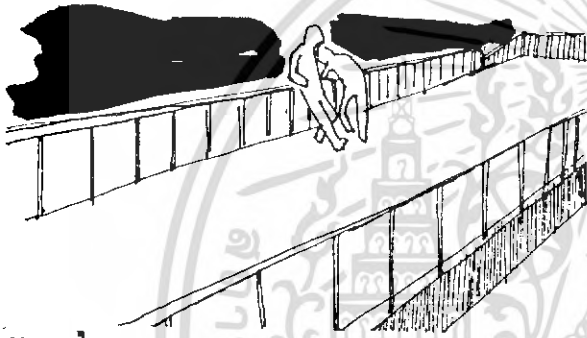
เือกหขบับเือกคิม

Story Board

53. ภาพปานกลาง

แม่ก็หัน ไปมองผู้หญิงคนนั้น แล้วหัน ไปมองรถวิ่ง

50. ภาพไกล

กลางคืน ทั้งสองยืนคุยกันที่สะพานลอย

54. ภาพปานกลาง

ภาพมุมเสยขึ้น ผู้หญิงคนนั้นกำลังเดินตัดหลังพวกเขาไป

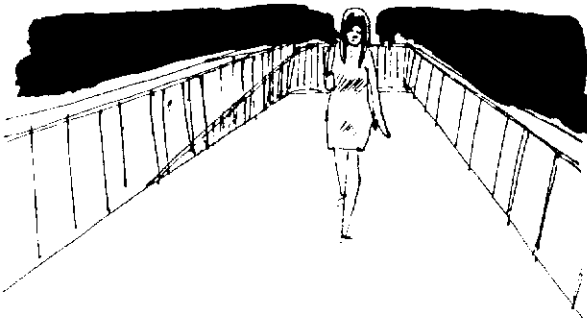
51. ภาพปานกลาง

ทั้งสองยืนหัวเราะบนสะพานลอยนานๆจะมีรถยนต์วิ่งมาซักคัน

55. ภาพใกล้

แม่ก็หันม มองอย่างตื่นตะลึง

52. ภาพกว้าง

56. ภาพปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่าผู้แต่งหรือผู้จัดพิมพ์มีมติเห็นสมควรหรือไม่ก็ตาม และต้องอ้างอิงถึงนามสกุลตาของแม่ก็หัน จอมกับถึงไปตัวกระเป๋าสาน

Story Board

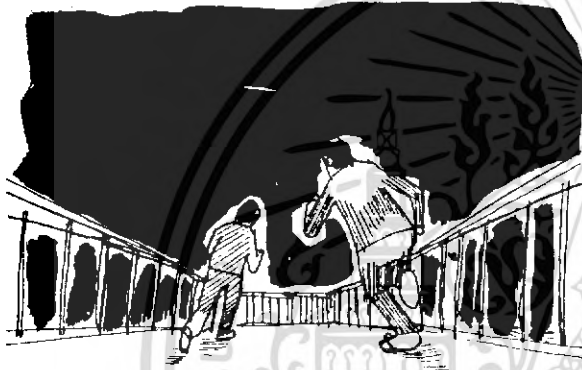
57. ภาพใกล้

แม่จ๋าเหมือนได้สติ

63. ภาพปานกลาง

แม่จ๋าหันกลับไปจากรองเท้าผ้าใบต่อ แต่สีหน้าเริ่มโกรธจัด

58. ภาพกว้าง

แม่จ๋าและจอมวิ้งอย่าง ไม่คิดชีวิตลงจากสะพานลอย

62. ภาพใกล้

แทนสาวคจอมเป็นมุกด แม่จ๋าสีหน้าเริ่มจะโกรธเมื่อมองหน้า

59. ภาพกว้าง

แม่จ๋าล้างน้ำจากรองเท้าผ้าใบอยู่หน้าบ้าน

64. ภาพใกล้

จอมสีหน้าเรียบร้อย

60. ภาพใกล้ปานกลาง

แม่จ๋าโกรธใจ เห็นเงินในมือแม่จ๋าแล้วโกรธใจ แม่จ๋าโกรธใจ เห็นเงินในมือแม่จ๋าแล้วโกรธใจ

65. ภาพใกล้

แม่จ๋าเดินไปด้วยอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ขออนุญาต

Story Board

66. ภาพปานกลาง
แม่ถึงและจอมยื่นของหน้าบ้าน

70. ภาพใกล้มาก
แทนสวดแต่ใจจริงของจอมที่ถั่งเล็งจะคอกชายนั่น

67. ภาพใกล้
แทนสายตาเห็นแบงค์ห้าร้อย 2 ใบในมือ

71. ภาพโลปานกลาง
ถั่งด้วยมุมมองแบบสังเกตการณ์ จอมพรวดขึ้นรถมอเตอร์ไซค์

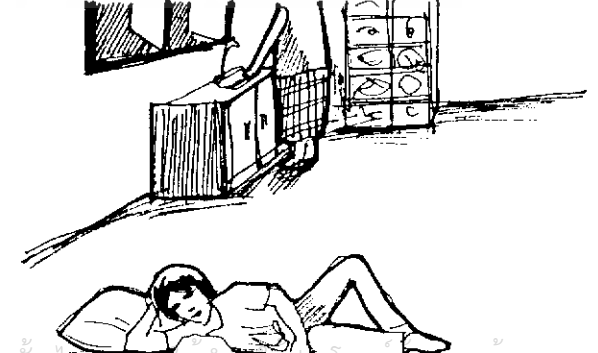
68. ภาพไกลปานกลาง
ถั่งด้วยมุมมองแบบสังเกตการณ์ แม่จั่งพร้อมตัวผู้บนมอเตอร์ไซค์

72. ภาพใกล้
โทรทัศน์ถั่งเล็งเสนอข่าวอาชกรรม

69. ภาพใกล้มาก
เห็นความตาของแม่จั่ง

73. ภาพปานกลาง
ถั่งเห็นหน้าถั่งแม่จั่งกษณอุโทรทัศน์อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่หรือใช้ในการค้า

69. ภาพใกล้มาก ถั่งเห็นความตาของแม่จั่ง
73. ภาพปานกลาง ถั่งเห็นหน้าถั่งแม่จั่งกษณอุโทรทัศน์อยู่

Story Board

74. ภาพปานกลาง

แม้จะนอนหลับอยู่บนเตียง ตื่นมาเธอก็คิดถึง เขาลุกขึ้นไปเปิดหน้าต่าง

78. ภาพปานกลาง

จอมนรินทร์ยืนหนักแน่น

75. ภาพใกล้มาก

หน้าแม่ก็ขยับจะพ้นควีนฯหรือออกมา

79. ภาพไกล

ขณะนี้จอมกำลังไขว่คว้าไปทำหน้าที่ของหญิงสาวคนหนึ่ง

76. ภาพไกล

จอมนรินทร์อยู่ขณะที่แม่ก็ตั้งอยู่ข้างๆ

80. ภาพปานกลาง

ผู้หญิงคนนั้นพยายามร้องขอชีวิต

77. ภาพปานกลาง

แม้จะหันไปพูดเสียงแข็ง

81. ภาพปานกลาง

แทนสเปคของหญิงสาว จอมตะลอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

ไม่รวมกรณีอื่นๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Story Board

82. ภาพใกล้
แม่ก็พูดเขาจะเร่งจอม

86. ภาพใกล้
ผู้หญิงคนนั้นร้องไห้

83. ภาพกว้าง
จอมนั่งรอกับ ไมล์ฮันที่แม่ก็พูด

87. ภาพไกล
จอมพยายามคว่ำรถลงกับพื้น หลังจากนั้นหันมาพูดกับแม่

84. ภาพใกล้เต็ม
แม่ก็ตะโกนซ้ำอีกครั้ง

88. ภาพปานกลาง
แม่ก็เดินไปหาจอมด้วยสีหน้าเรียบ

85. ภาพปานกลาง
จอมหันมามองด้วยสีหน้าเรียบ

90. ภาพปานกลาง
แม่ก็เดินไปถืออกของจอม

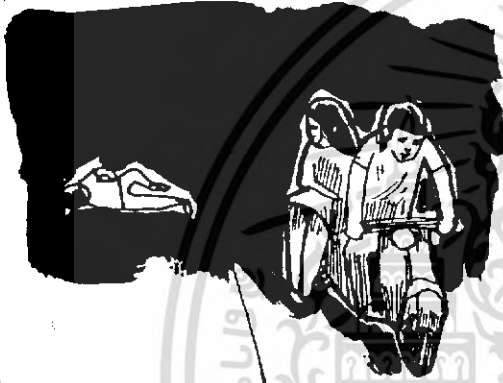
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดต้องการนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดทั้งในและนอกสถานที่ให้ติดต่อขอสงวนสิทธิ์และต้องอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Story Board

93. ภาพปานกลาง

แม่ก็จับมือขูดนิ้วของจอน และรื้อหมัดไปที่หน้า

96. ภาพกว้าง

แม่ก็เอาทรัพย์สินทั้งหมดคืนให้ผู้หญิง และพาเธอไปส่งที่ปีเตอร์มัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown)

เอกสารแยกย่อยบทถ่ายทำ เป็นเอกสารรายงานความต้องการ องค์ประกอบต่างๆ ของการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ได้แก่ ตัวละคร ตัวประกอบ สถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก ฉากภายในหรือภายนอก ฉากที่ต้องถ่ายทำ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เทคนิคพิเศษ อุปกรณ์พิเศษ เป็นต้น ซึ่งจัดทำขึ้นจากบทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ เป็นกรจัดการระเบียบในการทำงานแต่ละฉากแต่ละวัน เพื่อให้มองเห็นขอบข่ายการทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ	พัทวุฒิ โต้ะเส็น		Ext	Int
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาถ่ายทำ	08.00 น. ถึง 10.00 น.	Sheet 1
สถานที่	โนชมชนย่านวัชรพล		วันที่	17/9/2548
Maincast		Extra		Scene
กอบศักดิ์	แม็กซ์	ธนาชาติ	พอโหนง	a/1
พงศ์ขจร	โต			1 ถึง 2
				Shot
				01 ถึง 13
Props		Costume		
		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีขาว กางเกงยีนส์ รองเท้าแตะ	
		พงศ์ขจร	เสื้อยืดสีเขียว กางเกงขาสั้นลายดอก รองเท้าแตะ	
		ธนาชาติ	เสื้อโปโลลายทาง กางเกงขาสั้น รองเท้าแตะ	

ตารางที่ 4.4

Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน	กลางใจ	กลางคืน	
ผู้กำกับ	พิท ฐิติ ไช้เส็น	Ext	Int	
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาถ่ายทำ	10.00 น. ถึง 13.00 น.	Sheet 2
สถานที่	ภายในห้องรับแขก	วันที่	17/9/2548	
Maincast		Extra		Scene
กอบศักดิ์	แม็กซ์			a/3
สายทอง	แม่			g/1
				Shot
				26 ถึง 32
				73 ถึง 74
				Remark
Props		Costume		
โทรศัพท์มือถือ		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีขาว	
			กางเกงยีนส์	
		สายทอง	เสื้อลายดอกสีฟ้า	
			กางเกงผ้า	
		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีกรมท่า	
			กางเกงขาสั้น	
		สายทอง	เสื้อสีเขียว	
			กางเกงผ้า	

ตารางที่ 4.5

Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		เดจวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ	พัทภูมิ โต๊ะสิน		Ext	Int
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาถ่ายทำ	14.00 น. ถึง 16.00 น.	Sheet 3
สถานที่	โบสถ์ชุมชนย่าน วัชรพล		วันที่	17/9/2548
Maincast		Extra		Scene
กอบศักดิ์	แม็กซ์			a/2
พงศ์จร	โต			2 ถึง 3
อภิชาติ	โหนง			
				Shot
				14 ถึง 25
				Remark
Props		Costume		
		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีขาว กางเกงยีนส์ รองเท้าแตะ	
		พงศ์จร	เสื้อยืดสีเขียว กางเกงขายาวสีดำ รองเท้าแตะ	
		อภิชาติ	เสื้อนักศึกษา กางเกงขาสั้นลายดอก รองเท้าแตะ	

ตารางที่ 4.6

Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ	พิทภูมิ โส๊ะเส็น		Ext	Int
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาถ่ายทำ	08.00 น. ถึง 10.00 น.	Sheet 4
สถานที่	ในสวนอาหาร		วันที่	18/9/2548
	Maincast		Extra	Scene
กอบศักดิ์	แม็กซ์			Page
อำนาจ	จอม			c/1
				5 ถึง 6
			Shot	Remark
			43 ถึง 49	
	Props		Costume	
แก้ว		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีขาว	
จาน			กางเกงยีนส์	
อาหาร			รองเท้าแตะ	
กระเป๋าสตางค์		อำนาจ	เสื้อโปโลสีกรม	
ธนบัตร			กางเกงยีนส์	
			รองเท้าแตะ	

ตารางที่ 4.7

Breakdown Sheet เอกสารกำกับถ่ายไปแต่ละฉาก แผ่นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ	พิทวุฒิ วัตะเส็น		Ext	Int
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาถ่ายทำ	10.00 น. ถึง 12.00 น.	Sheet 5
สถานที่	หลังบ้าน		วันที่	18/9/2548
Maincast		Extra		Scene
กอบศักดิ์	แม็กซ์			e/1
อำนาจ	จอม			7 ถึง 8
				Shot
				59 ถึง 68
				Remark
Props		Costume		
รองเท้าม้านั่ง		กอบศักดิ์	เสื้อโปโลสีเทา	
กระเป๋ามิ่ง			กางเกงขาสั้น	
ผงชกฟอก			รองเท้ามืด	
ธนบัตร		อำนาจ	เสื้อโปโลสีกรม	
			กางเกงยีนส์	
			รองเท้ามืด	

ตารางที่ 4.8

Breakdown Sheet เอกสารกรรทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet					
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		กลางวัน	กลางคืน	
ผู้กำกับ	พิทภูมิ โส๊ะเส็น		Ext	Int	
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาถ่ายทำ	12.00 น. ถึง 14.00 น.		Sheet 6
สถานที่	หน้าบ้าน และภายในบ้านห้องรับแขก			วันที่	18/9/2548
Maincast		Extra		Scene	Page
กอบศักดิ์	แม็กซ์			b/1	4
อำนาจ	จอม			b/2	5
				Shot	Remark
				33 ถึง 38	
				39 ถึง 42	
Props			Costume		
รถยนต์เกา สายยางฉีดน้ำ โทรศัพท์มือถือเกา โทรศัพท์มือถือใหม่			กอบศักดิ์ เสื้อยืดสีขาว กางเกงขาสั้น รองเท้าแตะ อำนาจ เสื้อยืดสีดำ กางเกงยีนส์ รองเท้าแตะ		

ตารางที่ 4.9

Breakdown Sheet เอกสารกรถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		กลางวัน	กลางคืน
ผู้กำกับ	พิทภูมิ ทัศนะสิน		Ext	Int
เวลานัดหมาย	07.00 น.	เวลาถ่ายทำ	15.00 น. ถึง 17.00 น.	Sheet 7
สถานที่	ที่โล่งภายในชุมชน		วันที่	18/9/2548
	Maincast		Extra	Scene Page
กอบศักดิ์	แม็กซ์			g/2 10
อำนาจ	จอม			
				Shot Remark
				75 ถึง 76
	Props		Costume	
รถยนต์เกา		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีกรมท่า กางเกงยีนส์	
		อำนาจ	รองเท้าแตะ เสื้อยืดสีดำ กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบสีดำ	

ตารางที่ 4.10

Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet					
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		กลางวัน	เช้า	
ผู้กำกับ	พิท ภูติ ใต้เกิ้น		Ext	Int	
เวลานัดหมาย	18.00 น.	เวลาถ่ายทำ	19.00 น. ถึง 22.00 น.	Sheet	8
สถานที่	ซอยเปลี่ยว			วันที่	30/9/2548
Maincast		Extra		Scene	Page
กอบศักดิ์	แม็กซ์			f/1	8 ถึง 9
อำนาจ	จอม				
บัญชา	เหยื่อ				
				Shot	Remark
				69 ถึง 72	
Props			Costume		
รถมอเตอร์ไซด์			กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีดำ	
มิด				กางเกงยีนส์	
กระเป่า				รองเท้าแตะ	
กระเป๋าสตางค์			อำนาจ	เสื้อยืดสีดำ	
โทรศัพท์มือถือ				กางเกงยีนส์	
				รองเท้าผ้าใบสีดำ	
			บัญชา	เสื้อยืดสีชมพู	
				กางเกงผ้าสีครีม	
				รองเท้าหนัง	

ตารางที่ 4.11

Breakdown Sheet เอกสารกรรณการถ่ายทำในแต่ละฉาก ตอนที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน	กลางวัน	กลางคืน	
ผู้กำกับ	พัทวุฒิ วิริยะสิน	Ext	Int	
เวลานัดหมาย	18.00 น.	เวลาถ่ายทำ	22.00 น. ถึง 24.00 น.	Sheet 9
สถานที่	สะพานลอย	วันที่	30/9/2548	
Maincast		Extra		Scene Page
กอบศักดิ์	แม็กซ์			d/1 6 ถึง 7
อำนาจ	จอม			
พรทิพย์	เหยื่อ			
		Shot	Remark	
		50 ถึง 58		
Props		Costume		
กระเป๋าสะพาย		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีขาว กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบ	
		อำนาจ	เสื้อยืดสีดำ กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบสีดำ	
		พรทิพย์	เสื้อพนักงานโรงงาน กางเกงผ้าสีเทา รองเท้าผ้าใบ	

ตารางที่ 4.12

Breakdown Sheet เอกสารการถ่ายทำในแต่ละฉาก แผ่นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Breakdown Sheet				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน	กลางวัน	กลางคืน	
ผู้กำกับ	พัทภูมิ โส๊ะเสน	Ext	Int	
เวลานัดหมาย	18.00 น.	เวลาถ่ายทำ	24.00 น. ถึง 03.00 น.	Sheet 10
สถานที่	ที่รกร้าง	วันที่	30/9/2548	
Maincast		Extra		Scene Page
กอบศักดิ์	แม็กซ์			h/1 11 ถึง 12
อำนาจ	จอม			
อิสริยาพร	เห็บอ			
		Shot	Remark	
		80 ถึง 97		
Props		Costume		
รถยนต์		กอบศักดิ์	เสื้อยืดสีดำ กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบ	
		อำนาจ	เสื้อยืดสีดำ กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบสีดำ	
		อิสริยาพร	เสื้อนักเรียน กระโปรงสีดำ รองเท้าแตะ	

ตารางที่ 4.13

Breakdown Sheet เอกสารกำกับทำในแต่ละฉาก ตอนที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)

เอกสารแสดงงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ เป็นการจัดการรวมสรุปยอดของงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ ขึ้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมด นับตั้งแต่ขึ้นตอนแรกจนถึงขึ้นตอนสุดท้ายจนเสร็จออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Budget Plan			
เรื่อง	จุดเปลี่ยน		
ผู้กำกับ	พัทภูมิ โส๊ะเส็น		
Date Prepare			
Pre Production			
Description	Unit Price	Quantities	Total
ค่าเช่า Mini DV	250	3	750
ค่าเดินทาง ติดตอ	800		800
ค่าอื่นๆ	1,000		1,000
Production			
Description	Unit Price	Quantities	Total
ค่าเช่ากล้อง	2,000	3	6,000
ค่าเช่าไฟ	1,000	1	1,000
ค่าเช่ารถปั่นไฟ	4,000	1	4,000
ค่าเดินทาง	500	3	1,500
ค่าอาหาร	600	3	1,800
ค่าอื่นๆ	1,000		1,000
Post Production			
Description	Unit Price	Quantities	Total
ค่าการ์ดติดตอ	3,000	1	3,000
ค่าอื่นๆ	1,000		1,000
Grand Total			21,850

ตารางที่ 4.14

Budget Plan เอกสารแสดงงบประมาณทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนที่เรียกได้ว่ามีความสำคัญที่สุดก็ได้ เพราะสิ่งที่เรเตรียมความพร้อมมาจากขั้นตอนอื่นๆ อาจจะพังทลายลงได้หากการทำงานในขั้นตอนนี้ขาดประสิทธิภาพ ทีมงานทุกคนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้การถ่ายทำดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีความสมบูรณ์ หรืออาจจะทำให้การทำงานเกิดความล่าช้า และเกิดข้อผิดพลาดบกพร่องก็เป็นที่ขึ้นอยู่กับการจัดวางตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบที่ชัดเจน แล้วยังขึ้นอยู่กับขอบข่ายงานของแต่ละหน้าที่แต่ละบุคคลอีกด้วย การทำงานควรเป็นไปอย่างรอบคอบและรัดกุม ปัญหาต่างๆอาจเกิดขึ้นโดยเราไม่คาดคิดมาก่อน ดังนั้นการตัดสินใจแก้ปัญหาควรรีไ้สติใคร่ครองให้ดีกว่าที่จะรีบร้อนทำลงไป เรียกว่าเราควรทุ่มเทแรงกายในการทำงานและทุ่มเททั้งพลังสมองในการตัดสินใจ

การเตรียมงานในขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับโดยตรงในส่วนของอุปกรณ์ได้แก่ อุปกรณ์กล้องและอุปกรณ์ไฟ ก่อนการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ไปยังสถานที่ถ่ายทำ ควรมีการสำรวจอุปกรณ์ว่าครบถ้วนตามจำนวนที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วควรตรวจสอบอุปกรณ์แต่ละชิ้นว่ามีความสมบูรณ์ต่อการใช้งานมากน้อยเพียงใด หากอุปกรณ์มีความบกพร่องชำรุดในส่วนใดก็ให้แก้ไขเบื้องต้นไปก่อนหากใช้งานจริงไม่ได้ก็ควรเปลี่ยนเอาอุปกรณ์ที่สมบูรณ์ไปใช้แทน ทั้งนี้เพื่อตัดปัญหาที่จะเกิดขึ้นระหว่างการถ่ายทำ

ในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งลักษณะการทำงานออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

5.1 งานแสดง (Acting)

ในส่วนของงานแสดง ผู้กำกับจะเป็นผู้ชี้แจงตั้งแต่การทำ ความเข้าใจเรื่องบทบาทการซ้อม ก่อนการแสดง แต่ก็เป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงที่ได้ถ่ายทำไปนั้นใช้ได้หรือไม่ ถ้าใช้ไม่ได้ก็ต้องชี้แจงจุดบกพร่องเพื่อให้ให้นักแสดงได้แก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองในการแสดงครั้งต่อไป

งานแสดงแบ่งงานให้กรแสดงต่างๆออกไปดังต่อไปนี้

ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director)

ผู้กำกับภาพยนตร์นอกจากจะเป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานโดยรวมของทีมงานแล้ว หน้าที่หลักๆยังต้องควบคุมกำกับการแสดงของนักแสดงอีกด้วย เป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงของนักแสดงในฉากนั้นๆใช้ได้หรือไม่ มีส่วนที่ต้องเพิ่มเติมตัดทอน หรือต้องแก้ไขอย่างไร ผู้กำกับต้องบอกนักแสดงให้รู้ถึงถึงเวลานั้นเพื่อทำการปรับปรุงการแสดงให้ได้อย่างผู้กำกับคิดเอาไว้

ผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant Director)

เป็นผู้ช่วยหรือผู้กำกับ ในกรณีที่ต้องควบคุมการแสดงของนักแสดงหลายคน หรือนักแสดงตัวประกอบจำนวนมาก เป็นผู้รับฟังข้อแก้ไขและเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะบางอย่างต่อผู้กำกับเพื่อการทำงานที่รวดเร็วชัดเจนและเข้าใจถูกต้องตรงตามกัน

ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (Continuity Person)

มีหน้าที่ดูแลความถูกต้องของส่วนประกอบทุกส่วนที่ปรากฏอยู่ในฉาก ให้มีความต่อเนื่องทางการแสดง ทิศทางการแสดงและการถ่ายทำกล้องไปในเอกสารบันทึกความต่อเนื่อง (Continuity Report) เพื่อการแสดงถึงการแสดงในแต่ละครั้งว่ามีข้อบกพร่องในส่วนใดและการแสดงครั้งไหนที่ใช้งานได้

ส่วนของงานแสดงนั้นจากการที่เข้าเข้าได้ทำการซักซ้อมก่อนการถ่ายทำหลายอาทิตย์อาจทำให้นักแสดงลืมบทบาทของตนไปบ้าง เพื่อความแน่ใจก่อนถ่ายทำเข้าเข้าจึงเรียกนักแสดงมาพบและบอกรายละเอียดของการแสดง อารมณ์ บุคลิกภาพ รวมไปถึงทิศทางต่างๆ คร่าวๆ อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักแสดงหลักในภาพยนตร์

นาย กอบศักดิ์ ล้อเลิศรัตนะ รับบทเป็น แม็กซ์ สำหรับนาย กอบศักดิ์นั้นเคยผ่านการแสดงภาพยนตร์มาบ้างแล้วทำให้ช่วยลดขั้นตอนการทำงานไปได้บ้าง โดยจากการที่ข้าพเจ้าเรียกนาย กอบศักดิ์มาซักซ้อมบทหลายครั้งเพราะเขาเป็นนักแสดงหลักที่ต้องเข้าฉากทุกฉาก เพื่อที่จะทำให้ตัวเขาเข้าใจถึงกระบวนการถ่ายทำว่าเป็นงานที่หนักหนาเอาการ เมื่อถึงการถ่ายทำจริงจึงไม่มีอาการ อึดอัดใดๆ สำหรับการแสดงนาย กอบศักดิ์มีความสามารถในการแสดงดีเป็นที่น่าพอใจ เมื่อให้แสดงอารมณ์ใดก็แสดงได้อย่างราบรื่น ส่วนในเรื่องของประโยคสนทนาโต้ตอบนั้นก็ไม่มีปัญหาใดๆ ไม่ว่าจะป็นน้ำเสียงหรือจังหวะในการพูดซึ่งนาย กอบศักดิ์แสดงออกมาได้ดี แต่มีข้อเสียเล็กน้อยด้านการแสดงออกท่าทางการขยับตัว หรือสายตาต่างๆ ที่ไม่เหมือนกันในแต่ละครั้ง คือให้แสดงหลายเทก ซึ่งในแต่ละเทกกลับแสดงไม่เหมือนกันแม้แต่ครั้งเดียว ซึ่งทำให้ยากในการตัดต่อลำดับภาพให้เกิดความต่อเนื่อง

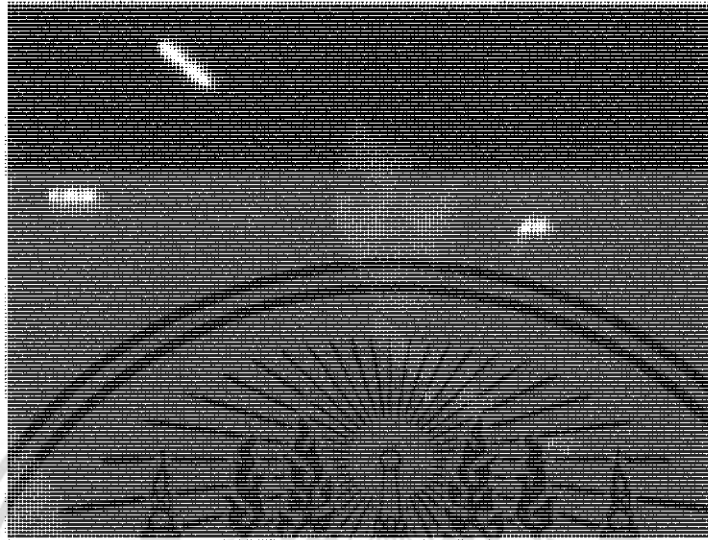

ภาพที่ 5.1 สีหน้า การแสดงออกทางแววตาของนาย กอบศักดิ์

นาย อำนาจ มลย์กล้า รับบทเป็น จอม ข้าพเจ้าเลือกนายอำนาจเพราะบุคลิกภาพภายนอกเป็นหลัก เนื่องจากนาย อำนาจมีบุคลิกที่ดูหยาบกระด้าง ตรงกับตัวละครในภาพยนตร์ โดยขั้นแรกข้าพเจ้าได้เรียกนาย อำนาจมารับบทภาพยนตร์และบอกเล่าถึงรายละเอียดต่างๆ จากนั้นเมื่อเขาได้ทำการอ่านบทแล้วข้าพเจ้าจึงได้เริ่มต่อบท จากนั้นจึงค่อยซ้อมบท ซึ่งทำให้พอมองเห็นว่าสามารถรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทเป็นจอมได้ เนื่องจากบทบาทที่ได้รับเป็นจอมซึ่งไม่ค่อยมีประโยชน์พุดมากนัก ส่วนใหญ่จึงเน้นไปที่แววตา ท่าทางและบุคลิกภาพมากกว่าทำให้ไม่มีปัญหาในเรื่องการจดจำประโยชน์พุดเท่าใดนัก

ภาพที่ 5.2 สีหน้า การแสดงออกทางแววตาของนาย อำนาจ

นักแสดงสมทบในภาพยนตร์

นักแสดงสมทบในภาพยนตร์เรื่องนี้หลายคนซึ่งข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงพวกเขาในภาพรวมแต่จริงแล้วนักแสดงสมทบมีความสำคัญกว่าที่ข้าพเจ้าคิดไว้มาก เพราะหากเราเสียเวลาไปกับการชักชวนนักแสดงหลักจนไม่เหลือเวลาสำหรับนักแสดงสมทบ เมื่อถึงเวลาถ่ายทำจริงแล้วปัญหาเหล่านั้นก็จะสะท้อนกลับมาหาเรา เพราะนักแสดงเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งในภาพยนตร์เช่นเดียวกัน แม้จะเข้าฉากเพียงแค่ฉากเดียวก็ตาม แต่ในเมื่อเขาต้องแสดงร่วมกับนักแสดงนำ การแสดงของพวกเขาเหล่านั้นก็ต้องแสดงให้ได้เทียบเท่ากับนักแสดงนำเพื่อให้เกิดความกลมกลืน หลายครั้งที่ข้าพเจ้าต้องเสียเวลาในการถ่ายทำไปกับการชักชวนนักแสดงสมทบ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นหากมีการชักชวนบทบาทที่ดีในตอนแรก โดยส่วนมากเมื่อข้าพเจ้าคัดเลือกนักแสดงสมทบให้ได้ตรงกับลักษณะบุคลิกภาพของตัวละครแล้ว จากนั้นจึงบอกเล่าคร่าวๆเกี่ยวกับตัวละครที่พวกเขาจะต้องรับบทบาทเป็น และให้พวกเขาเหล่านั้นลองแสดงตามบทบาทที่ได้รับ และเมื่อถึงช่วงถ่ายทำนั้นนักแสดงสมทบมักจะมีปัญหาเรื่องอาการตื่นกลัว เมื่อถ่ายทำในชุดที่มีกล้องอยู่ตรงกับระดับสายตาของพวกเขาพวกเขาก็จะผลอมองกล้องไปด้วย อีกเรื่องเป็นปัญหาเรื่องประโยชน์สนทนา ซึ่งส่วนมากมักยึดถือรูปแบบที่ข้าพเจ้าเขียนขึ้นในบทภาพยนตร์ที่มอบให้พวกเขาไปก่อนนี้มากเกินไป จนทำให้ฟังดูไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นธรรมชาติ ไม่เป็นภาษาของตัวเอง ซึ่งทำให้ยากในการจดจำ เมื่อแสดงในครั้งต่อมา
ข้าพเจ้าจึงให้พวกเขาเหล่านั้นคิดประโยคพูดของคนขึ้นเอง โดยที่ยังคงตามความหมายที่ข้าพเจ้า
ต้องการไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 งานออกแบบงานสร้าง (Production Design)

งานออกแบบงานสร้างนั้นถือว่าเป็นงานขั้นต้นก่อนช่วงการเตรียมงานถ่ายทำ แต่ในขั้นตอนการถ่ายทำนั้นก็ยังจะละเอียดเสียมิได้ เนื่องจากขณะถ่ายทำภาพยนตร์จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง แก้ไขงานออกแบบโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นฉาก อุปกรณ์ฉาก เสื้อผ้า นักแสดง เป็นต้น

งานออกแบบงานสร้างแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆออกได้ดังนี้

ผู้กำกับศิลป์ (Art Director)

เป็นผู้ควบคุมรายละเอียดของฉากหรือสถานที่ถ่ายทำทั้งในด้านการจัดวางและตกแต่งสิ่งต่างๆที่ปรากฏอยู่ในฉากที่กำลังจะถ่ายทำ ไปที่เลือก วัสดุตกแต่งและเขียนไปในทิศทางเดียวกันกับเรื่องราวที่บทภาพยนตร์แสดงเอาไว้

ผู้ดูแลอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop Master)

มีหน้าที่จัดและเก็บอุปกรณ์ที่ประกอบอยู่ในฉากแต่ละฉาก โดยประสานงานกับผู้กำกับศิลป์ ซึ่งทำหน้าที่จัดวางหรือตกแต่งอุปกรณ์ประกอบฉากเหล่านั้น ลงบนฉากโดยคำนึงถึงความสวยงามและความเหมาะสม

ผู้ดูแลเครื่องแต่งกาย (Wardrobe)

มีหน้าที่จัดเตรียมเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายของนักแสดงแต่ละคน โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายของนักแสดงในแต่ละฉากด้วย

จากการที่ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องนี้มีเหตุการณ์และการถ่ายทำภายนอกสถานที่ **Out Door** เป็นหลักทำให้ในส่วนของการออกแบบงานสร้าง **Production Design** จึงเน้นหนักไปที่เรื่องของ การหาสถานที่ **Location** เสื้อผ้า **Costume** และอุปกรณ์ประกอบฉาก **Prop** เป็นสำคัญ

สถานที่ที่เกิดเรื่องเป็นชุมชนท้องถิ่นเก่าแก่ 2 ชั้น ในย่านวัชรพล ซึ่งเป็นบ้านพักของตำรวจ นั้นเป็นสถานที่ที่เมื่อ อายุประมาณ 20-25 ปี ซึ่งเป็นบ้านพักส่วนมากยังคงเอกลักษณ์ดั้งเดิมไว้คือมีการต่อเติม เปลี่ยนแปลงไปไม่มากนัก ที่เปลี่ยนไปคือระยะเวลาและความทรุดโทรมมากกว่า และบริเวณรอบข้างที่ไม่มีตึกสูง หรือสิ่งอำนวยความสะดวก งาม สะดวกทันสมัยใดๆ ทำให้วิถีชีวิตของภาพมีแต่ไม่กี่สี่คือ สี่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาว จากบ้านพัก สีเขียวจากต้นไม้ต้นหญ้าและสีฟ้าจากท้องฟ้าในตอนกลางวัน ซึ่งเป็นเรื่องง่ายในการคุมโทนสีให้ออกมาไม่สะดุดตาผู้รับชมภาพยนตร์จนเกินไป

ภาพที่ 5.3 ภาพสถานที่การถ่ายทำภายในชุมชน

ส่วนในสถานที่ในฉากอื่นข้าพเจ้าจึงคัดเลือกสถานที่ หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่บ่งบอกว่าเป็นยุคสมัยใหม่รวมถึงโทนสีที่ไม่หลุดออกจากโทนสีขาว สีเขียวและสีฟ้าเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นฉากในร้านอาหาร หรือในฉากที่แม้จะจับจอบดูกันว่าจะเลิกจีจิงทรัพย์ หรืออย่างในฉากที่ถ่ายทำกันในตอนกลางคืน สถานที่ที่คัดเลือกมาอย่างสะพานก็เป็นสะพานเก่าที่มีความทรุดโทรม เพราะสถานที่เกิดเรื่องตามบทภาพยนตร์เป็นชานเมืองฉะนั้นภาพที่ผู้ชมได้เห็นจึงไม่ควรจะเป็นตึกสูงเปิดไฟหรือรถยนต์สมัยใหม่วิ่งขวักไขว่ไปมา

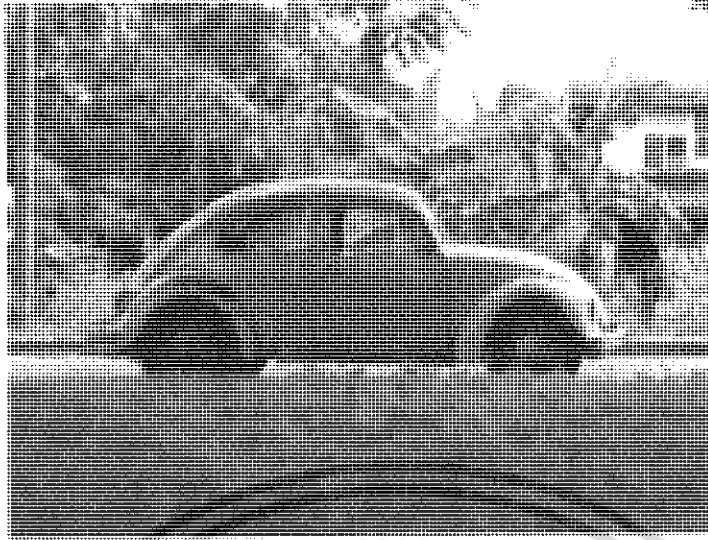
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.4 สะพานเก่าแลดูทรุดโทรม

ในส่วนของเสื้อผ้าของนักแสดง ทีมงานของข้าพเจ้าได้รวบรวมเสื้อผ้าทุกชิ้นที่นักแสดงจะต้องสวมใส่ในภาพยนตร์มาเก็บไว้ที่ตนเพียงผู้เดียวจึงสะดวกเมื่อต้องการถ่ายทำข้ามฉาก และมีการจดบันทึกข้อมูลเป็นอย่างดีในใบ **Breakdown** ว่าในฉากนี้เสื้อผ้าของนักแสดงหลักเป็นชุดอะไร นักแสดงสมทบชุดอะไร เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ

อุปกรณ์ประกอบฉากที่จำเป็นและสำคัญที่สุดคือรถที่ตัวเอกทั้งสองใช้ในการก่อเหตุคือรถยนต์และรถมอเตอร์ไซค์ สำหรับรถยนต์ข้าพเจ้าได้เลือกรถเก่า แต่สภาพที่จะใช้ในภาพยนตร์คือต้องมีสภาพเก่ามากคือไม่ใช่สีใหม่เอี่ยมตามสมัยนิยม จะต้องมีสภาพทรุดโทรมเพื่อไม่ให้ผู้รับชมเกิดความรู้สึกติดขัดว่าในเมื่อมีรถยนต์สภาพดีขับทำไมยังไปก่อเหตุชิงทรัพย์ได้ ซึ่งรถยนต์ที่ข้าพเจ้าหาได้มีสภาพเช่นนั้นคือ สีลอร่อน ไฟเสีย สภาพดูเก่าแก่ทรุดโทรมตรงตามเนื้อเรื่อง แต่ก็มีปัญหาในการทำงานคือรถมักจะดับเพราะสภาพเครื่องยนต์ที่ใกล้จะชำรุดแล้วนั่นเองทำให้เสียเวลาในการทำงานไปบ้าง

ภาพที่ 5.5 รถยนต์ที่ใช้ในภาพยนตร์

ส่วนรถยนต์ไซเบอร์นั้นข้าพเจ้าได้ใช้รถยนต์ไซเบอร์เก่าที่มีตกรถทำสีใหม่แทนที่จะใช้รถยนต์รุ่นใหม่ ๆ ตามที่เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมเพื่อให้ไม่หลุดจากเนื้อเรื่องและที่สำคัญก็มีเด็กวัยรุ่นบางกลุ่มก็นิยมตกแต่งรถยนต์ไซเบอร์รุ่นใหม่เก่าๆเช่นกัน

ภาพที่ 5.6 รถยนต์ไซเบอร์ที่ใช้ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph)

งานถ่ายทำภาพยนตร์เกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ อุปกรณ์กล้อง อุปกรณ์ไฟ การทำงานในขั้นตอนนี้อาจเป็นต้องมีความแม่นยำในการทำงานสูง ควบคุมบริหารเวลาการทำงานให้เหมาะสม และควรทำงานให้ได้ตามกำหนดเวลาที่ไว้วางแผนไว้

งานถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

ผู้กำกับภาพ (Director of Photography)

เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวจากบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ ขนาดภาพ การจัดแสง ถือได้ว่า เป็นผู้ควบคุมดูแล และกระจายงานต่างๆ ไปยังผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการถ่ายทำนี้

ผู้ถ่ายภาพ (Operative Camera)

มีหน้าที่ถ่ายภาพควบคุมการทำงานของกล้องและการเคลื่อนกล้องตามตัวแสดงทั้งในแนวระนาบ (Pan) และแนวตั้ง (Tilt) ตรวจสอบขนาดภาพและองค์ประกอบภาพ ตามคำสั่งของผู้กำกับภาพ

ผู้ช่วยถ่ายภาพ (Assistant Camera)

มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของการเคลื่อนย้าย ตำแหน่งกล้อง มอนิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ บางครั้งอาจมีบทบาทในการช่วยควบคุมกล้องได้แก่ การซัพพลายไฟกำลัง การปรับรูรับแสง เป็นต้น

ผู้จัดแสง (Gaffer)

ดูแลงานฝ่ายแสง ควบคุมและจัดตำแหน่งทิศทางไฟ ตัดสินใจเลือกใช้ขนาดกำลังไฟ และยังควบคุมอุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ แผ่นตัดแสง ฝ้ากรองแสง เกล็ดสีต่างๆ กระจายสะท้อนแสง แผ่นสะท้อนแสง กงทรย์ถ่วงขไฟ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันเสาร์ที่ 17 กันยายน 2548

เป็นวันแรกของกรถ่ายทำ ข้าพเจ้าได้นัดหมายนักแสดงคือ นาย กอบศักดิ์ และนาย พงศ์
 ขจร รวมทั้งทีมงานบางส่วนที่ลี้เคราะห์บังเวลา 05.00น. โดยขับรถยนต์ไปรับ เพราะนักแสดงและ
 ทีมงานยังไม่ทราบ ว่าสถานที่ถ่ายทำอยู่บริเวณไหนของซอยวัชรพล ข้าพเจ้าจึงต้องไปรับพวกเขา
 ลึกว่าจะให้นั่งรถมาถนัดเองเพราะอาจจะหลงทางทำให้เสียเวลาได้ ส่วนนักแสดงที่เหลือคือ นาย
 อภิชาติ และนาง สายทอง ข้าพเจ้าได้ให้ทีมงานอีกคนหนึ่งไปรับมาพบเจอกันที่สถานที่ถ่ายทำ
 จากนั้นข้าพเจ้าเรียกทีมงานและนักแสดงทั้งหมดมารวมกันเพื่อให้ทานอาหารพร้อมกันนั้นก็ได้อ
 ธิษฐานขอความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทำภายในวันนี้ทั้งหมดก่อนเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
 ตรงกัน ซึ่งในวันแรกจะเป็นการถ่ายทำทั้งหมด 4 ฉากด้วยกัน จากนั้นข้าพเจ้าได้แบ่งงานให้ผู้ช่วยนำ
 นักแสดงไปซ้อมในสถานที่ถ่ายทำจริงส่วนข้าพเจ้าและผู้ถ่ายภาพได้เริ่มดูถึงตำแหน่งการวางกล้อง
 ภายในฉากนั้น หลังจากที่ได้ตำแหน่งการวางกล้องตรงตามที่ต้องการแล้วจึงเริ่มการถ่ายทำฉากแรก
 เป็น **Master Shot** เก็บไว้ก่อน ซึ่งเพื่อให้สะดวกและง่ายในการตัดต่อจากนั้นก็ค่อยเริ่มถ่ายช
 อดสั้นๆของฉากนั้น ซึ่งลักษณะแสงแดดในยังไม่จัดมากนักทำให้การถ่ายทำฉากแรกไม่ยุ่งยากอะไร
 แต่หลังจากที่ถ่ายฉากแรกเสร็จสิ้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าสภาพแสงเริ่มจัดเกินไปสำหรับการถ่ายทำจึงย้าย
 กองเข้าไปถ่ายฉากในร่มภายในห้องรับแขกก่อน 2 ฉาก ซึ่งเป็นฉากที่นาย กอบศักดิ์จะต้องเข้ามา
 ถัดหน้าด้วย ข้าพเจ้าใช้คัลไฟ 800 W. ยิงเข้าด้านหลัง **Back Ground** ส่วนไฟอีกดวงยิงเข้า
Reflect เพื่อให้สะท้อนเข้าหาตัวนักแสดง ส่วนตำแหน่งการวางกล้องเนื่องจากเป็นห้องที่มีขนาด
 เล็กมากทำให้ต้องเลือกตำแหน่งวางกล้องเพียงด้านเดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงต้องเลื่อนโทรทัศน์ และตู้
 หนังสือออกเพื่อให้มีพื้นที่ในการวางกล้อง และไฟ
 สำหรับการมองเห็นได้อย่างชัดเจน ว่านาง สายทอง เดินเดินเมื่อมีกล้องและไฟอยู่ตรงหน้า ทำให้
 พูดยิ้มๆดูๆ ไม่สามารถเล่น ให้เป็นธรรมชาติอย่างที่ที่เคยลองซ้อมกับข้าพเจ้า รวมทั้งเวลา
 เดินเดินกลับมือการกระพริบตาบ่อยครั้งกว่าปกติ ทำให้กลัวว่าจะถ่ายทำทั้ง 2 ฉากนี้เสร็จก็กินเวลาไป
 หลายชั่วโมงทีเดียว จากนั้นเป็นการพักผ่อนให้นักแสดงและทีมงานทานอาหาร ก่อนที่เริ่มถ่ายทำ
 ฉากสุดท้ายของวันนี้ซึ่งขึ้นฉากที่นาย กอบศักดิ์ เข้าฉากกับนาย พงศ์ขจร และนาย อภิชาติ ฉากนี้
 เป็นฉากภายนอก ข้าพเจ้าไม่ได้จัดไฟในฉากนี้เพียงแค่ใช้ **Reflect** สะท้อนแสงเข้าไปหานักแสดง
 ปัญหาของฉากนี้อยู่ที่การบันทึกเสียงเพราะเป็นสถานที่ที่เสียงก้องมากเมื่อถ่ายมุมกว้าง **Master
 Shot** ข้าพเจ้าพยายามหาที่ซ่อนไมค์ให้ใกล้นักแสดงที่สุดแต่ก็ช่วยอะไรได้ไม่มาก ทำให้ในขั้นตอน
 ของการตัดต่อลำดับภาพจึงต้องใช้เสียงจากชอคนอื่นมาใช้แทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันอาทิตย์ที่ 18 กันยายน 2548

ในการถ่ายทำวันที่สอง วันก็เป็นวันที่มีเพียงนักแสดงหลักสองคนเข้าฉาก คือ นาย กอบศักดิ์ และ นาย อำนวย ข้าพเจ้าให้นาย กอบศักดิ์และทีมงานที่พักอาศัยอยู่แถวลาดกระบังนั่งรถแท็กซี่มาเอง ส่วนนาย อำนวยข้าพเจ้าไปรับที่บ้าน จากรถเป็นร้านอาหารข้าพเจ้าจึงถือโอกาสให้นักแสดงและทีมงานทานอาหาร รวมทั้งบอกกล่าวถึงรายละเอียดทั้งหมดของงานภายในวันนี้ เมื่อเข้าใจตรงกันจึงเริ่มถ่ายทำฉากแรก ข้าพเจ้าเริ่มงานเหมือนเช่นทุกครั้งคือให้นักแสดงซักซ้อมบทกับสถานที่จริงส่วนข้าพเจ้าและผู้ถ่ายภาพดูตำแหน่งการวางกล้อง ซึ่งในฉากนี้มีปัญหาเรื่ององแสงคือนักแสดงสองคนมีสีผิวที่ต่างกันมาก คือนาย กอบศักดิ์ มีผิวขาว ส่วนนาย อำนวยมีผิวคล้ำ ทำให้ต้องใช้ **Reflect** ช่วยให้มีแสงสะท้อนเข้าหน้านักแสดง ข้าพเจ้าได้บอกให้ผู้ถ่ายภาพปรับรับแสงของกล้องเพิ่มขึ้นด้วย อีกเรื่องคือเรื่องเสียงเพราะเป็นสถานที่ติดถนนทำให้มีเสียงเครื่องยนต์คิดเข้ามาในไมค์แก้ปัญหาด้วยการเปิดไมค์ให้ลมที่สุกแล้วให้นักแสดงพูดตั้งขึ้นกว่าปกติ ฉากต่อไปเป็นฉากที่นาย กอบศักดิ์ จะต้องซักทรงเท้าแล้วนาย อำนวยนำเงินส่วนแบ่งมาให้ กับอีกฉากเป็นฉากที่ทั้งสองคุยกันว่าจะเลิก และฉากที่ทั้งสองพบเจอกันเป็นครั้งแรก ทั้ง 3 ฉากนี้ไม่มีปัญหาเรื่องกรวางตำแหน่งกล้องเพราะเป็นที่โล่งกว้าง แต่มีปัญหาเรื่องแสงเพราะเป็นช่วงที่มีฝนตกบ้าง ทำให้วันนั้นแสงตกบ่อยครั้ง ทำให้การถ่ายทำไม่ต่อเนื่องเท่าใดนัก เมื่อนำมาทำทั้ง 3 ฉากนี้เสร็จก็เป็นเวลาบ่ายแก่ๆ ข้าพเจ้ายังเหลือฉากที่ต้องถ่ายภายในบ้านพักอีกฉาก ซึ่งจากการที่เริ่มต้นถ่ายทำจากนั้นล่าช้ามากทำให้ไม่เหลือแสงลอดหน้าต่างเหมือนที่ถ่ายทำไปเมื่อวาน และเนื่องจากไฟฟ้ามืดรวมามีแค่ 800 W. เพียง 2 ตัว ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาโดยการจัดไฟ 800 W. ตัวแรกยิงมาในทิศทางที่แสงธรรมชาติเข้าส่วนอีกตัวยิงเข้าด้านหลัง และใช้ **Reflect** ซ้อนแสงจากไฟตัวแรกสะท้อนไปที่นักแสดง ส่วนด้านการแสดงทั้งสองแสดงได้ในระดับที่น่าพอใจดี การถ่ายทำในทุกๆฉากข้าพเจ้าจะเริ่มจากการถ่าย **Master Shot** ทุกครั้งก่อนจะเก็บภาพในขนาดหรือมุมที่กล้องนครบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันศุกร์ที่ 30 กันยายน 2548

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการถ่ายทำและสถานที่ที่ต้องถ่ายมีเพียง 3 ฉาก แต่เป็นฉากที่สำคัญ ทั้งสิ้น รวมทั้งยังเป็นฉากนอกสถานที่กลางคืนด้วยทำให้การเตรียมงานจะต้องยิ่งรอบคอบมากกว่าเดิม ข้าพเจ้ารีบเริ่มต้นโดยการไปปรับไฟและเครื่องปั่นไฟ เพราะจะทำให้ประหยัดเงินไปได้ถึง 1,500 บาทหากไปปรับอุปกรณ์เหล่านี้ด้วยตนเองแทนที่จะเช่ารถขนไปเพราะต้องใช้รถกระบะขนเมื่อไปถึงสถานที่ปรากฏว่ามีฝนตก รๆ 1 ชั่วโมงให้การทำงานล่าช้าไปอีกกว่าจะได้เริ่มถ่ายทำฉากแรกของวันนี้ก็กินเวลาไป 20.00น. ฉากแรกเป็นชอยเปลี่ย และมีรถมอเตอร์ไซค์เข้ามาฉากด้วย ข้าพเจ้าให้ผู้ถ่ายภาพหาตำแหน่งการวางกล้องก่อนฉากนั้นมาร์คตำแหน่งนักแสดง มัดจิ้งจอกยัดไฟที่หลัง ข้าพเจ้าใช้ไฟ 2,000 W. ตัวหนึ่งยิงมาจากด้านหลังของนักแสดงในตำแหน่งที่สูงเพื่อให้เป็นไฟดวงจันทร์ ส่วนไฟอีกตัวยิงเข้ามาจากถนนเพื่อให้ดูเหมือนไฟถนนทั่วไป และใช้ไฟ 800 W. 2 ตัวยิงเพิ่มใส่นักแสดง และหลังจากที่ถ่ายช็อตต่างๆ จนครบก็วันข้าพเจ้าจึงเริ่มถ่ายทำช็อตสุดท้ายที่มีการเคลื่อนกล้องคือ นักแสดงขับมอเตอร์ไซค์ออกจากฉากไป แล้วกล้องเคลื่อนตามจนหลุดเฟรมโดยให้กล้องขึ้นไปอยู่บนรถกระบะ แล้วข้าพเจ้าจะต้องนัดคิวกับนักแสดงว่าควรขับด้วยความเร็วเท่าใด โดยส่วนที่งานที่ขับรถกระบะจะต้องขับด้วยความเร็วที่สัมพันธ์กัน จากนั้นข้าพเจ้าได้ย้ายกองไปถ่ายทำฉากต่อไปคือฉากบนสะพาน ในฉากนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ถ่ายทำ Master Shot เหมือนเช่นทุกครั้ง เพราะ ในฉากนี้ไม่สามารถถ่ายต่อเนื่องได้เพราะจะต้องมีฉากอีกชั้นเข้ามาที่ขั้วของ และนักแสดงสมทบจะต้องก้มลงกับพื้นซึ่งข้าพเจ้าได้เตรียมผู้ยกมาปูรองไว้เพื่อให้ก้มไม่เจ็บ ส่วนในเรื่องของการจัดไฟข้าพเจ้าได้นำไฟ 2,000 W. มาทำการเซตให้เป็นเหมือนเป็นไฟบนหัวสะพาน ในฉากนี้เกิดปัญหาใหญ่สุดคือเป็นเรื่องของการแสดงเพราะนักแสดงสมทบไม่สามารถเล่นช็อตโดนทุบที่ท้ายทอยแล้วล้มลงไปให้ดูสมจริงได้ ข้าพเจ้านั้นว่าเปลืองเวลาเกินไปจึงเลือกหัตถ์ที่ดีที่สุดแล้วย้ายกองไปถ่ายฉากสุดท้าย ฉากนี้เป็นฉากที่ นาย กอบศักดิ์ มละนาย อำนาจ จะต้องชกต่อยกัน ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นนักแสดงทั้งคู่เป็นคนนัดแนะกันเองว่าจะมีคิวบู๊อย่างไร โดยข้าพเจ้าได้เลือกถ่ายทำฉากนี้เป็นภาพกว้างเพื่อให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกว่าคนเป็นผู้ร่วมสังเกตการณ์ด้วย ลักษณะของแสงในฉากนี้คือ ใช้ไฟ 2,000 W. หนึ่งตัวยิงเข้ามาเพื่อให้เหมือนแสงดวงจันทร์ ส่วนไฟ 2,000 W. อีกตัวยิงเข้าหานักแสดง และไฟ 800 ที่เหลือยิงเข้ามาจกถนนให้เหมือนไฟถนน ลักษณะของแสงในการถ่ายทำวันนี้จะเป็น **Hard Light-Low Key**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity Report				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน			
ผู้กำกับ	พิท ภูติ โต๊ะเก็บ			
วันที่	17/9/2548	กลางวัน	กลางคืน	
สถานที่ถ่ายทำ	ชุมชนย่าน วัชรพล	Ext	Int	
Scene	Shot	Description	Take	Remark
a/2	14,23,25	LS แม็ก โหน่ง โต คอยกันเล่นจนจบ	1	ไม่ได้โฟกัส
a/2	14,23,25	LS แม็ก โหน่ง โต คอยกันเล่นจนจบ	2	เล่นเร็วไป
a/2	14,23,25	LS แม็ก โหน่ง โต คอยกันเล่นจนจบ	3	เล่นผิด
a/2	14,23,25	LS แม็ก โหน่ง โต คอยกันเล่นจนจบ	4	OK
a/2	16,22	MS รับหน้าโหน่ง โต	1	เล่นผิด
a/2	16,22	MS รับหน้าโหน่ง โต	2	แสงเปลี่ยน
a/2	16,22	MS รับหน้าโหน่ง โต	3	OK
a/2	15,18,20	CU หน้าแม็กช่พูด	1	ขยับตัวผิด
a/2	15,18,20	CU หน้าแม็กช่พูด	2	OK
a/2	19,24	MS คอยเสร็จแม็กช่ลุกขึ้น	1	เดินผิด
a/2	19,24	MS คอยเสร็จแม็กช่ลุกขึ้น	2	เล่นเร็ว
a/2	19,24	MS คอยเสร็จแม็กช่ลุกขึ้น	3	เล่นผิด
a/2	19,24	MS คอยเสร็จแม็กช่ลุกขึ้น	4	OK

ตารางที่ 5.1

Continuity Report แสดงความต่อเนื่องของการถ่ายทำ ณ ตอนที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity Report				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน			
ผู้กำกับ	พิท ภูมิ วิริยะสิน			
วันที่	18/9/2548	กลางวัน	กลางคืน	
สถานที่ถ่ายทำ	ชุมชนย่านจักร พก	Ext	Int	
Scene	Shot	Description	Take	Remark
e/1	60.68	CS สีน้าชกรองเท้า		1 โฟกัสไม่ได้
e/1	60.68	CS สีน้าชกรองเท้า		2 OK
e/1	59.63	LS จอมเอาเงินมาให้แม็กซ์		1 อารมณ์ไม่ได้
e/1	59.63	LS จอมเอาเงินมาให้แม็กซ์		2 เล่นเร็วไป
e/1	59.63	LS จอมเอาเงินมาให้แม็กซ์		3 พุดผิด
e/1	59.63	LS จอมเอาเงินมาให้แม็กซ์		4 OK
e/1	62	MS แม็กซ์กรองเท้า		1 OK
e/1	61	CU จอมมองเงินหน้าโกรธ		1 เข้าไป
e/1	61	CU จอมมองเงินหน้าโกรธ		2 OK
e/1	65	MS แม็กซ์ต่อว่าจอม		1 เล่นผิด
e/1	65	MS แม็กซ์ต่อว่าจอม		2 อารมณ์ไม่ได้
e/1	65	MS แม็กซ์ต่อว่าจอม		3 พุดผิด
e/1	65	MS แม็กซ์ต่อว่าจอม		4 พุดผิด
e/1	65	MS แม็กซ์ต่อว่าจอม		5 เล่นผิด
e/1	65	MS แม็กซ์ต่อว่าจอม		6 OK
e/1	64	MS จอมสั่นหน้าเฉยเมย		1 ผิดตำแหน่ง
e/1	64	MS จอมสั่นหน้าเฉยเมย		2 ผิดตำแหน่ง
e/1	64	MS จอมสั่นหน้าเฉยเมย		3 ผิดตำแหน่ง
e/1	64	MS จอมสั่นหน้าเฉยเมย		4 OK
e/1	เสริม	CU แทนสายดาเห็นเงิน		1 เห็นเท้า
e/1	เสริม	CU แทนสายดาเห็นเงิน		2 OK
e/1	เสริม	CU มีอรับเงิน		1 ผิดตำแหน่ง
e/1	เสริม	CU มีอรับเงิน		2 ผิดตำแหน่ง
e/1	เสริม	CU มีอรับเงิน		3 OK

ตารางที่ 5.2

Continuity Report แสดงความต่อเนื่องของการถ่ายทำ แผ่นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continuity Report				
เรื่อง	จุดเปลี่ยน			
ผู้กำกับ	พิชญ์ วัฒนจินดา			
วันที่	30/9/2548	กลางวัน	กลางคืน	
สถานที่ถ่ายทำ	ที่ร้าง	Ext	Int	
Scene	Shot	Description	Take	Remark
h/1	97	LS รถขับออกไป	1	ประตูไม่ปิด
h/1	97	LS รถขับออกไป	2	ประตูไม่ปิด
h/1	97	LS รถขับออกไป	3	OK
h/1	80,90	LS จอมตั้งผู้หญิงมาจากรถ	1	ไม่ถูกตำแหน่ง
h/1	80,90	LS จอมตั้งผู้หญิงมาจากรถ	2	น้ำเสียงไม่ได้
h/1	80,90	LS จอมตั้งผู้หญิงมาจากรถ	3	OK
h/1	82,86	CU สีน้หน้าจอมแล้วพูด	1	สีหน้าไม่ได้
h/1	82,86	CU สีน้หน้าจอมแล้วพูด	2	OK
h/1	83	MS แม็กชพูด	1	เล่นเร็วไป
h/1	83	MS แม็กชพูด	2	สีหน้าไม่ได้
h/1	83	MS แม็กชพูด	3	OK
h/1	85,88	CU หน้าแม็กชแล้วพูด	1	เล่นช้าไป
h/1	85,88	CU หน้าแม็กชแล้วพูด	2	OK
h/1	81,87	CU ผู้หญิงร้องไห้ช่วย	1	OK
h/1	89,91	MS แม็กชกับจอม	1	อารมณ์ไม่ได้
h/1	89,91	MS แม็กชกับจอม	2	OK
h/1	93,95	LS แม็กช จอม ดอสู้กัน	1	OK
h/1	92	MS จอมลุกขึ้นดอยแม็กช	1	OK
h/1	94	MS แม็กชดอยหน้าจอม	1	OK
h/1	96	CU ผู้หญิงร้อง	1	น้ำเสียงไม่ได้
h/1	96	CU ผู้หญิงร้อง	2	OK

ตารางที่ 5.3

Continuity Report แสดงความต่อเนื่องของการถ่ายทำ แผ่นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

6.1 การลำดับภาพ

ในขั้นตอนการลำดับภาพยนตร์ข้าพเจ้าได้เลือกใช้โปรแกรมการตัดต่อ **Adobe Premiere Pro** ในการตัดต่อลำดับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องนี้ เพราะเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพในการตัดต่อทั้งภาพและเสียงประกอบในแบบเรียลไทม์ที่แม่นยำทำให้สามารถแสดงผลของการตัดต่อได้ทันที นอกจากนี้ยังเป็นโปรแกรมที่รองรับซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ได้หลายรุ่น รวมไปถึงการทำงานร่วมกับกล้องวิดีโอชนิด **DV** อีกหลายรุ่น

ก่อนที่จะทำการตัดต่อภาพยนตร์ในเครื่องคอมพิวเตอร์ ฟุตเทจของภาพยนตร์ทั้งหมดจะต้องถูกนำเข้าไปบันทึกลงสู่ฮาร์ดดิสก์เพื่อให้พร้อมสำหรับการใช้งานซึ่งจะเรียกกระบวนการนี้ว่าการ **Capture** ซึ่งข้าพเจ้าได้ **Capture** ฟุตเทจทั้งหมดลงสู่เครื่องคอมพิวเตอร์โดยมีการตั้งชื่อ **Shot** ต่างๆ ตามที่ได้ทำไว้ในบทถ่ายทำเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจและการเรียกใช้ **Shot** ต่างๆเหล่านั้น เมื่อผ่านขั้นตอนของการ **Capture** ข้าพเจ้าได้นำไป **Continuity Report** มาตรวจสอบว่าตรงกันหรือไม่ มี **Shot** ไหนขาดหรือเพิ่มมาอย่างไรจากบันทึกในการถ่ายทำภาพยนตร์ และในการบันทึกนั้นถูกต้องตามจริงหรือไม่ การตรวจฟุตเทจเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะในการถ่ายทำอาจมีการละเลยหรือสะเพร่าไป การตรวจฟุตเทจจะช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้และยังช่วยเตรียมความพร้อมในการตัดต่อลำดับภาพไปในตัว

จากนั้นเป็นการนำ **Shot** ในภาพยนตร์เหล่านั้นมาทำการลำดับภาพโดยการเรียงร้อยต่อกันซึ่งเทคนิคในการเชื่อมต่อกันของภาพมีดังนี้

1. การตัดภาพ (**Cut**) คือการตัดภาพชนกันจาก **Shot** หนึ่งต่อเข้ากับอีก **Shot** หนึ่งตามลำดับเหตุการณ์

2. การเลือนภาพ (**Fade**) มี 2 ประเภทคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-การเลื่อนภาพเข้า (**Fade In**) คือการเริ่มภาพจากภาพดำแล้วค่อยปรากฏภาพสว่างขึ้น มักใช้สำหรับการเปิดเรื่อง

-การเลื่อนภาพออก (**Fade Out**) คือการที่ภาพในตอนท้าย **Shot** ค่อยมืดดำสนิท มักใช้สำหรับการปิดเรื่องตอนจบ

3. การจางภาพซ้อน (**Dissolve**) คล้ายกับการเลื่อนภาพแต่เป็นการค่อยเลื่อนภาพจากภาพหนึ่งออกแล้วอีกภาพหนึ่งค่อยเลื่อนเข้าจนปรากฏเป็นภาพชัดเจน

4. การกวาดภาพ (**Wipe**) คือการกวาดภาพหนึ่งออกไปจากเฟรมในขณะที่อีกภาพหนึ่งเข้ามาแทนที่ การกวาดภาพมีหลายเทคนิควิธีใช้ก็แตกต่างกัน

ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าได้เริ่มการตัดต่อลำดับภาพในแต่ละฉากโดยการวาง **Master Shot** คือภาพของ **Shot** มุมกว้างที่ถ่ายยาวจนจบในฉากนั้นแล้วใช้ภาพปานกลาง ภาพใกล้ ภาพสองคน หรือภาพอื่น ๆ มาเป็นภาพแทรกสลับไปมาเพื่อให้ได้จังหวะในการเล่าเรื่องที่ดูต่อเนื่อง โดยในการทำการตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบครั้งแรกนั้น ข้าพเจ้ายังไม่ได้คำนึงถึงจังหวะความต่อเนื่องของแต่ละ **Shot** มากมายนักเพียงแต่สนใจไปที่ความสมบูรณ์ของ **Shot** ต่างๆที่นำมาเรียงร้อยกันมากกว่า ฉะนั้นในขั้นตอนการทำการตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบในครั้งแรกๆไปจึงจะดูในรายละเอียดของความต่อเนื่องในฉากนั้นๆเพื่อให้เหมาะสมที่สุด เมื่อเสร็จสิ้นการตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบแล้ว ข้าพเจ้ามีความคิดว่าตัวภาพยนตร์มีความยาวเกินไปคือระยะเวลาประมาณ 17 นาที ซึ่งอาจจะทำให้ผู้รับชมเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย หรือไม่มีสมาธิกับเนื้อเรื่องไปจนจบได้ จึงได้ทำการตัดทอนฉากแรกคือฉาก a/1 ออกไป และได้ปรับความยาวของ **Shot** หรือบงกชเกาหลีใหม่ให้สั้นลง ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อเนื้อหาของภาพยนตร์

เมื่อถึงขั้นตอนการทำการตัดต่อแบบละเอียด ฉากที่ตรวจตราดูอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ข้าพเจ้าพบว่าภาพยนตร์ยังขาด **Shot** เชื่อมต่ออยู่ในบางฉาก รวมไปถึงภาพแทรก **Insert Shot** จึงต้องถ่ายทำ **Shot** ต่างๆ เหล่านี้เพิ่มเติมภายหลัง เพื่อมาใช้ในการตัดต่อลำดับภาพในครั้งสุดท้าย โดยมีกระบวนการของการ **Mix** เสียงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้เสียงต่างๆในภาพยนตร์กลมกลืนกัน เพราะในการถ่ายทำบางฉากที่มีสถานที่อยู่ใกล้ห้องนอนมักมีเสียงเครื่องรถยนต์ ทำให้อาการได้ยินที่เสียงสนทนาของนักแสดงหลักเสียงไม่ได้ที่จะมีเสียงรบกวนเหล่านี้เข้ามาด้วย รวมทั้งดนตรีประกอบในท้ายเรื่องด้วย ส่วนทางด้านภาพข้าพเจ้าได้เปลี่ยนการลำดับภาพในตอนเปิดเรื่องโดยใช้เหตุการณ์ที่มีนักแสดงมาเปิดเรื่องเพื่อให้ดูน่าสนใจ วนเป็นการเล่าเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความกล้าด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้รับชมไม่เกิดความท้อแท้ และทำให้เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ในภาพยนตร์ได้ดี
ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การลำดับภาพแบบต่อเนื่อง

การตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง (**Continuity**) คือ การลำดับภาพแบบนำเอาภาพจาก **Shot** ต่างๆ จากตอนเดียวกันมาลำดับเล่าเรื่องแบบต่อเนื่องกัน โดยที่ไม่มีภาพอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้อง กับเหตุการณ์ในตอนนั้นๆ เช่นภาพแทรก ทั้งนี้เพื่อเป็นการเน้นย้ำถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในฉาก นั้นได้อย่างชัดเจน การตัดต่อในลักษณะนี้จำเป็นจะต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของตัวละครเป็นหลัก เนื่องจากการเปลี่ยนภาพจากภาพหนึ่งไปสู่อีกภาพหนึ่งนั้น การแสดงและทิศทางของตัวแสดงจะเป็น ตัวเชื่อมโยงระหว่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.2.1-6.2.13 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง ในฉากบี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 การลำดับภาพที่มีการสนทนา

การตัดต่อลำดับภาพที่มีการสนทนานั้น จะต้องคำนึงถึงการเคลื่อนไหวของลักษณะท่าทาง และคำพูดให้สอดคล้องกัน เราจะละเลยส่วนใดส่วนหนึ่งหรือให้ความสำคัญกับส่วนใดส่วนหนึ่ง มากไปกว่ากันไม่ได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการตัดต่อลำดับภาพที่มีจากสนทนาคือ จังหวะรับส่งคำพูด ที่ดี อีกทั้งการมีปฏิริยาตอบรับ (Re-Action) ของตัวแสดงเพื่อบ่งบอกความหมายของคำพูดที่ได้ยินได้ฟัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.3.1-6.3.13 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพที่มีการสนทนาในฉากซี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 การลำดับภาพแบบเน้นอารมณ์

การตัดต่อลำดับภาพแบบเน้นอารมณ์เป็นการตัดต่อลำดับภาพเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของฉากนั้นๆ เช่น อารมณ์เหงา เศร้า สาบสูญหรือตื่นเต้น ด้วยอารมณ์ที่แตกต่างกันนี้ทำให้จังหวะและเวลาของภาพมีความแตกต่างกันไป อารมณ์เหงาหรือเศร้าจะให้จังหวะและเวลาในการตัดภาพที่ช้า เพื่อให้คนดูค่อยๆ ซึมซับความรู้สึก ในทางกลับกัน จังหวะและเวลาในการตัดภาพที่เร็วจะเหมาะกับอารมณ์ที่ตื่นเต้นหรือสนุกสนาน สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งในการลำดับภาพเพื่อนั้นอารมณ์ คือ **(Re-Action)** หรือความรู้สึกร่วมของตัวละครในเหตุการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ชมมีความเข้าใจถึงอารมณ์ของตัวละครตามไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกภาพที่ 6.4.1-6.4.17 สงวนตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบเน้นอารมณ์ในฉากกีฬาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 การลำดับภาพแบบหยาบ

การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบเป็นการจัดวางเรียงภาพและเสียงไปตามลำดับบทภาพยนตร์ เพื่อดูเรื่องราวทั้งหมดโดยยังไม่เน้นเรื่องของจังหวะ (Rhythm) และเวลา (Timing) อีกทั้งยังดูความเหมาะสมด้วยว่าส่วนใดควรเก็บไว้ ส่วนใดควรตัดออก เมื่อเห็นว่าส่วนใดไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป ซึ่งมีผลต่อเรื่องราวก็ควรทำการจดบันทึกไว้ เพื่อทำการถ่ายซ่อมหรือถ่ายทำเพิ่มเติม

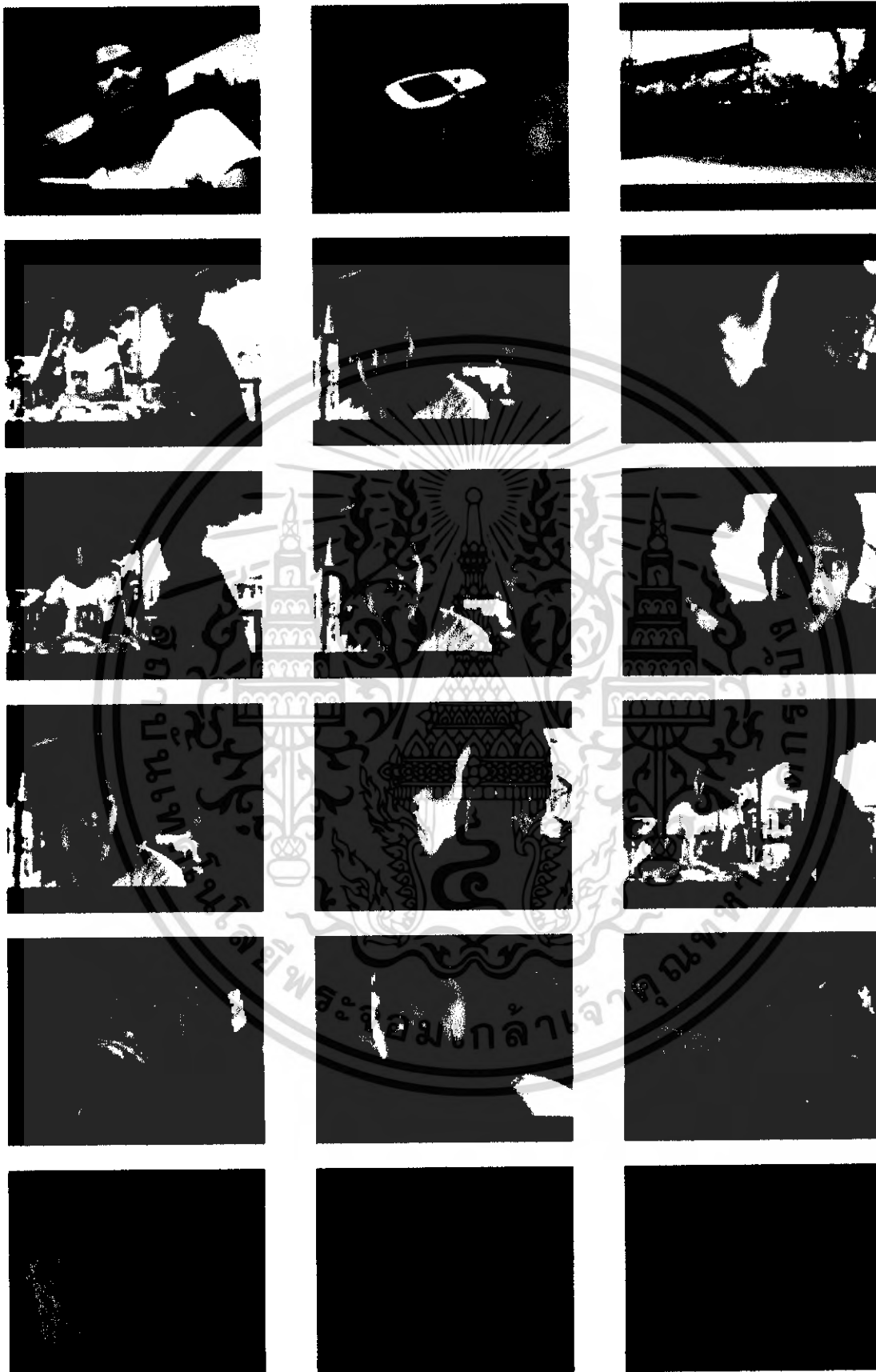
หลังการทำการเรียงภาพในขั้นตอนการตัดต่อ **Rough Cut** จนครบตลอดทั้งเรื่องทำให้ทราบว่าส่วนใดที่ควรจะถ่ายเพิ่มเติม ส่วนใดที่ไม่สำคัญและควรตัดออก ทั้งนี้เพื่อให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากที่สุด

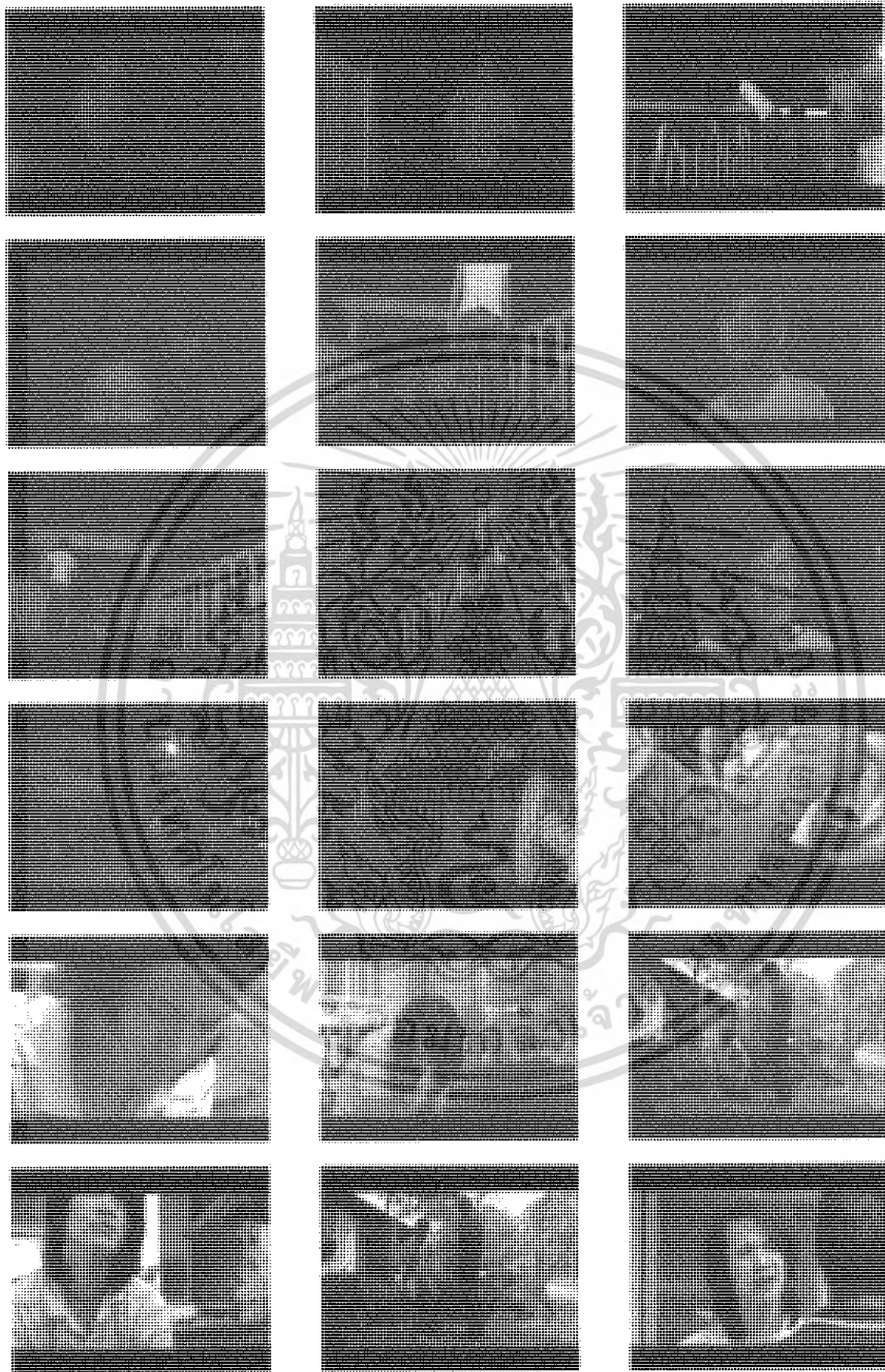
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

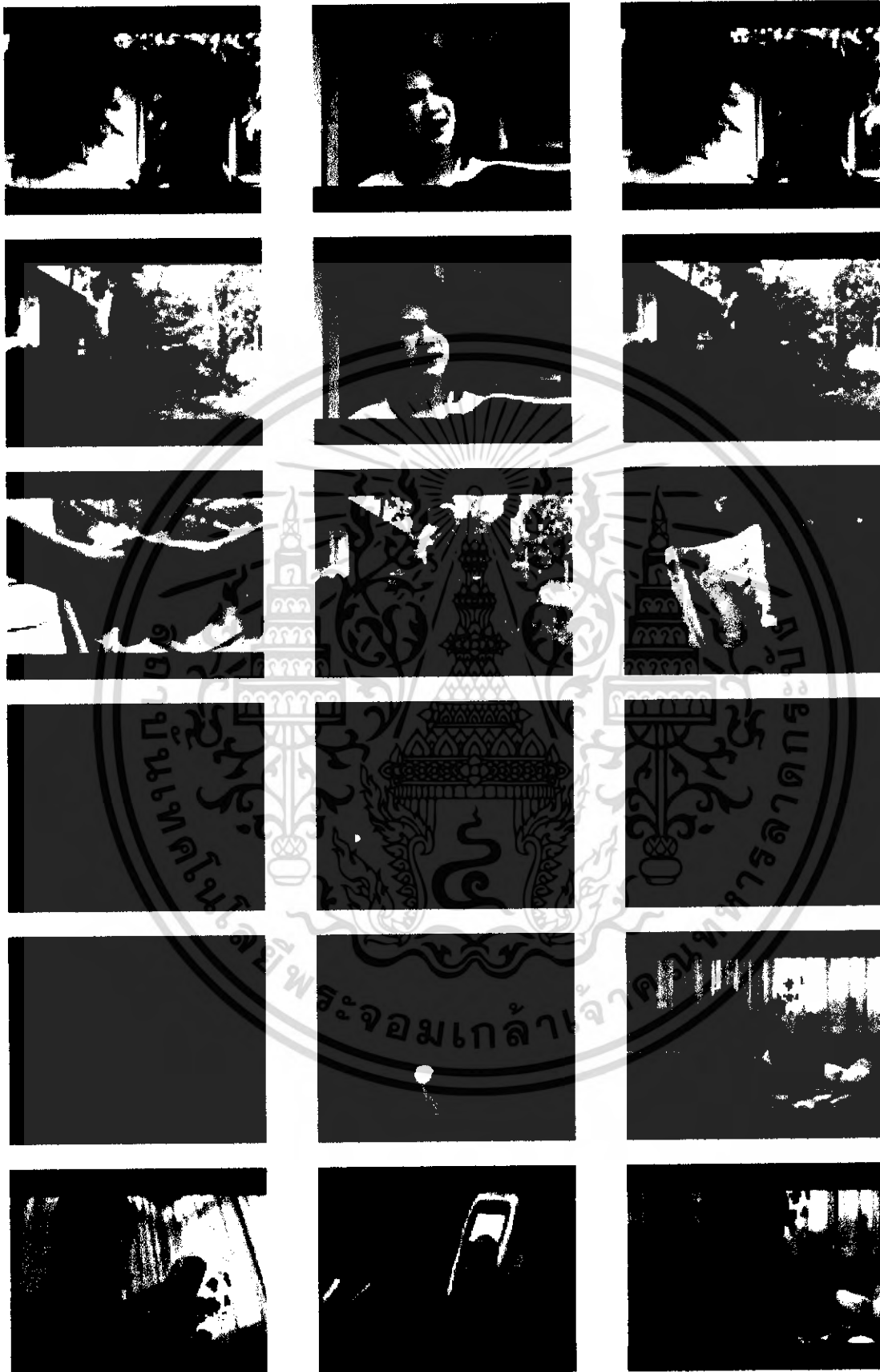
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

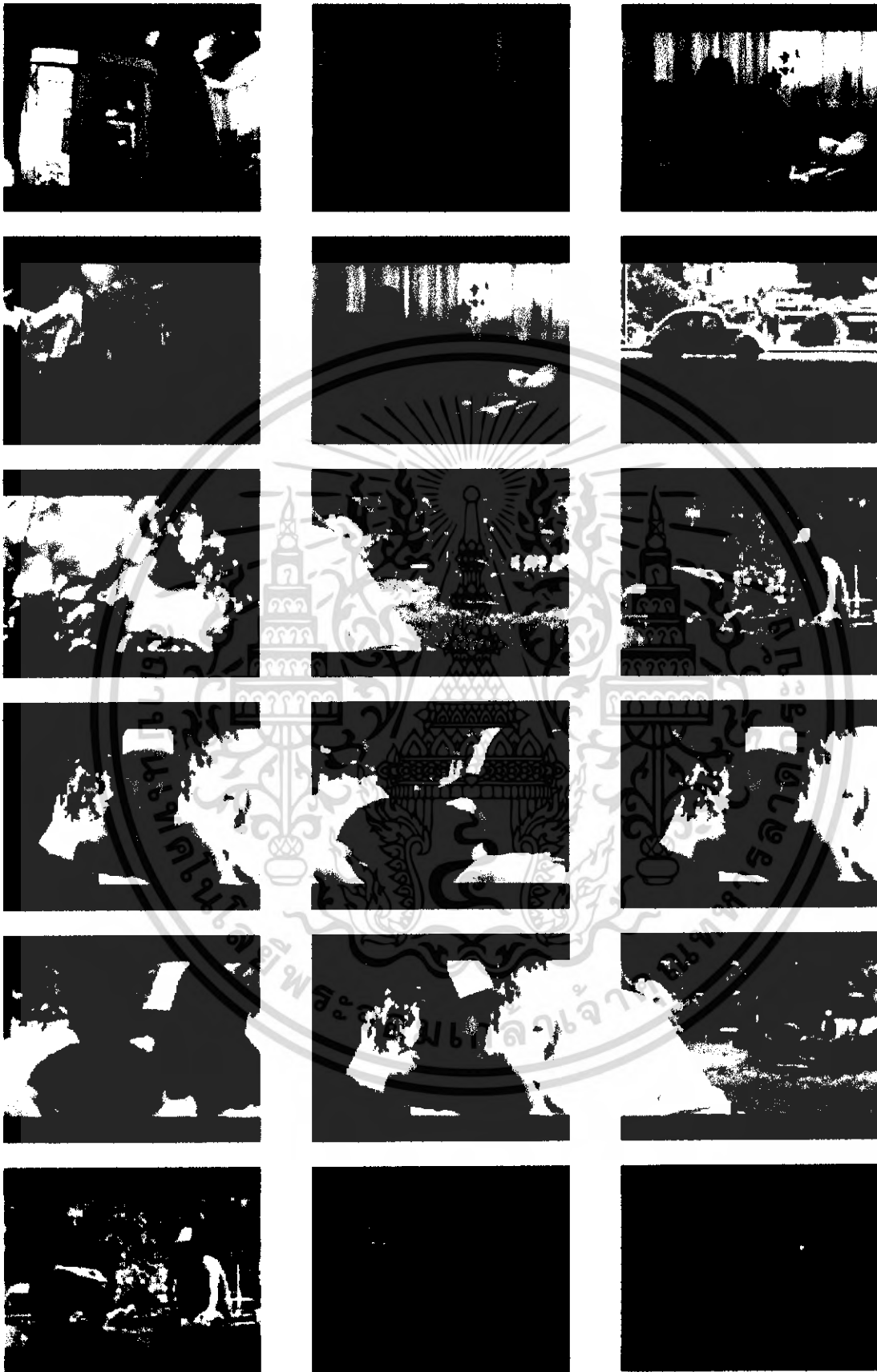
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

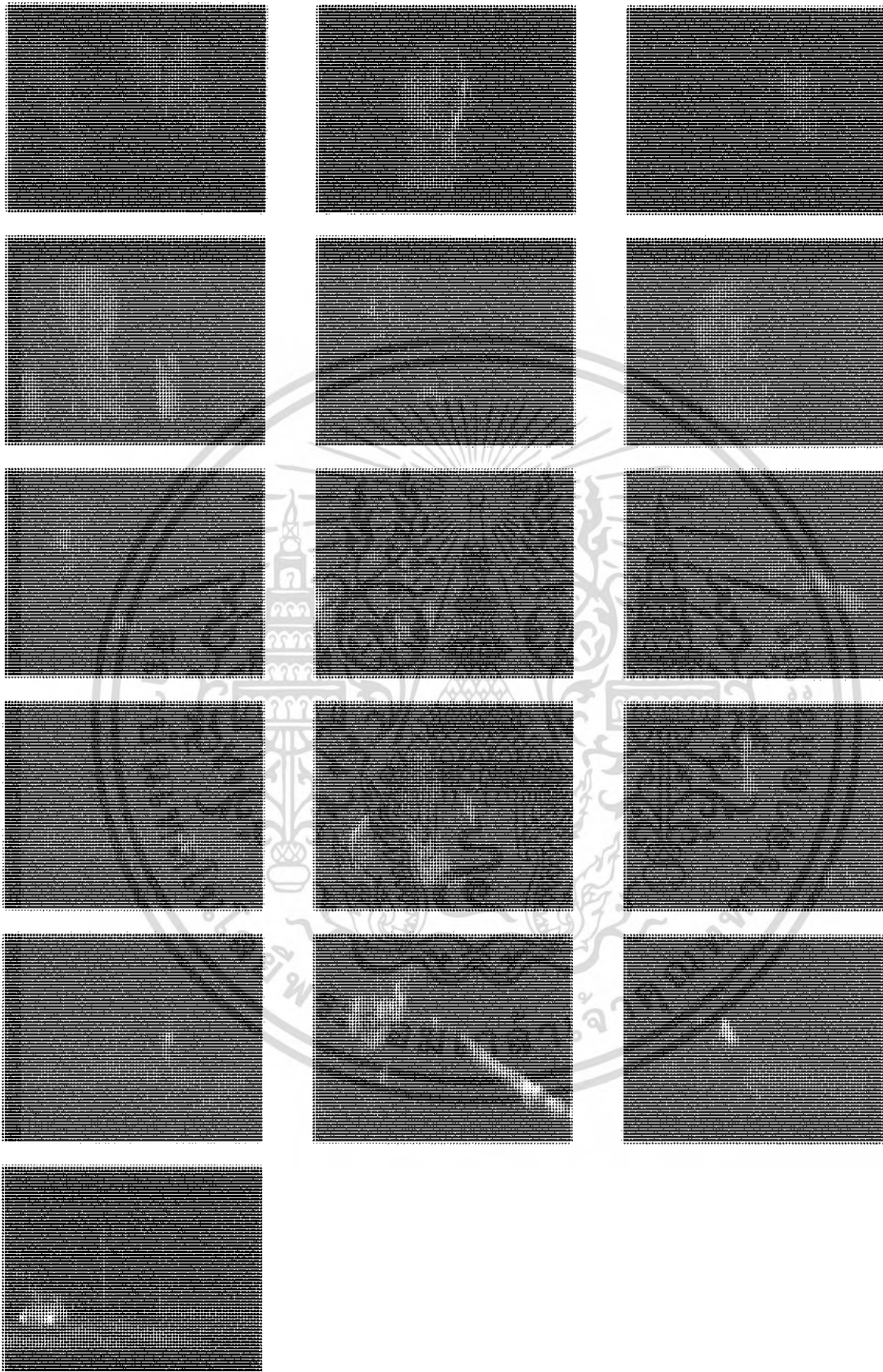
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.5.1-6.5.124 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบหายบ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 การลำดับภาพแบบละเอียด

การตัดลอ่ในขั้นสุดท้ายนั้นเป็นการตัดต่อลำดับเรื่องราวอย่างละเอียด โดยให้ความสำคัญกับทุกสิ่งทุกอย่างในภาพยนตร์ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือถอดเพื่อให้งานเกิดความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด ขั้นตอนนี้ผู้กำกับมีความสำคัญในการควบคุมและชี้แจง เนื่องจากผู้กำกับเป็นผู้เห็นเรื่องราวในภาพยนตร์มากกว่าใคร

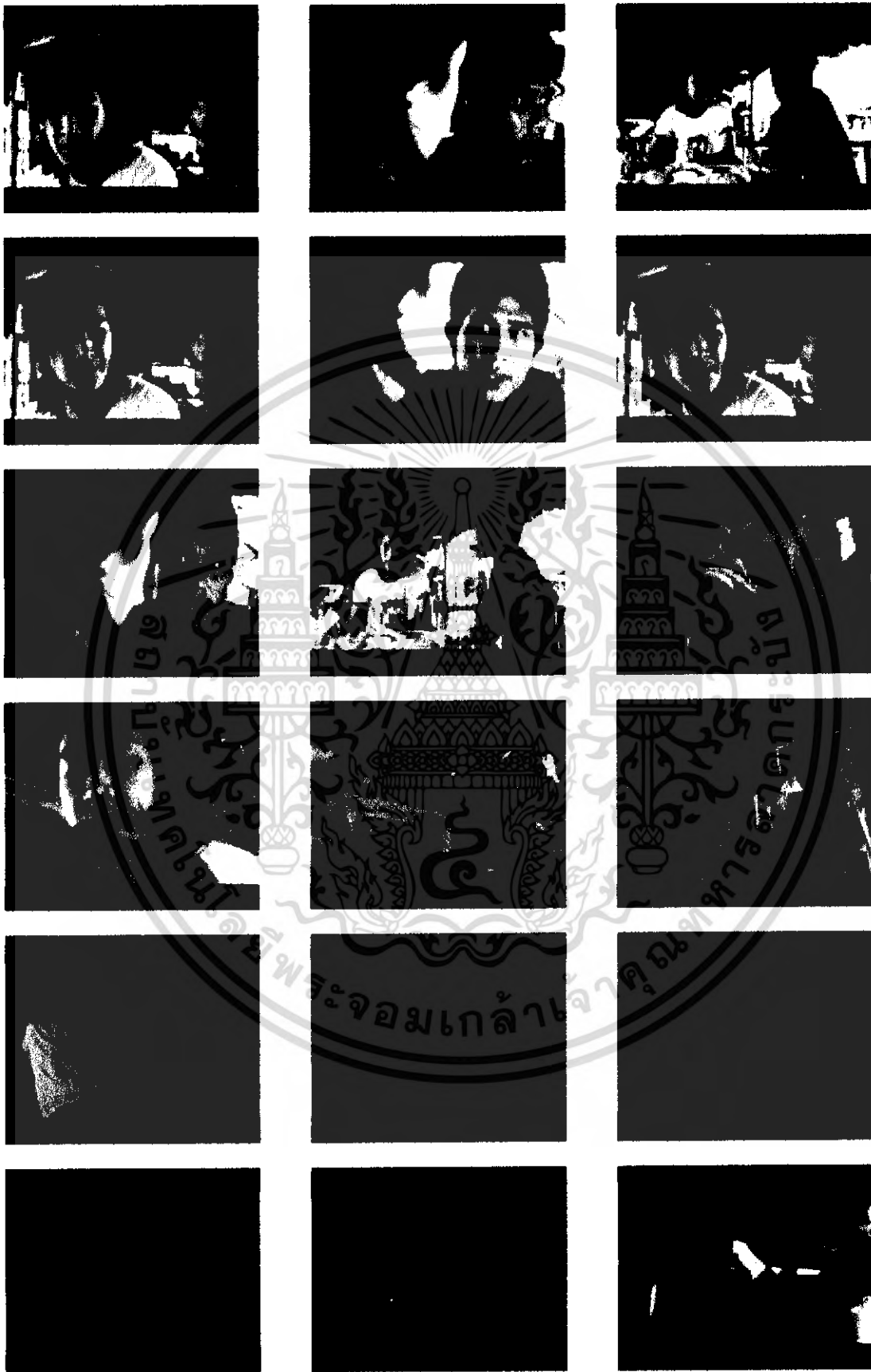
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

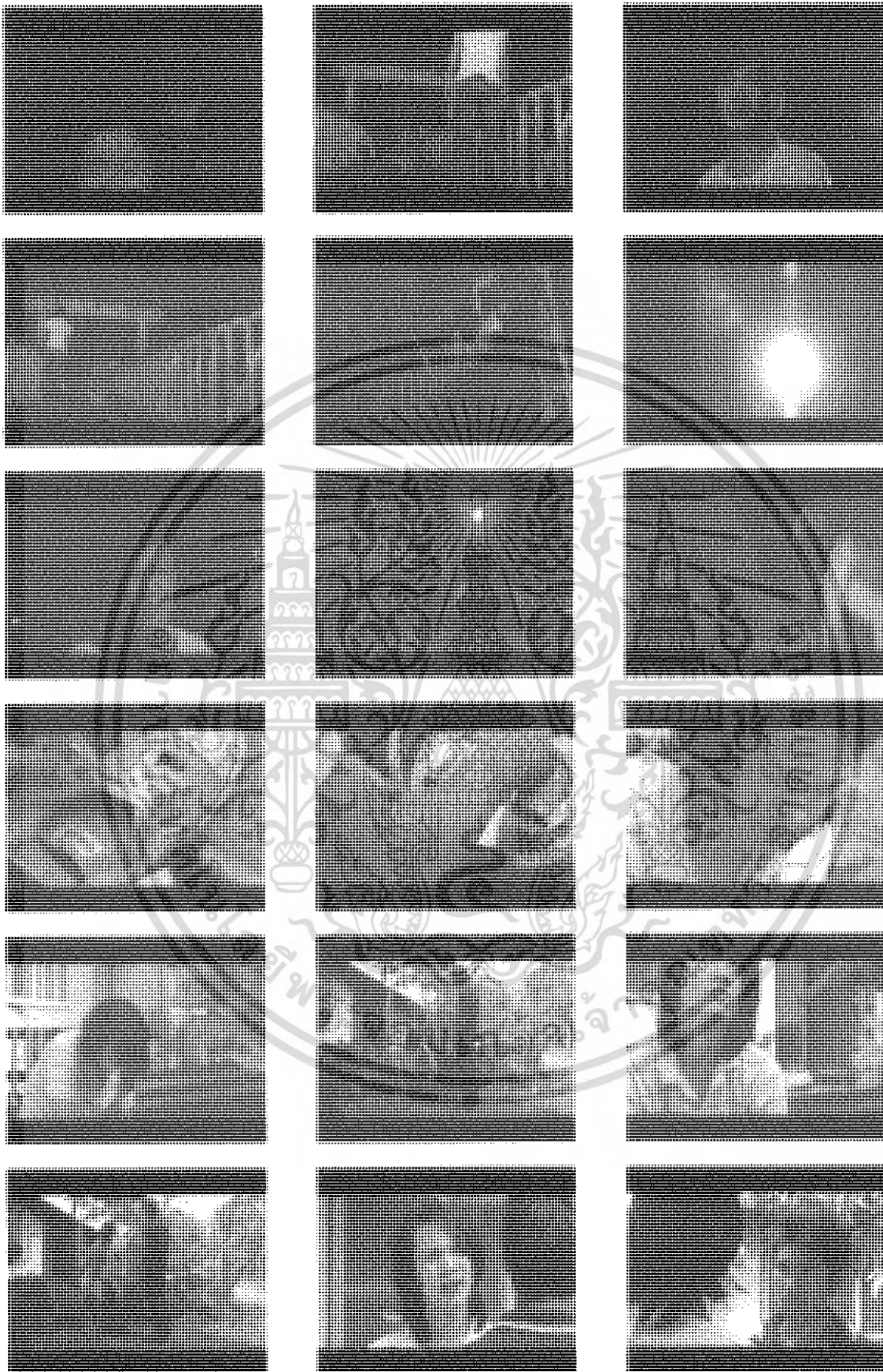
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

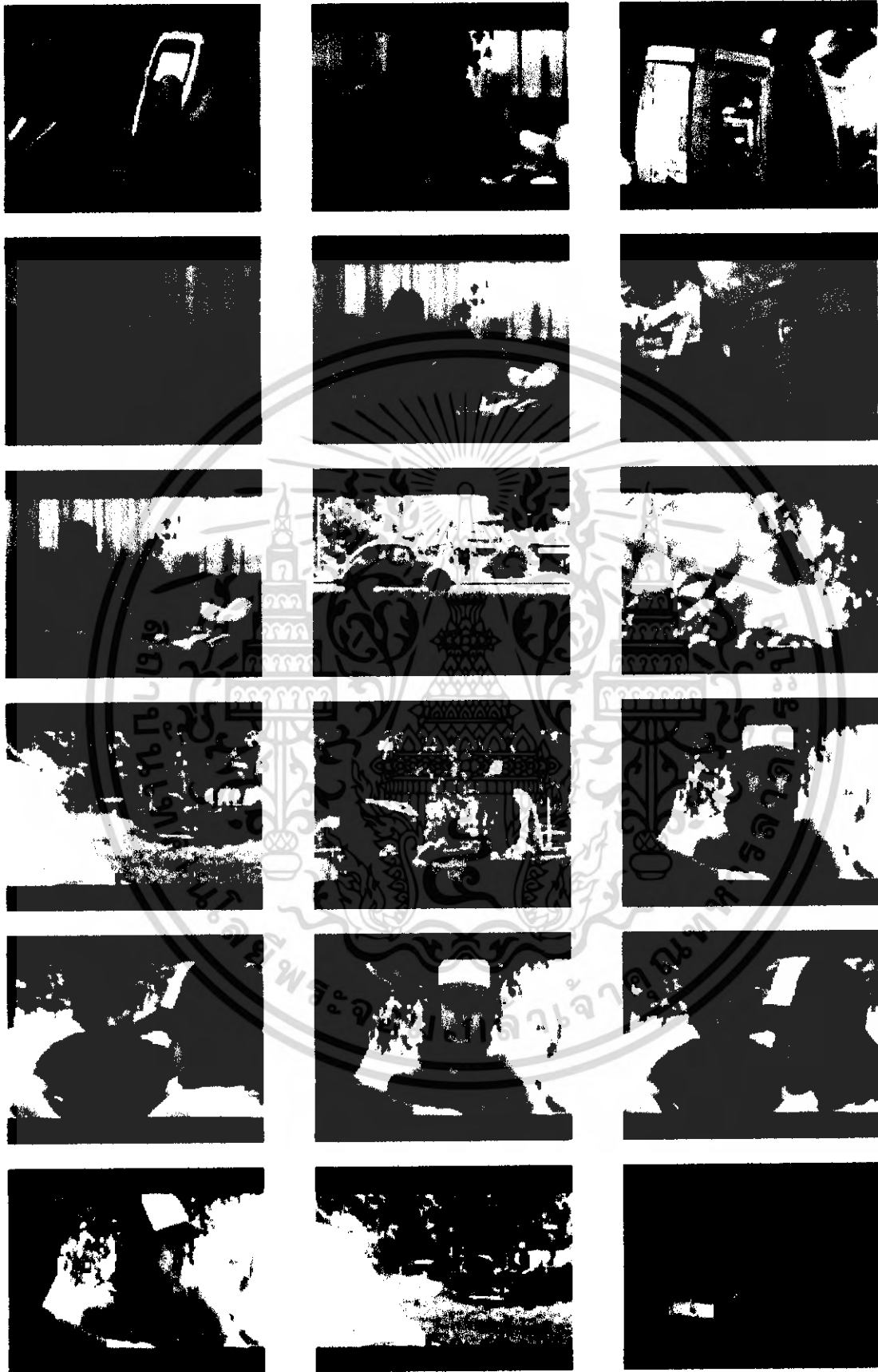
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

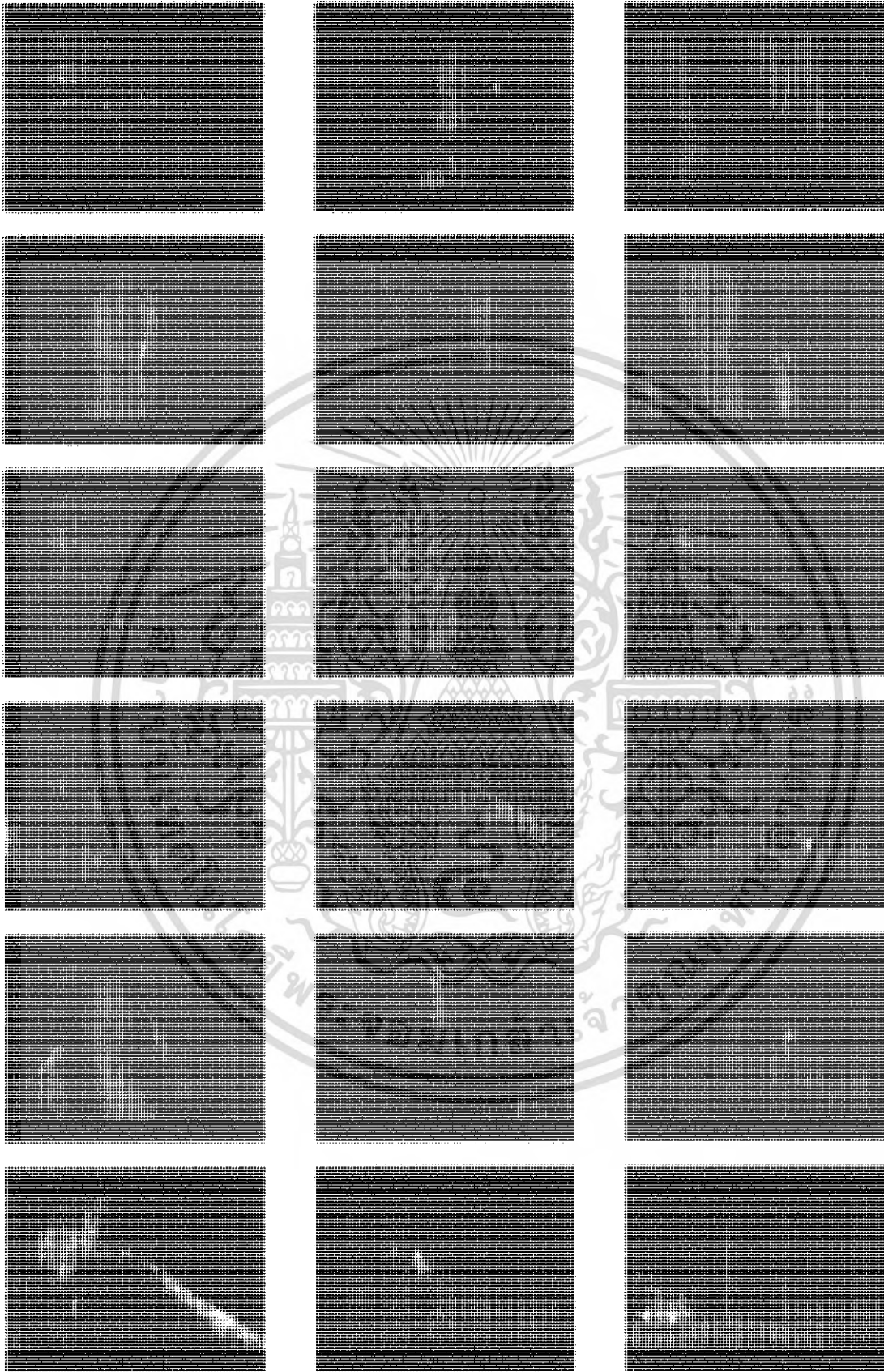
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.6.1-6.6.126 ตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.7 การตัดต่อดิจิทัลวิดีโอ⁴

Native DV Editing

เป็นการตัดต่อที่มีการโอนถ่ายข้อมูลอย่างสมบูรณ์ ถือได้ว่ามีคุณภาพเทียบเท่าต้นฉบับคือ ไม่มีการตกลงของคุณภาพเลย การทำงานภายในใช้ **Coded** ที่เป็น **DV** เหมือนกันจึงไม่ต้องบีบอัดข้อมูลซ้ำหรือแปลงรหัสใหม่ ในทางทฤษฎีเราถือว่าเป็นการคัดลอก (**Copy**) เพิ่มข้อมูลจากทปผู้เครื่องตัดต่อ ซึ่งจะไม่มีการสูญเสียคุณภาพเลย เช่นเดียวกับการทำงานของคอมพิวเตอร์

ประเภทของ Native DV Editing

การตัดต่อ **DV** ก็เหมือนกับ การตัดต่อวิดีโอทั้งหลาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

1. Linear DV Editing

เป็นการใช้อุปกรณ์ **DV** ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ต่อเข้าหากันโดย 1394 อาจจะเป็นการตัดต่อระหว่างทปกับทป หรือผ่านชุดตัดต่อที่เป็นดิจิทัล **DV** สวิตเซอร์ที่เข้าชุดกับเครื่องเล่นทปดังกล่าว หรือเป็นเครื่องจากผู้ผลิตอื่นที่เพิ่มขึ้นเพื่อจำหน่ายให้อับกล้องทุกยี่ห้ออยู่แล้ว

2. Non-Linear DV Editing

เป็นคอมพิวเตอร์ พีซี ที่มีช่องต่อ 1394 อยู่แล้ว หรือหากการ์ดมาติดตั้งเพิ่มเติมข้อมูลซึ่งประกอบด้วยภาพวิดีโอและเสียงจะถูกส่งผ่านสาย 1394 เข้ามาเก็บไว้ยังฮาร์ดดิสก์ โปรแกรมตัดต่อ จะทำการตัดต่อวิดีโอในรูปแบบของข้อมูล **DV** ง่ายๆ โดยตรง การตัดต่อวิธีนี้คอมพิวเตอร์จะต้องติดตั้งฮาร์ดดิสก์ที่มีความจุมาก และส่งผ่านข้อมูลได้ไม่ต่ำกว่า 3.6 **MB/sec** หรือ 7.2 **MB/sec** กรณีเป็นแบบ 2 สายธาร

⁴ เอกสารนี้ เป็นของสาธารณชนที่เผยแพร่ภายใต้เงื่อนไขของ Creative Commons License ที่ ๓.๐ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องระบุชื่อผู้จัดทำเอกสารฉบับนี้ พ.ศ. 2544 ฉบับที่ 17.31 ด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ต้องพิจารณาเมื่อใช้ Non-Linear DV Editing

1. Software/Hardware CODED

ดิจิทัลวิดีโอเก็บข้อมูลแบบตัวเลขฐาน 2 ที่มีค่าเพียงแค่ 0 กับ 1 การนำมาใช้งานจำเป็นต้องถอดรหัส 0 กับ 1 เหล่านี้เสียก่อนว่ารูปหน้าตาเป็นภาพแล้วจะมีลักษณะอย่างไร เมื่อทำงานเสร็จหากต้องการเก็บเอาไว้ในรูปแบบดิจิทัลออกเหมือนเดิม จะต้องนำรหัสใหม่ การข้ามและถอดรหัสนี้สามารถทำได้ 2 วิธี คือ ใช้ **Software Computer** ทำงานล้วนๆ หรือใช้ **Hardware** ช่วย การใช้ **Hardware** จะทำงานได้รวดเร็วแต่จะมีราคาแพงกว่าแต่ถึงอย่างไรก็ตามปัจจุบันโพเซสเซอร์ของคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพและความเร็วสูงขึ้น การใช้ **Software** จึงเป็นทางเลือกที่ทำงานได้ในราคาถูกกว่า

2. Analogue Output

ปกติการตัดต่อโดยใช้ DV แท้ๆ จะรับส่งข้อมูลผ่านทางสาย 1394 เป็นหลัก ข้อมูลเหล่านี้ไม่สามารถส่งไปแสดงบนจอภาพ Analogue ทั่วไปได้ การตัดต่อ DV บางตัวจึงติดตั้ง Hardware เพื่อแปลงข้อมูลที่ถอดรหัสแล้วไปเป็นสัญญาณ Analogue ดังนั้นเราจึงสามารถนำสัญญาณนี้ไปต่อกับมอนิเตอร์หรือบันทึกเทป Analogue ได้ กรณีที่การ์ดไม่มี Hardware ดังกล่าวก็จะต้องมีกล่องหรือเทปที่เป็น DV มาทำงานร่วมด้วย โดยขออาศัย Hardware ชนิดนี้ ซึ่งซ่อนอยู่ภายใน เมื่อต่อสาย 1384 จากการ์ด เข้าไปยังอุปกรณ์ DV มันจะทำการแปลงข้อมูลจากสาย 1394 ไปออกทางสาย Analogue ให้โดยอัตโนมัติ

3. Real-Time Digital Output

การ์ดตัดต่อ DV รุ่นใหม่ๆ ที่ทำงานได้แบบ Real-Time มักเป็นการ์ดแบบ 2 สายธาร (Dual Stream) ที่มีเครื่องผสมภาพ (Analogue Mixer) ติดตั้งไว้ในตัว CODED 2 ชุด จะถอดรหัสดิจิทัลจากสายธารแต่ละอันไปเป็นสัญญาณ Analogue แล้วส่งไปยังเครื่องผสมภาพนี้ เราจะเห็นการทำงานที่เป็นเอฟเฟกต์ทรานซิชันเป็น Real-Time ออกไปแสดงบนทีวีมอนิเตอร์ในทันที อย่างไรก็ตามหากเราต้องการบันทึกภาพกลับไปยัง DV การ์ดเหล่านี้จะสิ้นสุดการทำงานที่เป็น Real-Time ทันที ส่วนที่เป็น เอฟเฟกต์ทุกที่ที่เคยทำงานเป็นแบบ Real-Time จะต้องนำกลับมาเรนเดอร์ใหม่หมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. Editing Software

ข้อพิจารณาสุดท้ายที่ถือว่าสำคัญที่สุด คือ **Software** สำหรับตัดต่อวิดีโอ ระบบจะมีความสามารถมากน้อย มีความน่าเชื่อถือเพียงใดขึ้นอยู่กับ **Software** ตัวนี้ ความน่าเชื่อถือขึ้นอยู่กับชื่อเสียงที่สั่งสมมานาน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไม **Express DV** ของ **Avid** จึงได้รับความนิยมและความเชื่อถือมากกว่าเจ้าอื่น แต่ปัจจุบันมี **Software** ออกมาให้เลือกใช้นามากมาย ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการนำไปใช้และจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร **Software** ที่ใช้ตัดต่อ **DV** ที่พบเห็นกันอยู่ในท้องตลาด เช่น **Studio. Media Studio, Adobe Premiere 6.0, Speed Razor, Fast Studio** และ **Final Cut Pro** เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.8 การตัดต่อลำดับภาพด้วยตนเองโดยใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้าน

ปัจจุบันนี้การตัดต่อลำดับภาพยนตร์ด้วยตนเองเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้นมากเพราะราคาของอุปกรณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ซอฟต์แวร์ หรือฮาร์ดแวร์นั้นมีราคาที่ถูกลงกว่าในอดีต ทำให้มีผู้ผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นหลายๆคนนิยมตัดต่อลำดับภาพด้วยตนเองแทบทั้งสิ้น เพื่อหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายในการเช่าห้องตัดต่อที่มีราคาแพง รวมทั้งการไปรวมโปรแกรมต่างๆก็ง่ายมากขึ้นไม่ยุ่งยากเหมือนในอดีต เพราะผู้ผลิตโปรแกรมต่างออกแบบโปรแกรมมาเพื่อรองรับการทำงานของผู้ใช้ทั่วไป

ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่ตัดต่อลำดับภาพยนตร์ด้วยตนเองโดยใช้คอมพิวเตอร์ที่บ้านจึงได้นำเสนออุปกรณ์ รวมไปถึงราคา สำหรับผู้ที่สนใจที่จะใช้คอมพิวเตอร์ในการตัดต่อลำดับภาพยนตร์ด้วยตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hardware Price		
Hardware	Spec	Price
Processor	Intel Pentium4 530 3.0	7,500
Mainboard	ASUS P4P800-X	3,000
Memory	Kingston DDR 400 512MB	3,500
Display Card	Spark GF6200 128MB	4,500
Hard Drive	Seagate 80GB, 720 RPM, ATA-100	2,500
Monitor	17" SAMSUNG 793MB	4,700
Optical Drive	LITE-ON 52x32x52x +16x Box	1,700
Sound Card	Creative Live 7.1	1,500
Firewire	Snazio VA0820	1,600
Floppy Drive	3.5" 1.44MB	300
Modem	Aztech 56K Internal Modem	300
Keyboard	Multimedia Keyboard	300
Mouse	Optical Wheel Mouse	350
Case	350 Watt ATX	1,200
Total		32,950

ตารางที่ 6.1

ตาราง Hardware Price แสดงราคาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปของกรทำงาน

จากทุกขั้นตอนที่ได้กล่าวมาทั้งหมดหากผู้กำกับสามารถปฏิบัติตามได้ในทุกขั้นตอนปัญหาในการทำงานนั้นก็เกิดขึ้นน้อยกว่า เนื่องจากงานทางด้านภาพยนตร์เป็นงานที่ต้องใช้ความร่วมมือในทุกๆ ส่วน ทุกส่วนมีความสำคัญในอัตราที่เท่าเทียมกัน ฉะนั้นในการทำงานจะต้องจึงต้องเตรียมการให้ดี มิสามารถพลาดได้เลย ในฐานะที่ข้าพเจ้ายังเป็นผู้กำกับที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยมาก จึงเกิดปัญหาในกระบวนการขึ้น ซึ่งปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นล้วนเป็นประสบการณ์ที่ดี ที่จะทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้และนำไปใช้ในการทำงานภาพยนตร์ต่อไปในภายภาคหน้า

ข้าพเจ้าพอจะแยกย่อยปัญหาในการทำงานเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

1. ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนแรกเริ่มในการทำงาน ปัญหาที่เกิดขึ้นมักเกี่ยวข้องกับกระบวนการเตรียมงานทั้งหมด

ปัญหาด้านบทภาพยนตร์

ปัญหาในส่วนนี้เกิดจากการที่ข้าพเจ้าเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาบ่อยเกินไป จึงทำให้ยืบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีค วามลึกน้อยกว่าที่ควรจะเป็น หากได้ใช้เวลากับส่วนนี้มากกว่านี้คงทำให้บทภาพยนตร์มีค วามสมบูรณ์มากขึ้น เพราะในความเป็นจริงแล้วบทภาพยนตร์มีความสำคัญมาก เพราะเป็นเป็นตัวกำหนดทิศทางส่วนอื่นๆต่อไปของภาพยนตร์

ปัญหาด้านการคัดเลือกนักแสดง

ปัญหาในส่วนนี้เกิดจากความที่ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์นักศึกษาที่มีทุนรอนน้อย จึงทำให้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องคัดเลือกนักแสดงจากคนที่ตนรู้จักเท่านั้น มิได้ใช้นักแสดงมืออาชีพ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพราะงานทางด้านภาพยนตร์เป็นงานที่หนักในทุกๆ ส่วน ไม่ว่าจะเป็นกระทั่งนักบดแสงเวลาออกกองถ่าย หากนักแสดงที่ถือกล้องไม่มีความอดทนหรือไม่เชื่อใจในตัวผู้กำกับก็อาจจะทำให้เสียงานได้ จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องใช้เวลาในการชักซ้อมบดกับพวกขานวนจนไม่มีเวลาคัดเลือกนักบดแสดงคนอื่นเพื่อมาเปรียบเทียบกัน

ปัญหาด้านการคัดเลือกสถานที่

เนื่องจากข้าพเจ้ามีสถานที่ที่ถือกล้องไว้ก่อนนานหลายเดือน แต่เมื่อถึงเวลาถ่ายจริงกลับพบว่าสถานที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างแล้ว เช่นบางที่มีหญ้าขึ้นสูงเกินไป บางที่เริ่มมีการก่อสร้างเพิ่มเติม ทำให้ต้องมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปก่อน โดยการพยายามเลือกสถานที่ที่ใกล้เคียงซึ่งอยู่ในละแวกเดียวกัน จึงทำให้เสียเวลาในการถ่ายทำไปบ้าง

2. ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

สืบเนื่องจากขั้นตอนแรกส่งผลทำให้เกิดปัญหาในขั้นตอนการถ่ายภาพยนตร์ รวมทั้งยังเกิดปัญหาที่ไม่ได้คาดคิดอีกหลายด้าน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้กำกับจะต้องมีไหวพริบในการแก้ปัญหา เพื่อให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น

ปัญหาด้านการแสดง

จากความสละสลวยและการซ้อมนักแสดงในสถานที่จริงทำให้ต้องเสียเวลาในการถ่ายทำ ส่วนหนึ่งไปกับการกำหนดตำแหน่งและบอกคิวนักแสดง ส่วนในเรื่องอื่นๆคือเมื่อนักแสดงบางคนหมดประโยชน์พูดของคนก็มักจะถูกงดแสดงโดยที่ตัวผู้กำกับยังมิได้สังเกตเห็น และจากการที่ไม่ใช่นักแสดงมืออาชีพการขยับตัวหรือจังหวะในการพูดจึงแทบไม่เหมือนกันสักครั้ง ส่วนบางคนตื่นเต้นมือก็ถือกล้องอยู่หน้าจึงเผลอเหลือบมองกล้อง ทำให้ต้องเสียเวลาถ่ายซ้อมอีกหลายครั้ง

ปัญหาด้านองค์ประกอบภาพ

หลังจากที่ได้ทำบดถ่ายทำไปแล้วในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือเมื่อไปถึงสถานที่ถ่ายจริงแล้วไม่สามารถกำหนดฉากและมุมที่ได้เตรียมมา เนื่องมาจากปัญหาในหลายๆส่วน เช่น องค์ประกอบภาพไม่ดี พื้นหรือตำแหน่งการวางกล้องไม่สามารถทำได้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าโดยการปรับบดถ่ายทำเพื่อให้สอดคล้องกับสถานที่จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านทีมงาน

ทีมงานนั้นเป็นสิ่งสำคัญมากในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ เพราะตัวผู้กำกับไม่สามารถทำงานและตัดสินใจในทุกเรื่องได้ด้วยตัวเพียงคนเดียว ปัญหาของข้าพเจ้าขึ้นกิดจากการที่ทีมงานส่วนใหญ่ทบไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานภาพยนตร์มาก่อน จึงทำให้ไม่กล้าตัดสินใจอะไร เมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นในส่วนที่คนรับผิดชอบจึงต้องถามข้าพเจ้าตลอดเวลา จึงทำให้การทำงานล่าช้าไปมากกว่าที่ควรจะเป็น

ปัญหาด้านอื่นๆในการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาอื่นๆเป็นปัญหาที่คาดไม่ถึงซึ่งเกิดขึ้นได้เสมอ ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างปัญหาด้านสถานที่ ข้าพเจ้าได้ขอสถานที่ในซอยเปลี่ยวกับข้างของบ้านหลังหนึ่งปรากฏว่าเมื่อถ่ายทำไปสักพักก็ได้มีนักตลกกลุ่มหนึ่งสวมอ้างว่าตนเป็นผู้ดูแลพื้นที่ละแวกนี้และได้เรียกข้าพเจ้าไปพูดคุย สร้างความตื่นตระหนกกับทีมงานและนักแสดงเป็นอย่างมาก แต่หลังจากที่ได้พูดคุยกันและได้ทราบที่ข้าพเจ้าถ่ายทำภาพยนตร์นักศึกษาวิชานี้ได้ถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อผลประโยชน์ทางการค้าใดๆ พวกเขาเกื้อหนุนญาติให้ถ่ายทำต่อ และอีกตัวอย่างคือในวันที่มีการถ่ายทำกลางแจ้ง ข้าพเจ้าจำเป็นต้องชาร์จแบตเตอรี่ไฟมาใช้ เมื่อถ่ายทำไปได้ถึงราวๆ เกือบครึ่งปรากฏว่าน้ำกั้นเครื่องปั่นไฟหมดและปั้มน้ำมันก็หมดหมดแล้ว ทำให้ต้องขับรถหาซื้อน้ำมันมาเติมเองจนมาใช้เงินไปก้อนซึ่งทำให้เสียเวลาไปโดยไม่มีจำเป็นเช่นเดียวกัน

3. ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาในส่วนนี้แบ่งได้อย่างชัดเจนเป็น 2 ส่วนได้แก่

ปัญหาด้านภาพ

เมื่อข้าพเจ้าได้นำ footage ที่ได้ถ่ายทำเสร็จมาทำการลำดับภาพตัดต่อก็ได้พบว่า ได้มีการถ่ายทำในบางจุดที่ไม่ครบถ้วน บางครั้งถ่ายชอตซ้อนหรือภาพอินเสิร์ดที่น้อยเกินไป รวมไปถึงการเคลื่อนที่และการแสดงของนักแสดงไม่เหมือนกัน เมื่อนำขนาดภาพที่ต่างกันมารีจรอยก็ไม่ได้เกิดความไหลลื่นหรืออย่างในฉากที่ต้องถ่ายทำในตอนกลางคืน ด้วยงบประมาณที่มีอยู่จำกัดทำให้ไม่สามารถเช่ารถไฟที่มีขนาดใหญ่ได้ จึงทำให้แสงในบางชอตมีน้อยเกินไป รายละเอียดของตัวละครจึงจมหายไปในความมืด และด้วยความที่ยังไม่ชำนาญในการจัดแสงไฟในตอนกลางคืนให้คล้ายแสงธรรมชาติ เมื่อดูในภาพยนตร์จึงรู้สึกว่ามันดูไร้ทิศทางไม่เป็นไปตามจินตนาการของผู้กำกับ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านเสียง

เช่นเดียวกับปัญหาทางด้านภาพเมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการลำดับตัดต่อภาพ บางครั้งเสียงไม่สัมพันธ์กันเลย บางซอตเสียงนักแสดงมีความถี่สูง เสียงบรรยายลืมนานเกินไป หรือในบางซอตเสียงนักแสดงสองคนมีระดับความดังไม่เท่ากัน หรือบางครั้งถ่ายทำซอตที่มีขนาดภาพกว้างมาก เมื่อบันทึกก็ยังคงกลับคิเสียงของผู้คน หรือเสียงเครื่องร่อนต์เข้ามาด้วย ทำให้ต้องคอยปรับระดับเสียง หรือแก้ไขอยู่ตลอดทั้งเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

จากการทำงานในกระบวนการรวมจนถึงกระบวนการสุดท้าย ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์เป็นผลงานภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าได้ให้ความสนใจในการทำงานมากที่สุดแล้ว แต่ตัวงานที่ออกมาก็ยังมียุทธศาสตร์ที่ค่อนข้างอยู่ในหลายจุดด้วยกันซึ่งสิ่งเหล่านี้เองจะเป็นบทเรียนสำคัญที่จะทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้และแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป

ข้าพเจ้าเชื่อว่าการจะผลิตภาพยนตร์ที่ดีได้นั้นไม่ใช่งานที่บุคคลภายนอกเข้าใจ ทุกขั้นตอนจะต้องผ่านการเตรียมความพร้อม ความตั้งใจ ความอดทนต่ออุปสรรคที่จะเกิดขึ้น และการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ เมื่อข้าพเจ้าผ่านการเรียนรู้ในภาควิชา นิเทศศิลป์ สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ มาในแต่ละชั้นปีและได้คิดว่าตนมีความรู้ความสามารถที่เพิ่มมากขึ้นจนเป็นที่น่าพอใจแล้ว แต่เมื่อข้าพเจ้าได้เสร็จสิ้นกระบวนการของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าก็ได้ทราบว่าเราไม่สามารถพอใจในสิ่งที่เราได้ เราต้องเรียนรู้และพัฒนามันต่อไปอีก ข้าพเจ้าอยากฝากไปถึงผู้ที่มีความสนใจในงานภาพยนตร์ก็ยังมีประสบการณ์ ขอให้ท่านจงเริ่มสร้างภาพยนตร์ตามกระบวนการที่ถูกต้อง และเมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นจงเรียนรู้จากข้อผิดพลาดเหล่านั้นและแก้ไขให้ถูกต้องในครั้งต่อไป เพราะประสบการณ์เหล่านี้ไม่สามารถสั่งสอนกันได้จะต้องลงมือทำเท่านั้น

เชื่อว่าจากประสบการณ์ในผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ของข้าพเจ้า จะทำให้ตัวข้าพเจ้าเองและผู้ที่อ่านผลงานของข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนที่กล่าวมาและนำไปปรับปรุงใช้ในผลงานของตนให้ดีขึ้น

ภาคผนวก

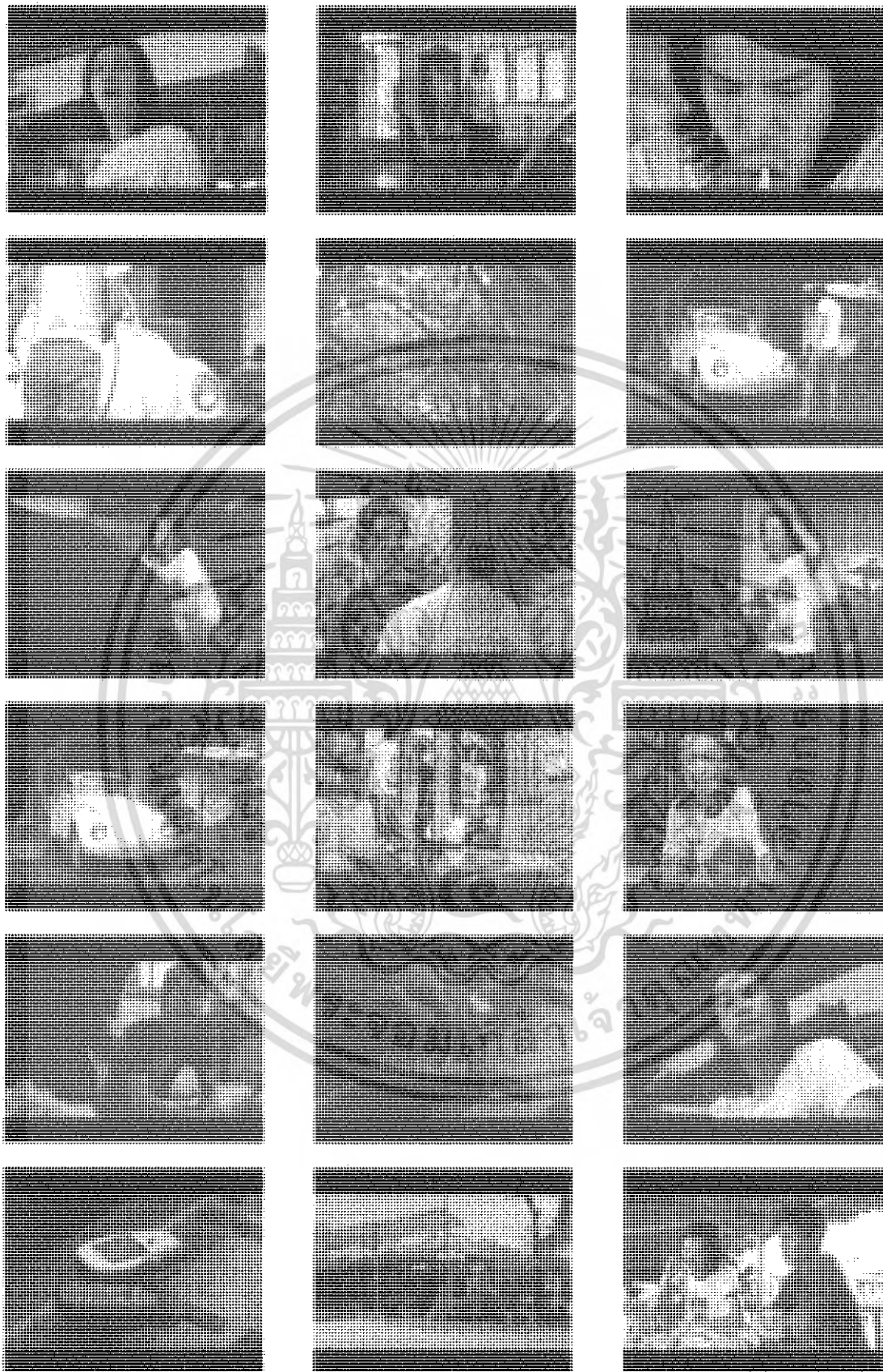
ก. ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “จุดเปลี่ยน”

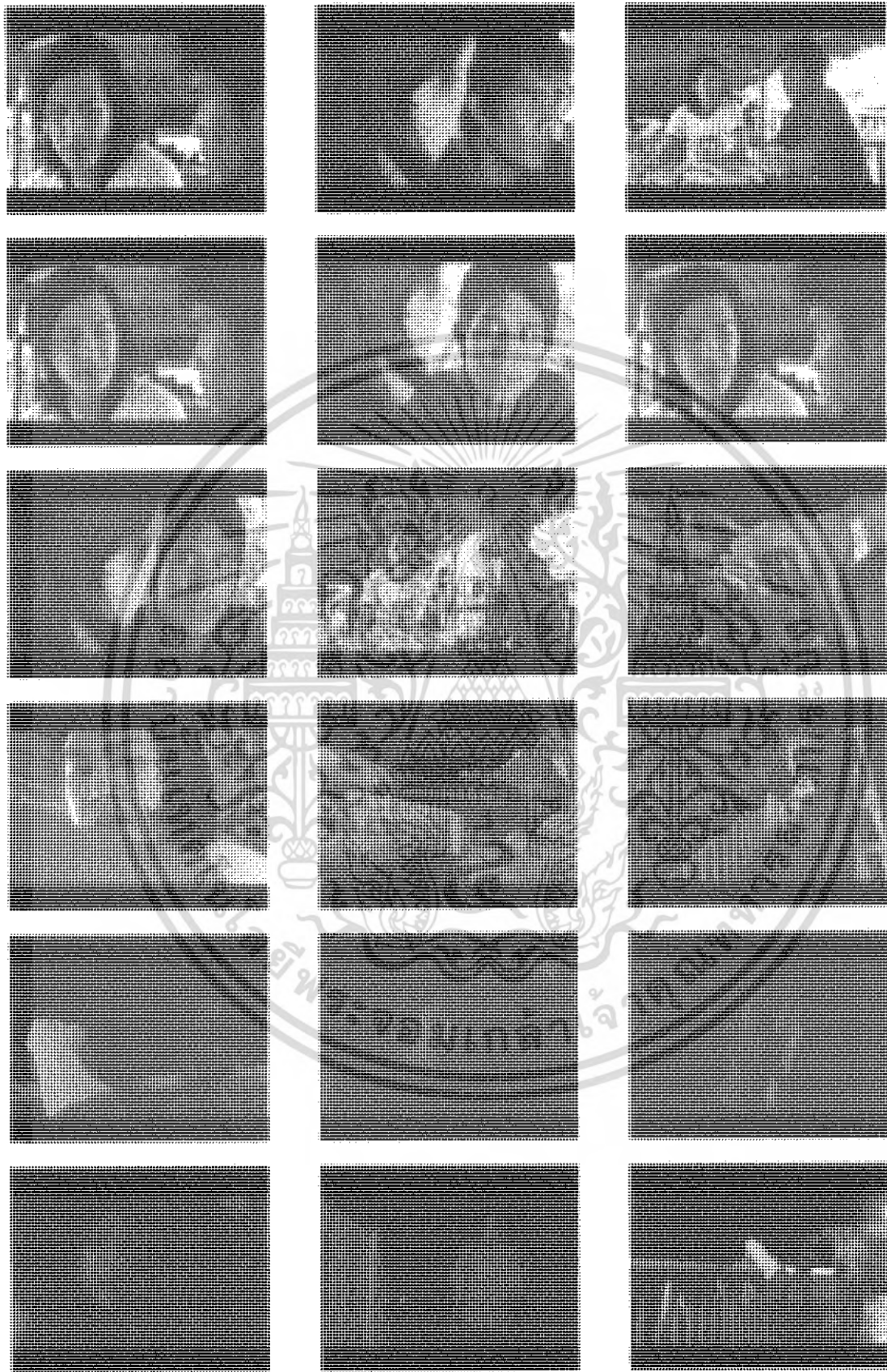
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

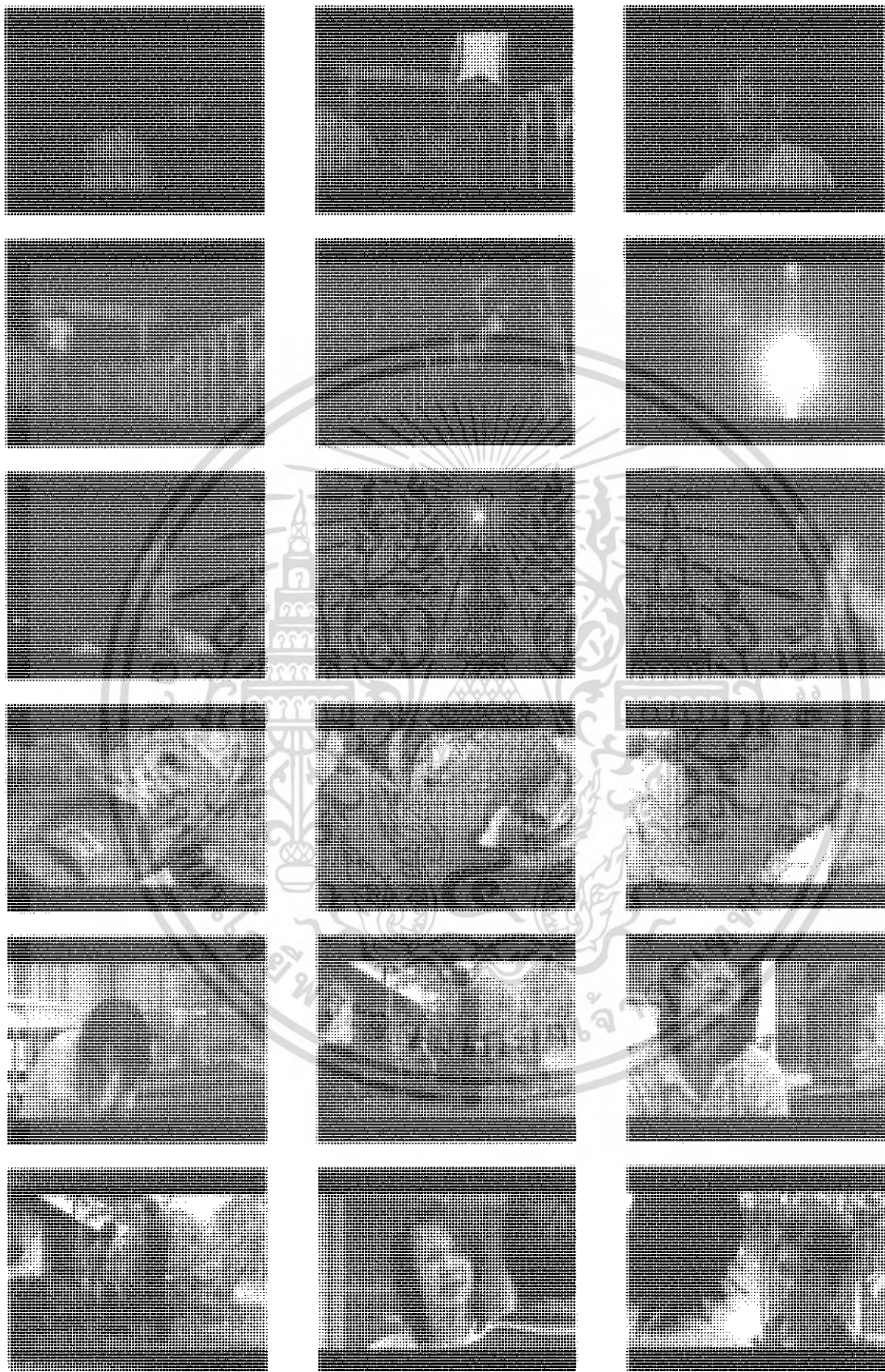
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

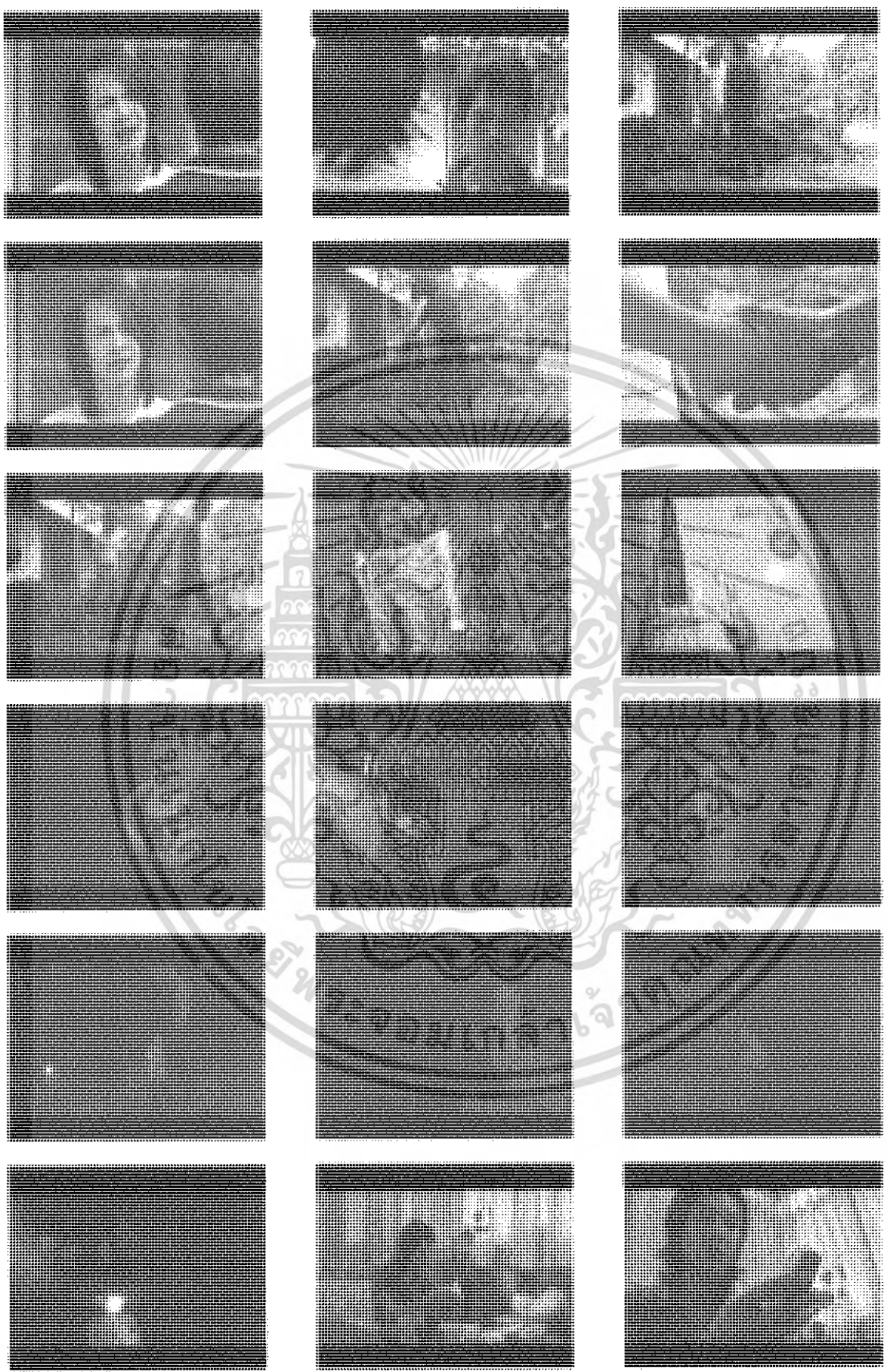
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

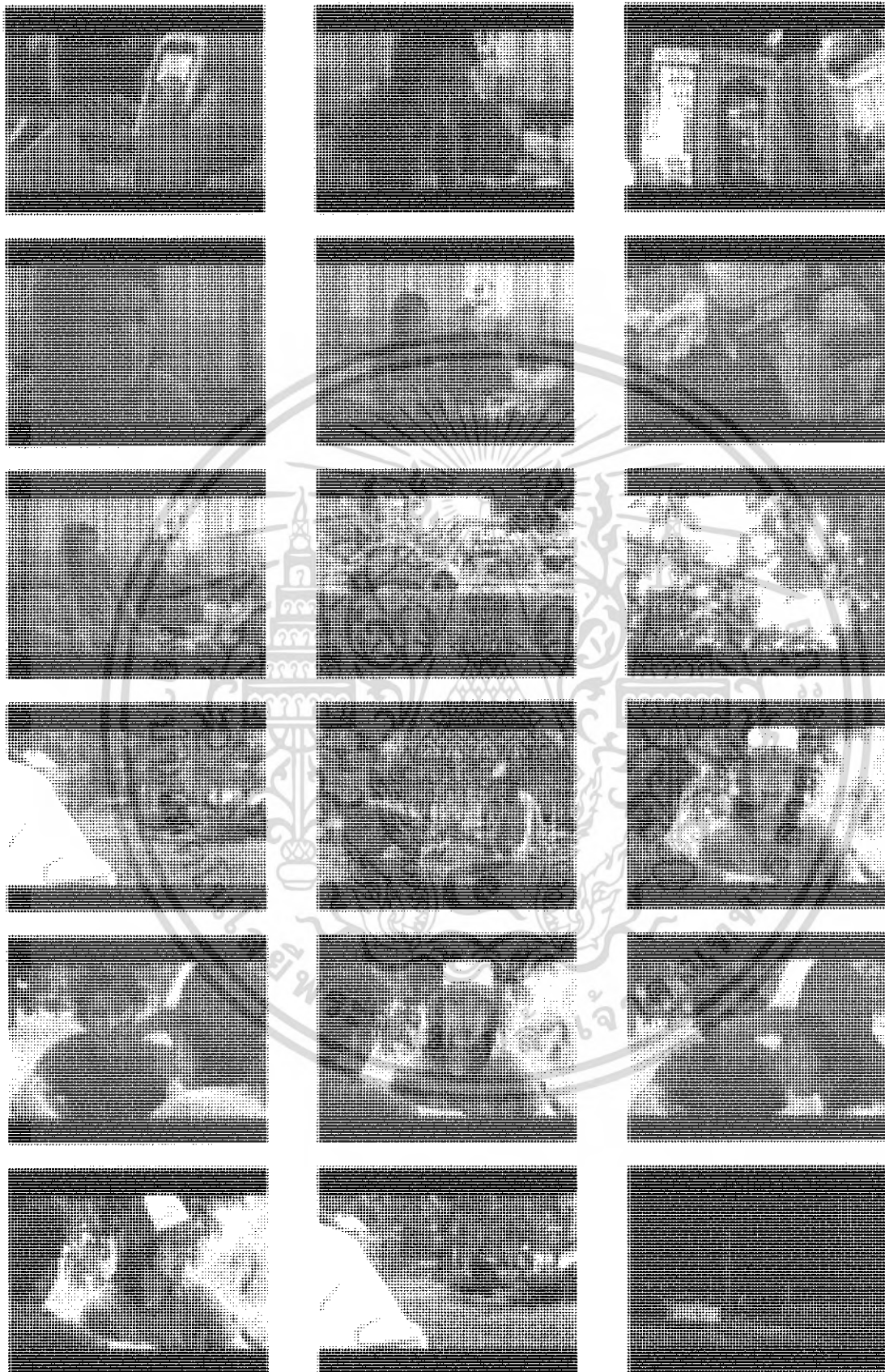
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

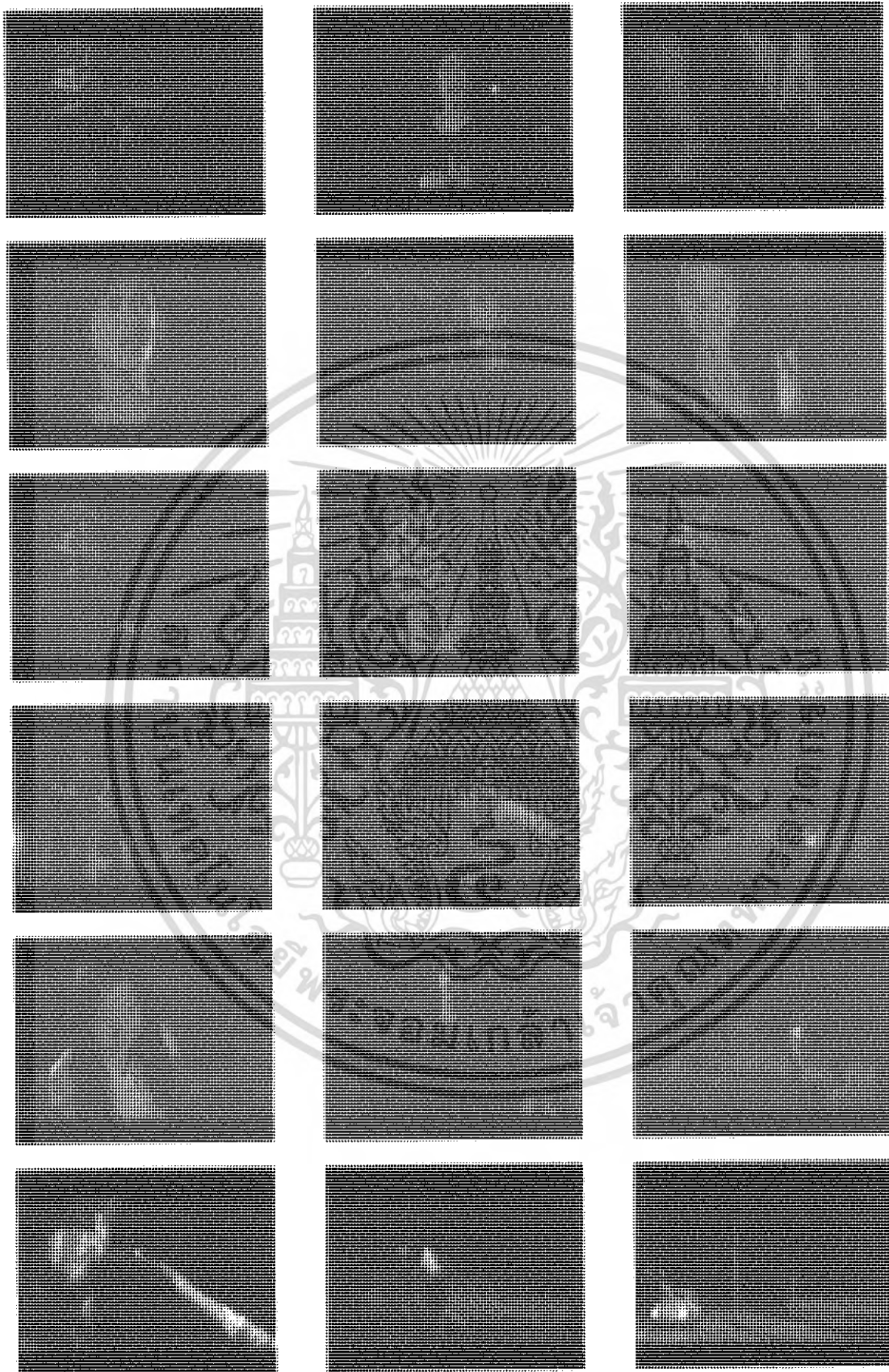
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7.1.1-7.1.126 ภาพจากภาพยนตร์ เรื่อง “จุดเปลี่ยน”
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย พัทธุมิ โต๊ะเส็น

เกิดวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523 ที่จังหวัดพัทลุง

ประวัติการศึกษา

ระดับอนุบาล	โรงเรียน สิริพันธ์วิทยา กรุงเทพมหานคร
ระดับประถมศึกษา	โรงเรียน ปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร
ระดับมัธยมศึกษา	โรงเรียน ปานะพันธุ์วิทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร
ระดับอาชีวะ	โรงเรียน วิทยวิจิตรศิลป์ อาชีวะ กรุงเทพมหานคร
ระดับปริญญาตรี	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ

ผลงานภาพยนตร์

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชา การถ่ายทำภาพยนตร์ 2 เรื่อง “หลอน” ปี พ.ศ. 2545 ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชา การกำกับภาพยนตร์ 2 เรื่อง “อินฟินิตี้” ปี พ.ศ. 2545 ในตำแหน่ง ผู้กำกับ

ภาพยนตร์แอนิเมชัน ความยาวไม่เกิน 3 นาที จากวิชา ภาพยนตร์แอนิเมชัน เรื่อง “ไม้ล้มลุก” ปี พ.ศ.2545 ในตำแหน่ง อนิเมเตอร์

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชา โครงการพิเศษ เรื่อง “ศูนย์” ปี พ.ศ. 2546 ในตำแหน่ง ผู้กำกับ

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต-แอ็กชัน ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชา ศิลปนิพนธ์ เรื่อง “จุดเปลี่ยน” ปี พ.ศ. 2548 ในตำแหน่ง ผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

จำนง อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย, พ.ศ. 2532.

นิธิ เอียวศรีวงศ์ และคณะมองอนาคต. บทวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนทิศทางสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร, บริษัทอัมรินทร์ พรินตติ้งกรุ๊ป จำกัด, พ.ศ. 2536.

ประดัสสร เลิศอนันต์. ทารกกำกับภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ. 2544.

พิชัย จินตนาภักดี. กรณีศึกษาคดีลักทรัพย์ในเขตที่พักอาศัยของกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2532.

รักศานต์ วิวัฒน์สินอุดม. คนสร้าง สว่างหนึ่ง หนังสือ. กรุงเทพมหานคร, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545.

สุชาติ พรหมปัญญา. DV มาตรฐานรื้อถอนหญิงยุค. นิตยสาร DVM, ปีที่ 1 ฉบับที่ 5 ประจำเดือน มกราคม, พ.ศ. 2544

สุพัตรา สุภาพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร, ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, พ.ศ. 2540.

Beach, The. ภาพยนตร์กำกับโดย Danny Boyle, ค.ศ. 2000.

Fight Club. ภาพยนตร์กำกับโดย David Fincher, ค.ศ. 2000.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้